

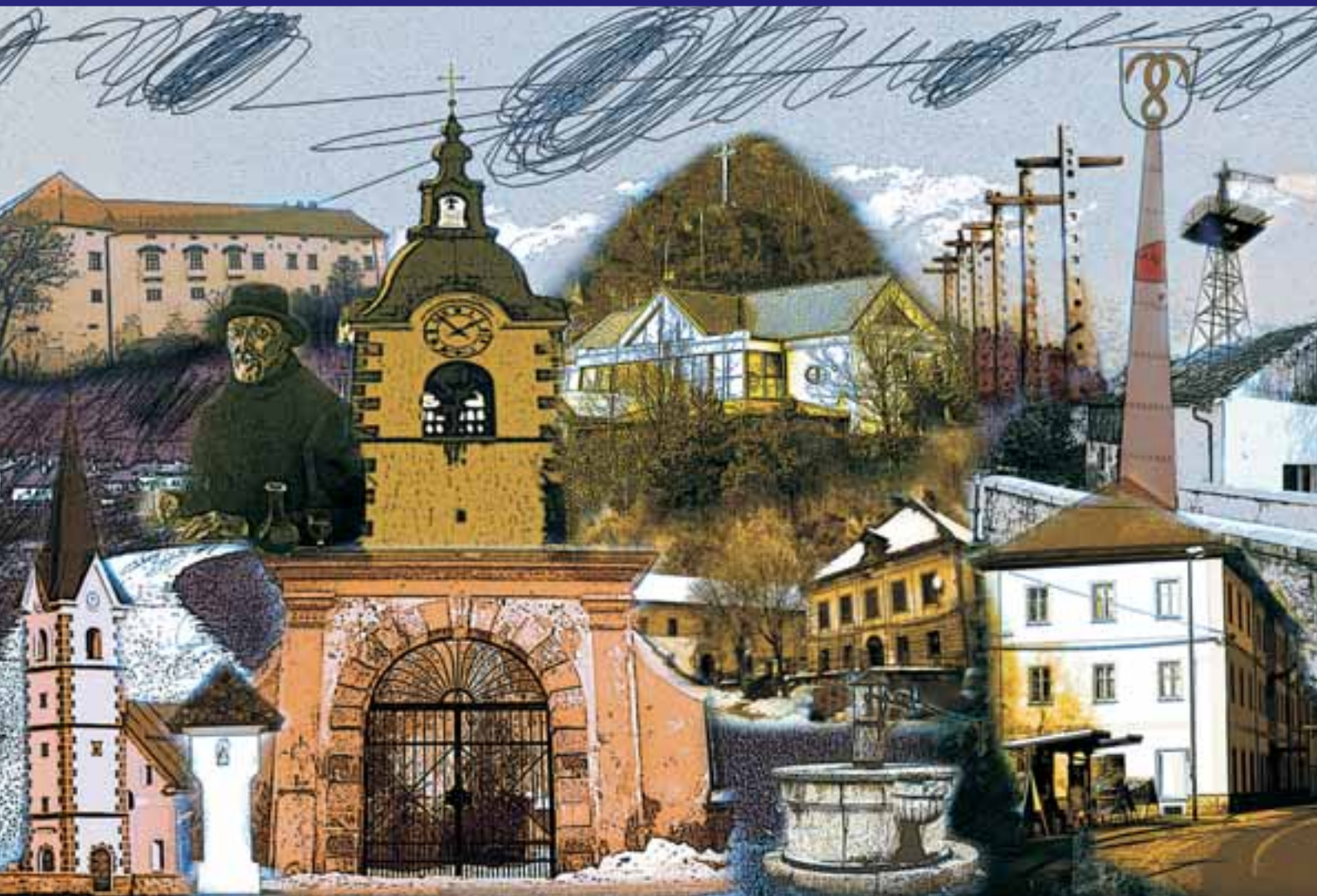

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

ŠTEVILKA 8

september 2004 / leto XI

850 LETNICA PRVE PISNE OMEMBE MENGŠA

1154
Mangspurg
Menges 2004

MENGEŠ V BESEDİ İP GLASBİ

SVEČANA OTVORITEV OB 850 - LETNICI
1. oktobra 2004 ob 20. uri

Trgoavto Koper Mengeš, Prešernova 3,
Trgovina Burnik tel/fax. 01/7237-785

SUPER CENE

AVTOPLAŠČI SAVA	-25% POPUSTA
KOLESA MERIDA	-20% POPUSTA
AGREGAT ZA PRANJE LW	12.990,00
TOMOS FLEXER	169.990,00
TOMOS ALPINO APN6	219.990,00
STREŠNI KOVČEK	22.990,00
GRT. GUMI PREPROG	1.890,00
PTREOL GARANT 4l	3.700,00
CASTROL MAGNETEC 4l	6.230,00
SKUTER SYM YET 50	298.000,00

VEDNO NA ZALOGI: REZERVNI DELI ZA OSEBNA IN TOVORNA VOZILA, REZERVNI DELI ZA TOMOS MOTORJE IN KOLESA, AVTO DODATNA OPREMA, AVTOKOZMETIKA, IZPUŠNI LONCI GIANNELI ZA SCOOTERJE, AGREGATI ZA PRANJE VOZIL, ELEKTRO ROČNE ORODJE, KOMPRESORJI, POTOPNE IN PRETOČNE ČRPALKE, UNIOR ORODJE, ELEK. KOSE ZA ŽIVE MEJE, ROTACIJSKE KOSILNICE, KOSILNICE Z NITKO IN MNOGO DRUGIH TEHNIČNIH PRIPOMOČKOV

MOŽNOST PLAČILA NA 1+5 ČEKOV, 1-12 OBROKOV Z M PIKA KARTICO, AMERICAN ALI DINNERS IN BREZ OBROKOV Z VSEMI OSTALIMI KARTICAMI ALI UGODNIMI KREDITI

Del. čas: pon.-pet. od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. - 12. ure.

KARO INŽENIRING d.o.o.

Slovenska 24, 1234 MENGEŠ

Tel.: 01/723-09-86; 723-09-87

Fax: 01/723-80-15

www.karo.si

PRODAMO:

Stanovanja:

- Kamnik; trosobno stanovanje, v izmeri 67m², atrij v izmeri 20m², staro 4. leta, funkcionalna razporeditev, urejeno lastništvo, z vso opremo, vseljivo po dogovoru; Cena: 24 mio SIT
- Kamniška bistrica; trosobno stanovanje v pritličju stanovanjske hiše v zelo lepem okolju, primeren tudi za vikend, v izmeri 69,70m², souporab l zemljišča. Starost: 40let; Cena: 13,5 mio SIT
- Vodice; več stanovanj različnih kvadratur, od 33m² do 75m², adaptirana stavba; Cena: od 8,5 mio SIT do 18,5 mio SIT
- Domžale; etaža stanovanjske hiše stare 19 let, štirisobno stanovanje v izmeri 92,50m², z pomožnimi prostori v kleti 40,90m², terasa, balkon, ločen vhod in priključki. Nahaja se v neposredni bližini infrastrukturnih objektov. Stanovanju pripada zemljišče, vrt v izmeri 206m², na katerem stoji brunarica; Cena: 43 mio SIT

Parcele:

- Moste pri Komendi; zazidljivo zemljišče v izmeri 2903m², parcela leži na obrobju urbanega naselja, izvedba parcelacije na štiri parcele, dostop urejen; Cena: 24.000,00 SIT/m².
- Domžale; zazidljivo zemljišče v izmeri 1412m², namenjeno za poslovno dejavnost; Cena: 13.900,00 SIT/m²
- Tunjice pri Kamniku; zazidljivo zemljišče v izmeri 650m², urejen dostop, elektrika na parceli, lep razgled, sončna lega; Cena: 8 mio SIT
- Trnovče nad Lukovico; prodamo pet zazidljivih zemljišč od 450m² do 600m², možnost gradnje stanovanjskih hiš, dostop urejen, komunalni vodi ob parceli, sončna lega; Cena: 12.000,00 SIT/m².

Hiše:

- Utik; 103m² stanovanjske površine, parcela 330m², zgrajena do III. podaljšane gr. faze. V hišo so vgrajena PVC okna in vrata, speljana vse grobe

inštalacije, klimatska naprava, končani estrihi in ometi sten; Cena: 32 mio SIT.

- Kamnik; staromeščanska hiša, urejen poslovni prostor v pritličju in stanovanje v nadstropju. Možnost predelave v dve stan. enoti, tlorisna površina stavbišča 140m², parcela 220m²; Cena: 21,12 mio SIT
- Vir; tlorisne površine stavbišča 94m² (K+P), parcela 400m², stara 25 let; Cena: 38 mio SIT.
- Mengeš; enodružinska, stara 45 let, v JZ delu Mengša, na parceli 657m²; Cena: 28,8 mio SIT
- Dravljice; trojček, nova gradnja, podaljšana 3. grad. faza, vseljivo septembra, -Južna enota; (k+p+n+m) 304,67m², parcela 272m²; Cena: 58 mio SIT.
- Srednja enota; (k+p+n+m) 314,27m², parcela 212m²; Cena: 57 mio SIT.
- Severna enota; (k+p+n+m) 304,67m², parcela 270m²; Cena: 56 mio SIT.

Poslovni prostori:

- Tuhinjska dolina; v bližini toplic, večji gostinski lokal z možnostjo prenočišč, 150m² gostinskega lokala, 350m² stanovanjskih površin, 1000m² zemljišča, star 40 let; Cena: 55 mio SIT.
 - Kamnik; v bližini zdrav. doma, površine 40,32m², 3. gradbena faza, star 3 leta; Cena: 10,2 mio SIT
 - Kamnik - center; gostinski lokal površine 150m², na prometni lokaciji, z velikim lepim letnim vrtom. Površina lokala je 150 m², star 20 let; Cena: 55 mio SIT
 - Mengeš; poslovni prostor opremljen, namenjen za zlatarsko, urarsko, ... dejavnost, 3 m², star 10 let, cena; 9,5 mio SIT.
- Za znano stranko iščemo dvo ali več sobno stanovanje v Mengšu.
- Za znano stranko iščemo zazidljivo parcelo v Kamniku z okolico.
- Za znano stranko iščemo zazidljivo zemljišče (cca. 1000m²) v Mengšu in Vodicah z okolico.

— weishaupt —
gorilniki in ogrevalni sistemi

MI USTVARJAMO TOPLOTO

Weishauptov infomobil predstavlja najnovejšo ogrevalno sisteme in komponente za ogrevanje individualnih ali večdružinskih objektov.

Infomobil v soboto,
 25. septembra 2004,
 med 9.00 in 18.00 uro,
 pred trgovskim centrom Mengeš

TOPLO VABLJENI!
www.weishaupt.si

Novi accord dizel i-CTDi

CAR-LINE AMBROŽ d.o.o.
 Prešernova 12. Radomlje
 tel. 01/722 75 34
www.hondaambroz.com

Poklon vožnji.

HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
 dostaveja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBORKE
 01/723 09 00 www.hp-commerce.si

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Tretjega oktobra bomo spet izvolili nove (stare?) borce za njihovo in naše boljše življenje. Kot je bilo že red vsemi prejšnjimi volitvami, ne glede na pomen, so izbranci polni idej in obljub. Najprej se seveda poraja vprašanje, kdo so ti ljudje in kdo jim je dal možnost kandidiranja. Ali so se sami domislili; češ, imam veliko prostega časa, zakaj ne bi postal kandidat na tej ali tej strankarski listi, če mi uspe, bom pa redno zaposlen in dobro plačan zagotovo vsaj štiri leta? Ali so v območnih odborih strank res tako prepričani v predlagane kandidate, da jim poverijo takšno odgovornost, da jih izvolijo v najvišje zakonodajno telo države? Poleg tega pa mnogi, vsaj po nekaterih mnenjih, volilci nekaterih kandidatov sploh ne poznajo. Ljudi seveda najbolj motijo razne obljube in pred tokratnimi volitvami so presegle vse rekorde. Sicer pa se da opaziti, da zanimanje ljudi do teh volitev ni tako navdušujoče kot pričakujejo strankarski veljaki, ki se najraje po Sloveniji prevažajo z avtobusi. V enem izmed naših televizijskih medijev je neki gospod povedal bistvo; zakaj takšna reklama in stran vržen denar. Verjetno si vsi skupaj ne zavedamo koliko je dejansko požrešna volilna kampanja in kaj vse bi lahko storili s tem denarjem. Morda mengeško obvoznicno?

Ločani so v tem trenutku najbolj ponosni na obnovljeno cesto, je pa vprašanje, kdaj jo bodo izvozili vozniki vračajoči iz Ljubljane in jo uporabili za obvoz kolone, ki se v popoldanskem času razpotegne tja do sredine Trzina. Semafor pred novoimenovanim trgovskim centrom zagotavlja vsaj pešcem malo dihanja in lahko približno do naslednjega semaforja hitrih nog prečkajo cesto. Ne glede na zaznamovane prehode. Pred nami je tudi 12. Mihaelov sejem. Stojničarji z veseljem prihajajo v Mengeš ker nekaj prodajo in tudi zaradi druženja. Urejenost in red sta zaščitni znak sejma, zagotovljena pa je tudi dobra reklama. Mengeški Mihaelov sejem je že nekaj let vseslovenskega značaja kajti stojničarji prihajajo praktično od vsepovsod, prav tako obiskovalci, priznan pa je tudi kot uspešna turistična prireditev s prikazom izdelkov umetne obrti in orodij ter strojev naših prednikov s strani Turistične zveze Slovenije. Poleg tega pa organizator Kulturno društvo Mihaelov sejem poskrbi tudi za prijeten kulturni program pod šotorom, ki spremlja sejem skozi vse dni. Ker je to v Mengšu največja manifestacija kulture, zabave in druženja vam priporočam, da sejem obiščete.

Marij

Sončnice na slikah so prave velikanke – dolginke, ki so zrasle na vrtu Rezke in Jožeta Ficko na Cankarjevi 9 v Mengšu. Verjeli ali ne – visoke so preko 4,3m.

Tekst in foto: Majda Repnik

KAZALO:

DILEMA PRORAČUNA	5
CLEVELAND 2004	6
OB 90-LETNICI JANEZA ODARJA	10
MOJE LETO NA BAVARSKEM	14
VOLITVE 2004	17
TABORNIŠKE NOVICE	25
GOSPODAR STOLPOV	28
BENETKE - MESTO NA LESENIH PILOTOV	30
POČITNIŠKI TURNIR V ANMIZNEM HOKEJU	32
VABILO NA SVEČANO OBLETNICO	34
ZAHVALE	39

Rok za oddajo pripevkov za prihodnjo številko glasila je 11. oktober 2004.
Naslovnica: oblikovanje> Handi Behrič

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor: Marij Urh – odgovorni urednik, e-mail: mengsan@menges.si, petra.piskot@siol.net

Člani uredniškega odbora: Majda Trobec, Ana Jernejčič, Tina Železnik, Katarina Marin, Dušan Pejič, Peter Škrlep

Odgovorna urednica Uradnega vestnika: Irena Podboršek, tel. (01) 7247 106

Oblikovanje, grafična priprava in tisk: SET, d. d., Ljubljana, tel. (01) 587 44 11, faks: (01) 528 24 74, e-mail: tiskarna.set@siol.net

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš. Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejmejo ga vsa gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. (01) 7237 296

Odslej Mengšan dostopen tudi na internetni strani www.menges.si

Oglasno trženje: Občina Mengeš

Drage občanke, spoštovani občani, Dvajseti uvodnik v tem mandatu pišem na sredi enomesečne volilne kampanje in po neprekinjenem povsem nedopustniškem delu.

Zaključili smo z največjim enkratnim projektom v naši občini

– izgradnjo komunalnih naprav od tovarne Lek do meje z občino Trzin (razen odsekov, ki so bili zgrajeni v letih 2000 – Zoranina, Zadrufniška, Maistrova ter v letu 2002 – Kolodvorska). Vrednost vseh del, izvedenih od oktobra 2003, skupaj z deležem soinvestitorjev Elektro Ljubljana in koncesionarjem za plinovod Petrolom, je dobrih 400 milijonov SIT! Trije odseki so dograjeni in obnovljeni v celoti. Loka je dobila osvetljeno cesto s pločnikom od Mengša do Loke z urejenim križiščem pri lokalu Juhant (Pavovec) s pločnikom do mostu. Povsem je obnovljena Testenova ulica. Če ne bi sodelovanje odklonil Petrol, ker se v tem zadnjem delu nihče ni želel priključiti na plinovod, bi Testenovo uredili do konca. Modernizirali smo ulico Zavrti. Glavno je očem skrito pod cestiščem in pločniki. Poleg obnovljenega vodovoda in vgrajenega plinovoda je obnovljena javna razsvetljava in vgrajene cevi z jaški za umestitev energetskih kablov Elektra Ljubljane, javne razsvetljave občine ter za šibkotočne oz. optične kable telekomunikacijskega infrastrukturnega širokopasovnega omrežja občine (internet oz. multimedijске storitve) in obstoječih ali obnovljenih telefonskih kablov Telekom Slovenije. Cevi za šibkotočne kable sedaj v sodelovanju s tovarno LEK pri izgradnji njihovih parkirišč podaljšujemo proti železniški progi v Preserjeh. Predvidevam, da bomo uporabili optične hrbenice ob kamnitiški progi oziroma na daljnovodih.

Končujemo gradnjo komunalne infrastrukture v delu Industrijske cone Mengeš Topole (IC-MT) – na začetku ceste v Topole oz. Koseze od razcepa na Gorenjski cesti pri mizarstvu Ipavec. Na trikotnem območju vzhodno od jame in vzhodno od treh novih objektov investorjev Zora Mengeš, Tehmax Mengeš in Supras Kolovec zanje gradimo priključno oz. prečno cesto.

Investicija tik pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja in javnim razpisom, je gradnja kanalizacijskega kolektorja mimo naše IC-MT do Topol in naprej proti Suhadolam. To je najpomembnejši projekt medobčinskega sodelovanja. Zaenkrat skupen z občino Komenda. Nanj naj bi se priključila tudi občina Cerklje z letališčem Brnik in vedno bolj zagotovo tudi občina Vodice. S tem se uresničuje zaveza »Pšata studenec«, ki sva jo v Mengšu podpisala z županom Tomažem Drolcem leta 2000! Prepričan sem, da bomo cilj dosegli, ker je namen dober. Potrebna je le prava mera žilavosti in vztrajnosti pri ponavljanju nespornih objektivnih prednosti in koristi za vse sodelujoče. Pa tudi pravi občutek in odločenost, ko začnejo prevladovati različni interesi.

Mestne lekarne Kamnik in občina Mengeš kot njen soustanovitelj in sofinancer gradimo novo lekarno ob Zdravstvenem domu dr. Tineta Zajca na Zoranini ulici nasproti Vrtca Sonček. Vrednost celotne investicije je ocenjena na okoli 100 mio SIT. Sofinanciranje občine je ocenjena na okoli 35 mio SIT (dosežena kupnina stare lekarne, ki se prodaja). Gradbena dela naj bi zaključili letos, spomladi pa končali investicijo.

V gasilskih domovih Loka in Topole ter Mengeš smo namestili priključek na internet (ISDN/ASDL). Ločanom in Topolcem sedaj ne bo potrebno hoditi v čitalnico knjižnice Mengeš, kjer je na razpolago osem računalnikov, povezanih z internetom od leta 2001.

Izbran je ponudnik za izgradnjo športnega igrišča v Topolah. Manjkajoča sredstva v višini 12 mio SIT bo potrebno še zagotoviti. Najugodnejša ponudba presega proračunsko postavko, ki je bila s strani LDS, SLS, ZLSD, SMS iz nerazumljivih razlogov zmanjševana, te skupine pa niso soglašale niti z mojim uskladitvenim predlogom.

Projektiramo in deloma bomo pričeli z urejanjem komunalne infrastrukture na območju ulicah dela Kersnikove do Slovenske, od tam mimo občine in predvidene nove pozidave območja »Lovec«, mimo »Tonhovine« po Stari poti do tovarne Filc oz. Zdravstvenega doma Mengeš. Obnovili bomo vodovod in napeljali plinovod na tej trasi in nasproti Gasilsko godbenega doma po Grobeljski cesti do Zoranine ulice oz. ulice Zavrti. Obnovljen bo del Trdinovega trga do konca parka s spomenikom pisatelju Janezu Trdini ter Glasbilarstva ulica do mostička čez Pšato. Vgrajene bodo seveda vse komunalne naprave. Kanalizacija iz Zavrtov, ki je bila pred desetletji nepravilno »zaključena« v Pšato pri balinarjih, bomo uredili in speljali v kolektor. Za celotno območje križišča »Lovec« smo naročili izdelavo urbanistične zasnove s presojo možnosti umestitve križišča. Izdeluje se tudi projekt celovite obnove Levčeve in Slamnikarske ulice z gradnjo parkirišč ob ulicah, ki obkrožajo večstanovanjsko naselje Zavrti. V prvi etapi naj bi te bloki priključili na plin, ki je med 10 in 15% cenejši energent kot kurilno olje. Izvedli smo obnovitvena dela in nabave opreme v šoli in vrtcu. Večje obnove so zaključene tudi v občinski stavbi zaradi dveh novih podjetij, ki prihajata iz Ljubljane, nekateri njihovi zaposleni oz. lastniki pa že sedaj prebivajo v naši občini. Poslovna zasedenost prostorov še nikoli ni bila boljša. Če ne bi imeli težav z najemniki gostišča Trdinov hram, bi bila skoraj idealna.

Občina je opremila tudi reprezentančno oz. poročno dvorano v nekdanjem obrambnem stolpu gradu Jable, v kateri je bila 3. septembra prva poroka in 8. septembra 17. seja sveta naše občine. To sta bila sploh prva dogodka v popolnoma in celovito obnovljenem gotsko, baročno, renesančnem nadstropnem gradu. Zahvaljujem se za pobudo mladoporočencu Francu Branetu Malusu, poveljniku gasilcev v Loki, za vzpodbudo, prizadevnost, veliko skrb in sodelovanje, da je bilo za poroko vse pripravljeno. Za razumevanje in pripravljenost za sodelovanje sem hvaležen gospodu Verbič Markotu, vršilcu dolžnosti direktorja Centra za razvoj kmetijstva in podeželja Jable ter še posebej njegovemu sodelavcu gospodu Novak Romanu, ki je ves čas neumorno pomagal, svetoval, urejal zadeve. Gospa Damjana Pečnik iz Zavoda za ohranjanje kulturne dediščine in direktor LIP Radomlje gospod Arso Dvornik sta prispevala svoje znanje, da smo izbrali primerno pohištvo pod ugodnimi pogoji, hitro dobavo in namestitvijo. In z nenazadnje sem hvaležen vodstvu Upravne enote, ki je brez pripomb in s pohvalo sprejela pripravljeno poročno dvorano. Poroka je bila prvovrsten zgodovinski dogodek, ki ga je posnela Televizija Slovenija. Posnetki bodo vključeni v predstavitev gradu Jable, ki bo predvidoma na sporedu v decembru.

Čast sem imel poročiti zlatoporočenca zakonca Ošep. Gospod Ivan in gospa Šimenc Anica sta se

poročila v isti stavbi leta 1954. Ivan, rojen v Holandiji, je znan kot delaven in prizadeven predsednik avto moto društva Mengeš. V njem je deloval od leta 1958 do marca letos. Gospa Anica je rojena v Franciji, njen oče je bil poštar v Mengšu, je vse od 14. leta delala kot tekstilna delavka v Induplati Jarše in Traku Mengeš, kjer je spoznala Ivana. Imata 4 otroke, vsi so podjetniki ter 4 vnuki in 5 pravnukov.

Naš letošnji tretji častni občan gospod France ZABRET je praznoval 70-letnico. Čestitam ob lepem jubileju! Gospodu Zabretu želim še naprej zdravja, življenjske vedrine in zavzetosti pri sodelovanju na področjih in dejavnostih naše skupnosti. Iskrena zahvala za opravljeno delo, predloge in mnenja. Samo v zadnjih dveh mesecih je g. Zabret sodeloval pri srečanju starejših tretjega življenjskega obdobja v lovski koči, spremljal je kolesarje na maratonu v počastitev vstopa v EU, ko smo kolesarili k prijateljem mengeških gasilcev v Št. ILJ (St. Egyden) blizu Vrbskega jezera, skupaj s kolesarji in kot nosilec v imenu Turističnega društva je sodeloval pri temeljitem pregledu regijskih kolesarskih poti Ljubljanske urbane regije za območje naše, in sosednjih občin; in nazadnje tudi pri pripravi in izvedbi vseslovenskega srečanja pritrkovalcev konec avgusta v Mengšu.

Kolesarsko društvo Mengeš in skupina Mengšanov v organizaciji KD Mihaelov sejem smo bili na avstrijskem, s slovensko manjšino naseljenem, Koroškem v Št. Ilju. Kolesarji smo imeli 8. avgusta za »uradni« cilj Št. Ilj, kjer nas je pozdravil župan občine Vrba g. Ferdinand Vovk in gasilci St. Egydna, ki redno prijateljujejo z PGD Mengeš. Pevci Zvona, folklor in pritrkovalci pa so sodelovali na prireditvi teden pozneje.

Pohvala in zahvala velja organizatorjem za izvedbo srečanja pritrkovalcev v Mengšu. To je bilo vseslovensko letno srečanje, katerega »duša in telo« je bil naš častni občan g. France Blejc. Ob župniji Mengeš so sodelovali še člani kulturnega društva Mihaleov sejem, Turističnega društva in Zveze kulturnih društev Mengeš.

Bili smo gostje švicarske občine Hägendorf, katere godba sodeluje z mengeško. Godba Mengeš je pred dvema letoma že gostila njihovo godbo in župana Huga von Arxa v Mengšu. Tokrat sem vabilo prejel tudi jaz in se kljub številnim drugim obveznostim odzval na vabilo. Sprejel nas je župan in sponzorji – gospodarstveniki na kosilu. Svečani javni protokol dobrodošlice z nastopom Mengeške godbe se je zgodil v prireditvenem šotoru. Posebej smo bili vsi počaščeni s prisotnostjo veleposlanika g. Marka Vrhunca in njegove žene ter konzula Jožefa Ciraja (doma iz Komende). Občina Hägendorf, 4345 prebivalcev, je del regije Olten v severni Švici v bližini križanja avtocest Bern – Zurich in Luzern – Basel. Na tem območju je 35 občin s 108 do 17168 prebivalci (Olten). Pobudnik izmenjave in obiskov je član godbe g. Franc Kompare.

Družinam, ki so se povečale z nadebudneži in so ali bodo prejeli enkratno denarno pomoč občine, želim zdravja in sreče ter medsebojne ljubezni z naslednjimi novimi člani: Eva Taja, Jan Tim, Lara, Nejc, David, Uroš, Zala, Aneja, Mark, Nejc, Nik B., Nik P., Oskar.

Vsem, ki začenjate ali nadaljujete šolanje ali študij, želim ustvarjalnega in koristnega ter uspešnega učenja, pa tudi sreče na izpitih.

*Prav lep pozdrav!
Tomaž Štebe*

DILEMA PRORAČUNA

Le nekaj bi dodal k letošnjemu proračunu, zato bom navedel le nekaj dejstev, kajti za dobronamernosti in nič kaj politične debate je koalicija LDS, ZLSD, SLS in SMS naredila celo ekspertizo in za razlago enega odstavka porabila celo stran svojih predpostavk.

Moje delo kot direktorja je le to, da poskušam s sodelavci pripraviti kvalitetne predloge, da na pravilnost opozarjam župana in občinski svet. Slednje sem poskušal tudi za zadnjo sejo občinskega sveta in če mi dovolite, da citiram še v tem času pridobljen dopis Ministrstva za notranje zadeve: »V kolikor župan meni, da sprejeti akt ni v skladu z zakonom, je kot varuh zakonitosti v občini dolžan akt zadržati in ga v celoti ali v delu, za katerega meni, da je nezakonit, dati v ponovno odločanje občinskemu svetu.«

Ves čas od 19. 4. 2004 je župan poskušal zadostiti zakonskim določilom in še na zadnjem občinskem svetu opozoriti občinski svet pred glasovanjem dnevnega reda, da je potrebno o aktu zaradi zadržanosti še enkrat odločiti, pa če drugo ne, le zaradi formalnosti. K temu vam prilagam celoten dopis in opozorilo župana svetnikom:

» V skladu s 33. členom Zakona o lokalni samoupravi sem zadržal objavo splošnega akta občine, konkretnije Proračuna Občine Mengeš za leto 2004, o tem sem vas opozoril na naslednji seji, to je 15. seji občinskega sveta, s tem vam je bilo dano naše mnenje o neustavnosti in nezakonitosti akta, zato sem predlagal, da odločate o usklajitvenem predlogu. Pisna pojasnila in razlogi so navedeni v usklajitvenem predlogu, ustna pojasnila pa so razvidna iz zapisnika 15. seje, izredne seje in 16. seje Občinskega sveta Občine Mengeš.

Nadalje diktacija 33. člena, 5 odstavka in 46. člena Statuta Občine Mengeš med drugim določa: »Če občinski svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloži pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.«

Ugotavljam, da še do danes ni prišlo do formalne odločitve o zavrnitvi usklajitvenega predloga in do dokončnega sprejema proračuna. Na takšen način bi občinski svet vztrajal pri svoji odločitvi, vednar je vsakokrat zadevo umaknil z dnevnega reda ali pa se pri izredni seji le-te ni udeležil – verjetno zaradi tega, ker umik z dnevnega reda na izredni seji ni možen.

Ves čas, od meseca aprila sem iskal formalno-pravno rešitev in predlagal usklajitveni predlog sprejema proračuna za leto 2004.

Ob razlagi diktacije določil bi občinski svet svoje vztrajanje pri odločitvi lahko zagovarjal le na način, da bi moj usklajitveni predlog zavrnil na naslednji seji oziroma na eni izmed sej, na katerih sem predlagal ponovno odločanje. Do takšne odločitve pa ni prišlo.

Stanje, kakršno je, je za Občino Mengeš nesprejemljivo, nevzdržno, negospodarno in škodljivo, za to bom moral pridobiti ustrezno objektivno odločitev.«

No, iz tega sestavka je zadosti razvidno, da smo hoteli zadostiti pravno-formalnim dejstvom, saj bi navedena koalicija vztrajala na svojih stališčih, sedaj pa bomo objavljali nekaj, o čemer svetniki niso še enkrat odločali in izkazali, da vztrajajo pri svoji odločitvi – ampak je točko dnevnega reda ves čas umikala.

Kako naprej v leto 2005

Da se mora ta agonija končati in potegniti črta, si prav gotovo želite vi občan, ampak potrebno je enkrat potegniti —

— in začeti na novo. Morda je priložnost sprejemanje novega proračuna, zato vržem predlog in rokavico vsem sodelujočim.

Razumem, da obstajajo določena nesoglasja. Pa še, to vsak ima svoj program, ki bi ga želel izvajati, takrat se ta nesoglasja potencirajo, ampak v občini je spornega le okrog 10% proračuna, drugo vse je nesporno. Potrebno bi bilo razmišljati v smeri, da se sporne postavke sicer ohranijo, delajo do faze koliko so zagotovljena sredstva, da se razlika sredstev razporedi na postavko, iz katere se lahko

črpajo sredstva za dokončanje teh investicij. Tako bi se lahko ob sprejemanju proračuna ustanovilo petčlansko komisijo, ki bi proučila utemeljenost višine proračunskih postavk do sprejemanja rebalansa, ki je ponavadi v devetem ali desetem mesecu. V vsem predhodnem času bi Občina Mengeš imela proračun, po katerem bi se morala ravnati. V skladu s sprejetim proračunom bi lahko sodelovala na domačih in mednarodnih razpisih in pridobila okoli 100 mio SIT dodatnih sredstev – na takšen način bi se lahko uresničevali programi opozicije in pozicije. Upam, da bo možen razum vseh pri soodločanju vaših potreb v občini in bo Proračun Občine Mengeš za leto 2005 sprejet do 1. 1. 2005.

Volitve 2004

Beseda voliti, biti voljen, biti izvoljen je nekaj kar vsakemu godi, ampak morda ob času, ko ni to nekaj preizkusnega. Volitve pa so dogodek, ko s svojim glasom zaupamoodločanje in vodenje naših skupnih odločitev svojemu izbrancu. Ne želim vam pisati, koga volite, saj je to vaša osebna odločitev, je pa res, da če se odločate za kateregakoli Mengšana, ki je na listi, obstaja velika verjetnost, da bo le ta izvoljen, da bo vaš voljen, da bo za vas lahko naredil nekaj dobrega in poskušal kraju dati dodatno vsebino in svežino morda vam ob teh volitvah namenim le tale sestavek:

»Skozi vaše oči, bodite najboljši malarji in si narišite najboljšo podobo Slovenije v naslednjih štirih letih, ob volitvah nastavite dobro platno, da boste lahko nanašali paste – vaših težav in problemov in da bo tole platno sprejelo vaš pastel«.

Velika večina v družbi pravi, da smo potrebni sprememb, morda res, morda je na platno preveč pack, preveč črne barve, ki se že lušči, morda to platno ne zmore več teže vseh nanosov in neizpolnjenih obljub, zato morda klic »po postavitvi novega okvirja in platna.«

Andrej Benkovič, direktor občinske uprave

Seja Občinskega Sveta občine Mengeš

Nadaljevanje 16. in 17. sejo Občinskega Sveta občine Mengeš je župan mag. Tomaž Štebe sklical 8. septembra 2004 in na gradu Jablje. Pred pričetkom seje smo si vsi prisotni pod strokovnim vodstvom ogledali odlično obnovljen grad. Na seji pa smo doživeli ogromno presenečenje. Župan Štebe je namreč, z odobravanjem vseh prisotnih, podelil priznanje občine Mengeš gospodu Janezu Peru za njegov izjemen trud in prispevek k razvoju občine Mengeš. Po županovih besedah se brez posredovanja Janeza Pera v letu 1999 tudi ne bi pričela temeljita sanacija gradu Jablje.

V nadaljevanju seje pa so občinski svetniki, kljub temu, da že sami 6 let od župana zahtevajo imenovanje podžupana, zavrnili županov predlog za imenovanje Viljema Marjana Hribarja za podžupana. Razlogi za zavrnitev predloga so bili med drugimi tudi neizkušenost za opravljanje tovrstnih nalog, saj gospod Viljem M. Hribar ni bil še nikoli zaposlen, nedokončan študij (opravljanje zahtevnih nalog podžupana bi ga oviralo pri dokončanju študija), kakor tudi njegovo soudeležbo pri razveljavitvi Mengeške obvoznice (kar je škodljivo za našo občino), saj je takrat demonstrativno zapustil sejo in ni glasoval. Po izjavah svetnikov pa so pripravljeni soglasno podpreti morebitno imenovanje gospoda Janeza Škrlepa ali pa gospoda Alojza Miklavčiča na mesto podžupana.

Seja Občinskega sveta je bila končana ob 23.30 uri.

Dušan Pejič

CLEVELAND 2004

Najprej se predstavim. Sem Kim Prokič iz Mengša. Stara sem trinajst let. Letos sem skupaj z ostalimi atleti iz Slovenije odšla na otroške igre v Cleveland. Pred odhodom smo se zbrali pred Vele v Domžalah. V zgodnjih jutranjih urah je po nas prišel avtobus, ki nas je odpeljal na Dunaj. Od tam naprej smo se vkrkali na letalo ter leteli v Helsinke. Z letalom sem letela prvič, bilo me je zelo strah. Med poletom sem uživala in pozabila na strah, ki me je spremljal na začetku. Ob pristanku v Helsinke, smo se odpeljali v hotel s petimi zvezdicami, bil je čudovit. V njem smo prenočili, zjutraj po zajtrku

pa smo odšli na ogled mesta. Veselila sem se odhoda v Ameriko. Zopet smo se vkrkali v letalo ter po osmih urah letenja pristala v New Yorku. Čakal nas je avtobus ter še sedem ur vožnje z njim do Clevelanda. Ko smo se pripeljali v Cleveland, so nas razporedili po sobah v študentskem domu. Nas atlete iz vsega sveta je varovalo približno tisoč specialcev. Ob vsem tem sem se počutila zelo varno. Pred parado smo si šli ogledat tudi Niagarske slapove, ki so čudoviti. Bližal se je dan otvoritve otroških olimpijskih iger, smo atleti težko pričakovali. Najprej so nam pripravili veliko slavnostno prireditev. Čez dva dni pa smo imeli parado. Na parado je prišel tudi predsednik Bush.

Pozdravil je vse atlete iz vsega sveta. Na tekmovanju smo dosegli dokaj dobre rezultate. Na sami paradi so me gledalci zelo navdušili, saj so nas pozdravili z glasnim ploskanjem, ko so napovedali Slovenijo. Spoznala sem veliko novih prijateljev, zdijo se mi zelo zabavni. Dan po tem smo si ogledali tudi New York. Z najvišje zgradbe smo si ogledali mesto. Deset dni je minilo, kot bi trenil, ostali pa mi bodo v trajnem spominu.

Kim Prokič

VSESLOVENSKO SREČANJE PRITRKOVALCEV

V nedeljo 29. avgusta smo v Mengšu gostili vseslovensko srečanje pritrkovalcev. V zvoniku se je zvrstilo kar 18 pritrkovalskih skupin iz različnih slovenskih krajev. Vsi pritrkovalci so se potrudili in prikazali zares kvalitetno pritrkavanje, ki je v senco pred cerkvijo privabilo veliko poslušalcev.

ZAHVALA

Vendar samo lepo vreme in melodije zvonov ne bi mogli zagotoviti tako prijetnega popoldneva, zato bi se na tem mestu radi zahvalili še vsem dobrim ljudem, ki so nam pri tem pomagali. Lepo se zahvaljujemo Občini Mengeš in gospodu županu za donatorstvo in pozdravne besede ob pričetku srečanja v cerkvi in ob koncu pri podelitvi priznanj. Hvala tudi g. župniku Mateju Zevniku za njegovo naklonjenost in pozornost. Hvala kolovdatorju ljubljanske nadškofije dr. Matjažu Ambrožiču za pozdravni nagovor ter pritrkovskemu krožku slovenskih bogoslovcev za več kot dvajsetletno sodelovanje pri organiziranju pokrajinskih in vseslovenskih pritrkovalskih srečanj. Seveda ne smemo pozabiti na gospodinje, ki so kakor že mnogokrat napekle veliko dobrot s katerimi smo postregli obiskovalcem in nastopajočim; vsem iskrena hvala. Zahvaljujemo se tudi pevcem MKZ Mengeški zvon za lepo zapete litanije s katerimi smo pričeli naše srečanje, članom pripravljalnega odbora in članicam župnijske Karitas ter vsem ostalim, ki so finančno ali z dobrimi deli pripomogli k uspešnosti prireditve pa jih v tej zahvali nismo posebej imenovali. Pritrkovalci zagotovo ne bi zmogli vseganarediti sami zato se vsem še enkrat najlepše zahvaljujemo.

Vse dogajanje je posnel prizadeveni snemalec g. Tone Müller, tudi njemu hvala. Če želite, lahko pri njem dobite videokaseto s srečanja. Hkrati pa vas ob tej priložnosti vabimo, da pridete na ogled obnovitvenih del v zvoniku farne cerkve sv. Mihaela odkoder lahko vidite Mengeš z okolico. Ogled bo možen na Mihaelovo nedeljo 3. oktobra po vsaki sveti maši.

VABILO

Vabimo vse tiste, ki se želijo naučiti pritrkovati in imajo veselje do glasbe, da se nam pridružijo. Veseli bomo deklet in fantov, žena in moških srednjih let. Svojo željo lahko sporočite g. župniku ali komu od pritrkovalcev iz svoje bližine, ki ga poznate. Z učenjem bomo pričeli letos v mesecu oktobru.

*Mengeški pritrkovalci
Franc Blejč*

IZDAJA ZGOŠČENKE »MENGEŠ V BESEDI IN GLASBI«

Kot se ponavadi rojevajo ideje spontano največkrat ob druženju, je tudi ideja o izdaji zgoščenke vzniknila na takem mestu. Idejo je podal kapelnik Mengeške godbe Primož Kosec že v začetku leta 2003. Ker nam je bila ideja izredno zanimiva, smo jo na izvršnem odboru Zveze kulturnih društev Občine Mengeš v celoti podprli. Z njo smo kandidirali tudi na sredstva občine ob priložnosti 850 letnice prve omembe kraja Mengeš. Koncept zgoščenke je, da predstavimo Mengeš, domačo govorico (ki jo sedaj le redko še slišimo) in glasbo iz izključno ljubiteljske ravni. Za projektne vodja smo izbrali Štefana Borina, ki je bil več čas glavna gonilna sila do same izvedbe.

Naloge, ki niso bile enostavne so zajemale še izdelavo novih posnetkov dveh cerkvenih zborov ter pritrkovalcev na miniaturnih zvonovih, saj ti upravičeno sodijo tudi v to vrsto ustvarjanja. Izbere ostalih izvajalcev so uvrstili umetniški vodje zborov, razvrstitev je v celoto opravil Primož Kosec. Veliko dela je bilo opravljenega tudi s strani tekstovne priprave in oblikovanja. Pri tem delu je potrebno omeniti Marija Urha, Natašo Vrhovnik Jerič, Ano Sitar, ter posebej še likovno opremo, ki jo je v okviru Likovnega društva Mengeš in v svojem oblikoval Handi Behrič. Vse skupaj pa je bilo narejeno v DREAM STUDIU pri Dominiku Krtu. Navsezadnje gre zahvala tudi občini, ki je podprla ta projekt v materialnem delu. Na sestanku skupine za praznovanje 850 letnice Mengša smo potrdili idejo, da zgoščenska pride v vsako družino v občini Mengeš. Zato ste ob priliki današnje izdaje dobili ovitek z vstavljeno zgoščenko. Naj vsem služi kot prijetna glasbena poživitev in utrinek dela naše ljubiteljske kulturne dejavnosti v Mengšu. Opravičujemo se za kakšno nerodnost pri pisanju, vsa stvar je bila delana z dobrim namenom in z zelo nizkimi stroški.

Zgoščenska je bila izdana v dveh oblikah in sicer v plastični vrečki ob izdaji Mengšana in v »CD boxu« z besedili in opisi. Te zgoščenske dobijo kulturna društva in občina za svoje promocijske potrebe, posameznikom pa je zgoščenska naprodaj v tej obliki na ZKD, ki je tudi uradni izdajatelj.

Navsezadnje kličem v imenu izdajatelja na veselo in prijetno poslušanje.

*Predsednik IO ZKD Občine Mengeš
Jože Vahtar*

EN MILIJON »iz velikega, dobrotljivega srca«

Res je, da so si naši predniki s svojo zdravo kmečko pametjo domislili veliko doživetih pregovorov in rekov, da so bili poleg šegavosti, predvsem zelo pridni, delovni in poštenu ljudje, kar nam dokazuje več kot tisočletni obstoj našega naroda.

Kdor pravi da, dvakrat da. Tako pravi star slovenski pregovor, ki je ob ponovni potresni nesreči v Posočju še kako resničen.

Sedaj je drugače. Mnogo je samoljubnežev, ki površno gledajo na dogajanja in ki skrbijo predvsem za svoje bogastvo, za visoke denarne nagrade brez dela, za milijonske plače, za svojo domišljavost, nadutost in pomembnost. Kaj malo jim je mar, če veliko ljudi živi v pomanjkanju, nesreči in revščini. Prikličimo si v spomin nedavno objavljenje VRLINE človeka, ki mu je bil zaupan RDEČI KRIŽ naše države, najbolj humane organizacije v Sloveniji, v katero so vključene vse občinske organizacije, in ki je članica tudi v mednarodni organizaciji RK.

Nekaj dni po potresu v Posočju smo brali v časopisih, slišali v radio in televiziji:

»RDEČI KRIŽ SLOVENIJE je nakazal za POSOČJE en milijon sit«

O predragi državljani naše Slovenije, ali si moremo misliti, kako velik je ta prispevek od tako velike organizacije. To je karikirano povedano toliko, kot če bi neki občan podaril svoji občini 100 sit.

Milijonske prispevke bi lahko dalo nekaj sto slovenskih bogatašev, pa ne bi čutili nobenega pomanjkanja in primanjkljaja. Prepričan sem, da bi administracijo Rdečega križa Slovenije zlahka obvladovala dva uradnika, poleg Upravnega odbora, ki ima funkcijo vodenja. Ker pa je iz te človekoljubne organizacije »generalni sekretar« izoblikoval le sebi v dobro podjetje, iz katerega je črpal več kot ministrsko plačo – enako je nagradil še svojo levo in desno uradnico, da bi lažje prikrival neupravičena izplačila iz prepovedane dejavnosti. Več kot očitno je, da je s svojim samovoljnim obnašanjem hotel prikazati, da poslovnost RK nikogar nič ne briga. S tem je napravil velik zločin ne samo do članstva, tudi do države in mednarodne skupnosti. In kaj se je zgodilo. Zagotovo vsega ne vemo. Najbolj odgovorni so dobili več plač, odpravnino, bili so zamenjani! Ni nam pa znana vsebina ovadbe, če je že bila podana. Pravzaprav se dosedaj še ni zgodilo nič. Samo zaupanja v RDEČI križ ni več!

Žal naša država s svojo vlado ne zmore zakonodaje in kontrole, da se take stvari ne bi dogajale. Ker tega res ne zmore, bi jih moralo ob najdbi takih nepravilnosti in zaradi meddržavne blamaže kar nekaj odstopiti in se posloviti od tako radostnega vladanja in samohvale. Tak način dela je kraja. Sredstva RK so še vedno družbena ali ljudska last.

Kaj dela in kaj sme delati računsko sodišče, žal ne vemo! Menda dela SAMO po naročilu!

Imamo kar veliko vsedravnih afer. Nekaj se jih je ugotovilo. Napisalo se je nekaj ovadb. Sodišče bo razsodilo, ko bodo zadeve prišle na vrsto. Ali pa bo vse skupaj zastaralo. ZASTARALO, da barabe ne bodo kaznovane. Saj z leti se vse pozabi, menijo nekateri.

Sodna oblast bi morala imeti moč, da bi take in podobne primere obsodili v najkrajšem možnem času, da bi mi državljani čutili, da imamo sodišče, ki lahko hitro obsoja vse to, kar si nekateri posamezniki v svojem pohlepu dovolijo. Saj je še vedno vsaka sodba izrečena: V IMENU LJUDSTVA – mar ne? Ali pa je to samo farsa – burka.

Slovenska KARITAS je doslej nazakala 35 milijonov sit, pa denar še priteka.

Slovenski demokrati so nazakali 10 milijonov sit, zmanjšali so reklamne stroške za volitve.

Vse druge slovenske stranke bi lahko nakazale vsaj 50 milijonov sit, pa se pri volilnih rezultatih ne bi nič poznalo. Doslej še ni slišati njih dobrotljivosti.

Ob tej priliki mi je ponovno prišlo na misel, pa tudi že ob sami ukinitvi Solidarnostnega sklada, da je bila takrat narejena ena največjih neumnosti vladajočih ljudi. Vsi delovni ljudje smo bili navajeni, da smo en dan v letu v mesecu juliju prispevali enodnevni zaslužek v solidarnostni sklad. Nobenega godrnjanja ni bilo. Ljudje smo čutili in se zavedali, da je to potrebno, ker so naravne nesreče stalno prisotne.

Poglejmo samo nekaj let nazaj: Potres v Posočju pred šestimi leti, lanska velika suša. Poplave in požari tu in tam po naši deželi, kar z velikimi škodami. Še veliko zadev je, ki bi se morale hitro reševati. Enodnevni prihodki vsako leto predstavljajo veliko denarja, žal ne vem, koliko. Važno je predvsem to, da bi bilo veliko denarja takoj pri roki.

Blizu 20 milijard tolarjev je Ljubljanska banka iz denarja državljanov plačala za novo računalniško napravo, ki pa še danes ne dela tako kot treba. Pred mesecem je moj dobri znanec položil na svoj račun nekaj denarja. Več kot 10 dni so raziskovali, kje je ta denajr. Šele po tem času so ugotovili, da denar vendarle je na računu.

Pogled v nakup tako drage opreme nam je malo znan. V Avstralijo so šli kupovat!? Verjetno v Evropi ni nobenega sistema, ki bi odgovarjal naši bančiči. Avstralija je bolj atraktivna, stvari so bolj zakamuflirane, nič se ne da izvedeti. Torej je rajsko dežela. Kljub temu pa je predsednik banke jezen ali pa dobre volje odšel z odpravnino na drugo, menda še bolj plačano delo. Člani nekaterih političnih strank so stvarno nedotakljivi.

Naša demokracija ni ljudska, je predvsem zato, da se veliko nepravilnosti skriva za tem imenom, je velikokrat vzrok za nepotrebne prepire, tudi laži. Postala je aristokratska. Žal je v svetu in pri nas še in še in vse več primerov kraje, nepravilnosti, podkupovanja i.t.d. Take nesložnosti Slovenci dosedaj nismo poznali.

Premislimo, komu bomo dali svoj glas na letošnjih volitvah! Poizkusimo izbrati poštene ljudi, nekaj jih je prav gotovo še med nami!

Stane Lužar

V Kmetijskih in rokodelskih novicah najdemo tudi marsikaj z mengeškega konca. Natanko pred 160. leti, leta 1844, je v sredo, 9. kozoperska (oktobra) izšel članek o zdravljenju prašičev v »Menguški fari«. Članek je zanimiv tudi z jezikoslovnega stališča, zato sem ga za bralce Mengšana transliteriral iz bohoričice.

ŠEN PRI PREŠIČIH V MENGUŠKI FARI

Zmirej bolj se kaže, de tudi prosti kmetje naše Novice pridno berejo, in njih nauke k svojimu pridu obračajo. Priča tega je, de skorej vsaki teden kak kmetovavec k vredniku teh Novic pride, to ali uno bolj na tanjko poprašati, to ali uno za Novice povedati. Tako je uni dan Miha Korant, živinski vrač iz Mengša, k meni prišel, in povedal, de je tudi v Menguški fari ni davnej

v 14 dneh okoli 125 prešičev šen napadel, in de so jih z v 37. listu priporočenimi leki razun 8, ki so pocerkali, vse druge smerti oti. Posebno jim je teloh, ki so ga skozi ušesa bolnih živinčetov zavlekli, dobro storil, in lek, ki so ga iz pol lota grenjke soli in pol lota neke štupe napravili, ktera bolno kri od drobja proti koži žene in ki jo potno štupo (Schwitzpulver, pulvis antispadmodicus)

imenujejo. Obedve štupi se z bokalam srovinga mleka (mleka iz pod krave) zmešate in v treh delih čez dan prasetu v gobec vlijete; ta lek se skoz tri dni bolnimu živinčetu podaja. Če je le 24 ur srečno preživelo, je bilo smerti gotovo oteto. – To nas serčno veseli! -

Pripravila Marija Cvetek

S SOVRAŠTVOM – LJUBEZEN

*V svetu sovraštva nisem mlad
pčutim se kot stara vrba,
ki skladanja svoje veje
nad umazanim potokom.*

*Si morda ti ta,
k še ljubiti zna.
Kot lahen veter ziblješ moje veje,
le takrat pozabim, da sem vrba.*

*Kot v pravljici se v brez spremenim,
vzpenjam se visoko
in ob dotiku tvojem šelestim,
srečna sva v pomladi.
Naj večna bo pomlag.*

*Ne dovoli, da premami te vihar,
ker krhek sem
in zlomila mi boš veje,
zruvala me boš iz tal.
Potem ne bom več breza,
ne vrba nad umazano vodo,
potem bom bitje v blato poteptano.
Kdo me bo prebudil?
Ti?
Si že odšla...*

GIANNI ŽIVEC ZDRAVKO

POČITNIKOVANJE REJNIŠKIH DRUŽIN V PINETI - NOVIGRAD ZAHVALA ROTARY CLUBU DOMŽALE

Rotary club Domžale nam je tudi tokrat /sedmič po vrsti/ omogočil izvedbo programa «Uspostavljanje in letovanje rejniških družin v smislu razvijanja sposobnosti sprejemanja in reševanja stisk rejencev», ki smo ga izvedli v času od 21.6.04 do 27.6.04 v Gorenjskem letovišču Pineta –Novigrad.

Vsem 34-tim rejencem so člani Rotary cluba Domžale izdatno finančno podprli njihovo enotedensko udeležbo v programu, hkrati pa s tem tudi vsem rejniškim družinam izkazali moralno podporo in razumevanje za njihovo odgovorno in zahtevno poslanstvo.

Program v katerem prav vsi rastemo kot strokovnjaki in ljudje smo si v Centru za socialno delo Domžale prizadevali izvesti s ciljem, da razvijamo sposobnosti, znanja, ki so potrebna za opravljanje rejniškega poklica, da rejencem omogočimo, da se razvijajo v samostojne in samozavestne osebnosti. Prav vsi lahko na spontan in sproščen, pristen način spoznamo drug drugega, se učimo drug od drugega, hkrati pa tako krepimo medsebojno povezanost in pripadnost.

Strokovni delavci imamo priliko zares neposredno spoznati, kako veliko delo opravljajo naše rejniške družine, ki pogosto brez velikih besed in samohvale zmorejo to, kar se včasih zdi kot mali čudež: omogočiti otrokom in mladostnikom, ki v določenem trenutku življenja potrebujejo nadomestno družino, nuditi vse tisto, kar tak otrok potrebuje – sprejemanje, toplino, ljubezen, varen

in trden dom, zgled, ki je vreden spoštovanja in posnemanja in s tem pomembno doprinese k njegovemu zdravemu razvoju.

V tem tednu skupnega življenja vidimo, kako znajo in zmorejo vsi udeleženci, kljub pestri starostni sestavi (od 1 leta do 74 let) sprejemati skupna pravila, upoštevati potrebe drug drugega, kako prijetno je vzdušje med nami. Številni mladostniki se znajo zabavati brez alkohola in droge. S tem povezanih težav vsa leta doslej nismo imeli. Vsak si najde način, kako prijetno in zabavno preživeti dan. Vse dni smo bili vpeti v športne in družabne aktivnosti, ki smo jih popestrili s kupom privlačnih nagrad. Te so pred odhodom zavzeto zbirali rejnica Rožič Frančiška, študent Fakultete za šport Edo Javor in diplomantka te fakultete Marjeta Savnik. Vsi prostovoljsko, v prostem času in brezplačno. V Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale se jim iskreno zahvaljujemo. Prav tako tudi vsem, ki so donirali: KS Dob, VEIT TEAM, RCU Lukovica, AVTO DEBEVC d.o.o., Občina Domžale, MK Domžale, Trgovina LILA, Slaščičarna LENČEK, prof. Luka Fekonja, Kolinska Ljubljana, zasebnik Hrovat Jože, ROISS DVA d.o.o., Glaxosmithklein.

Ob tej priliki želimo poudariti, kako veseli smo podpore in razumevanja naših donatorjev, ki nam s prispevki omogočijo, da lahko delamo tisto v kar na področju rejniške stroke verjamemo, da je dobro in koristno.

Marta Tomec

90 let Jožeta Mejača

Rodil se je 27.8.1914 leta v Nevljah pri Kamniku v družini s trinajstimi otroki. Svoja otroška leta je preživel v Trzinu in v Mengšu. Pri Antonu Gregorcu se je na željo svojega očeta izučil za pečarja, zaposlil pa se je pri mojstru Batellinu. Delo pečarja je opravljal do upokojitve pri različnih obrtnikih.

Leta 1941 je vstopil v partizane. Organizirano se je vključil v boj proti okupatorju z delom na terenu. Kmalu po vstopu v partizanske vrste je bil hudi ranjen. Z veliko težavo se je prebil do Novega mesta, kjer je bilo zanj varneje, se zaposlil v tovarni keramike in še naprej sodeloval v NOB. Leta 1942 so ga aretirali karabinjerji in ga zaprli na Reko in nato v Begunje. Od tam je bil odpeljan na prisilno delo v Celovec. Ker je opravljal delo na terenu, se je zopet vključil v boj proti okupatorjem in se nato prostovoljno mobiliziral v Koroški odred. Zaradi bolezni se je bil kmalu prisiljen predati Nemcem, ti pa so ga poslali v bolnico v Celovec. Konec vojne je pričakal v Celovcu, nato pa v Borovnicah sodeloval pri propagandnem delu za priključitev Koroške k takratni Jugoslaviji. Leta 1945 se je vrnil v Mengeš, se po nekaj letih poročil in po smrti ženinovega očeta prevzel kmetijo v Topolah. Odpovedal se je pečarskemu poklicu in svoje življenje posvetil kmetiji in svojemu konjičku – godbi, ki se ji je priključil kmalu po poroki. Zaradi bolezni sedaj živi v Domu počitka, vikende in praznike pa s svojo družino preživlja doma. Ob 90. letnici sva ga obiskali Mimi Aleš in Franči Rožman. V imenu RK Mengeš sva mu zaželeli vse, kar si sam želi.

Mimi in Franči

SREČANJE JUBILANTOV

Zadnje dni meseca julija je zaznamovalo županovo povabilo na srečanje starejših občanov Mengša. Bilo je to srečanje tistih, ki so praznovali svoj jubilej v prvi polovici letošnjega leta. Povabilu se je odzvalo 18 jubilarov. Srečanje je bilo prav prisrčno. Vsak je povedal kaj o sebi, kaj iz svojega življenja in prav vsi so bili veseli povabila in povedali, da si takšnih srečanj še želijo. Razšli smo se z željo, da se kmalu zopet srečamo.

Marta

Kako je dosegla Evropo novica o smrti Avgušтина Hallersteina?

Lani smo v organizaciji Muzeja Mengeš z odkritjem spominske plošče, dvema simpozijema in natisom obsežne knjige dostojno proslavili tristoletnico rojstva mengeškega Ferdinanda Avgušтина Hallersteina, jezuita, astronoma, kartografa in diplomatskega posrednika, ki je v 18. stoletju deloval na kitajskem cesarskem dvoru v Pekingju. Kljub temu, da je slavnostna obletnica mimo (ali prav zato, ker je poživila zanimanje za tega mengeškega rojaka), prihajajo na dan novi podatki o njem, ki dopolnjujejo bodisi njegovo biografijo ali bibliografijo. Tako je nedavno o Hallersteinu pisal J.W. Witek v *Diccionario histórico de la Compañía de Jesús biográfico – temático* (uredila Charles O'Neill S.I. in Joaquín M.a Domínguez S.I.), Vol. 2, Roma – Madrid 2001, na straneh 1871 in 1872. V njegovem biografskem geslu in literaturi, ki jo našteva, žal ni nič takšnega, česar ne bi vedeli že iz drugih virov. Podatek zato omenjam bolj zaradi dopolnitve Hallersteinove bibliografije, kamor bi lahko uvrstili tudi članek Henri Cordier, *Fragments d'une histoire des études chinoises au XVIIIe siècle, Paris 1895*, str. 69-70 in knjigo Juana García Ruiz de Medina S.I., *Orígenes de la iglesia católica coreana desde 1566 hasta 1784, Bibliotheca Instituti Historici S.I.*, 45, Roma 1968, str. 96-97 in 105.

Doslej nismo vedeli, kdaj in kako je bila Evropa obveščena o Hallersteinovi smrti. Po ukinitvi jezuitskega reda in ob koncu Hallersteinovega življenja (oktobra 1774) so bile uradne poštno zveze med Pekingom in Evropo otežene ali pretrgane. Kljub temu lahko z gotovostjo domnevamo, da so bili Avguštinov brat Vajkard in drugi ožji sorodniki z žalostnim dogodkom seznanjeni prek privatne korespondence, ki pa se nam, kolikor vemo, ni ohranila v nobenem arhivu. Zato je toliko bolj zanimivo prvo doslej znano uradno poročilo o koncu Hallersteinove življenjske poti, ki sem ga odkril nedavno med obiskom londonske British Library.

V knjižni zbirki *Lettres édifiantes et curieuses* (34. zvezek, Pariz 1776) je urednik, pater Louis Patuillet (1699-1779) v predgovoru na strani XI omenil Hallersteinovo preminutje. Po pomoti ga je označil za Portugalca in dodal, da je le za nekaj dni preživel svojega prijatelja, francoskega jezuita Benoita. Isto leto je umrl še drugi Hallersteinov sodelavec, portugalski pater Rocha. Patuillet je verjetno povzel vse te podatke iz poročila pekinškega jezuita Pierra Foureauja, ki je s Hallersteinom vzdrževal še posebno dobre stike, saj je na strani 258-307 objavil tudi odlomek iz pisma tega francoskega misijonarja. Ta 34. zvezek je bil tudi zadnji v seriji jezuitskih misijonskih pisemskih poročil. Zbirka je v času izhajanja in še zatem imela izreden vpliv na evropsko razsvetljenjsko antropologijo, sociologijo in zgodovino.

Ker so pekinški jezuiti pošiljali pisma v Evropo po morski poti (zaradi ugodnih vetrov) med septembrom in decembrom, je Foureauejevo pismo najbrž odpotovalo šele jeseni ali pozimi 1775 in bilo nato objavljeno takoj naslednje leto. Zanimivo je pravzaprav, da je bil leta 1776 zbornik jezuitskih pisem sploh še lahko natisnjen!

Zmago Šmitek

MUZEJ MENGEŠ NADALJUJE PROJEKT HALLERSTEIN

Mandarin na kitajskem dvoru, jezuitski misijonar, astronom, fizik, matematik in diplomat pater Ferdinand Avguštin Hallerstein je bil doma v zgornjem mengeškem gradu. Muzej Mengeš mu je lani ob 300. obletnici rojstva odkril spominsko ploščo ter pripravil simpozij o njem in ob tej priložnosti izdal knjigo z naslovom

Mandarin Hallerstein – Kranjec na kitajskem dvoru.

Udeleženci simpozija in sodelavci Muzeja Mengeš smo se obletnice njegovega rojstva počastili tudi letos 27. avgusta. Pred spominsko ploščo sta lovorjev venec položila odpravnica poslov Veleposlaništva LR Kitajske Wu Liyuan in raziskovalec dr. Zmago Šmitek. Ob slavnostni večerji smo si ogledali posnetke Hallersteinovega groba s Kitajske in starega pekinškega observatorija, kjer je Hallerstein deloval. Raziskave se nadaljujejo, prav tako pa tudi dobro sodelovanje s Kitajsko.

Ana Sitar

Odpravnica poslov LR kitajske gospa Wu Liyuan in prof. dr. Zmago Šmitek član simpozija, sta položila venec ob 301. obletnici rojstva F. A. Hallersteina.

Predstavniki LR Kitajske, člani simpozija in sodelavci Muzeja Mengeš pred spominsko ploščo F. A. Hallersteina ob prvi obletnici simpozija in odkritja plošče.

Na zdravje in dobro sodelovanje pri mednarodnem projektu Hallerstein.

OB 90-LETNICI JANEZA ODARJA

Med mojimi letošnjimi devetdesetletniki je tudi gospod Janez Odar iz Mengša, ki je pravzaprav mengeški Bohinjec in se tudi drži, kot se spodobi za trdno bohinjsko korenino. Rodil se je 26. avgusta 1914. leta v Stari Fužini v Bohinju; po domače se pri hiši reče pri Breclju ali tudi pri Brecljnu. V Mengšu, kjer sta si z ženo Malko zgradila veliko in lepo hišo, pa se reče tako, kot se pišejo: pri Odarju. Nekateri Mengšani njegov priimek naglašajo na drugem zlogu, kar se nam Bohincem sliši nenavadno in narobe. Z našo mamo Ivano, ki je zaokrožila svojih devetdeset let samo dan kasneje, 27. avgusta letos, sta bila sošolca; v šolo sta hodila v Srednji vasi. Tretji slavljenc, ki je trgal hlače v šoli na Bohinjski Bistrici, pa je naš sorodnik, duhovnik, pisatelj in pesnik Franc Sodja; svoj visoki jubilej je praznoval 31. avgusta v Torontu. Tudi naša mama je kot dekle nosila ta stari bohinjski priimek, ki pomeni vaškega sodnika in ta je vklesan tudi na vojvodskem stolu na Gosposvetskem polju. Da je svet še manjši in še bolj okrogel, dokazuje dejstvo, da je Sodjeve verze z drugim besedilom vred vklesal na dve granitni plošči Odarjev sosed, kamnosek Marjan Makovec iz Mengša. Pritrdil ju je pod velik macesnov križ na Voglu, kjer sta v mladih letih planšarila duhovnika, brata Sodja. Po vojni so križ odstranili, ob pisateljevi 90-letnici pa smo ga letos ponovno postavili in blagoslovili na veliki šmaren. Vse te dogodke je Odarjev ata spremljal z velikim veseljem.

Ker je še vedno zaljubljen v bohinjske gore, sem mu za praznik nesla Steletovo knjigo o Triglavu, kjer so pretežno fotografije, saj zaradi sive mreže le s pomočjo lupe prebere kakšen večji tisk. Kdo bi si mislil, da bom Odarjevemu atu s to knjigo »naredila« tolikšno veselje! Takoj jo je začel pregledovati in obujati spomine. Zraven nam je zaigral še na orglice, ki mu že od najnežnejših let razveseljujejo dušo. Prve mu je podaril neki ruski ujetnik; Janez je bil ves iz sebe od veselja in takrat je občutil, kaj se pravi biti srečen. Kasneje si je v Nemčiji, kamor je šel delat, kupil večje in boljše orglice, z njimi si je krajšal čas in preganjal domotožje. Kljub temu da je že skoraj šest desetletij v Mengšu, mu misli rade uhajajo domov; z veliko ljubeznijo se spominja svojega otroštva. V družini je bilo pet otrok, ki so razen njega že zdavnaj vsi pokojni. Na rojstnem domu živi njegova dvaindevetdesetletna svakinja Frančiška, ki ima odličen spomin in se nasploh zelo dobro drži. Janez in hčerka Malka jo zelo rada obiščeta. Takrat oživijo spomini in ljudje, ki jih mlajši več ne poznajo. Odarjev ata je prinesel iz rojstne hiše dve veliki nabožni sliki z Jezusom in Marijo, ki so že v otroštvu krasile Brecljev dom v Stari Fužini. Zdaj pa so se preselile v Odarjev bogkov kot v Mengšu in Odarjevemu atu se zdi, kot da je doma pri Breclju.

Spominja se skromnega življenja po 1. svetovni vojni, ki je Bohinj še posebej prizadela, saj je bil etapno območje Soške fronte in Stara Fužina je bila natrpana z vojaki. A doma so vsi zelo držali skupaj, niso vlekli vsak na svojo stran, kakor se dogaja dandanašnji. Pri Breclju so vedno govorili:

»Mi smo to naredili, ne pa jaz sem to naredil.« Tudi pri obleki so »šparali«, če so imeli kaj novega, je bilo to za veliko noč. Starši in otroci so bili zelo spretnih rok. Z bratom sta si sama popravljala čevlje, oče pa jih je popravljala tudi drugim ljudem. Pri hiši so imeli čevljarско orodje, ker so bili predniki čevljarji. Janez si je naredil smuči in krivčke, to so bile lesene drsalke, ki jih je bilo potrebno še okovati. Z njimi se je drsal po zaledeneli Mostnici in Bohinjskem jezeru. To je bilo zimsko veselje za otroke, ki takrat še niso poznali pravih počitnic. Sankali so se tudi s samotajnimi sanmi, ki jih je njegov oče naredil sam. Tudi mama je bila na vso moč pridnih rok, zato ni čudno, da so otroci radi prijeli za vsako delo. Odarjev ata se spominja, kako je nekoč kot trinajstletnik sam od sebe odšel po seno na planino Vogar. Toliko si ga je naložil na samotajne sani, da so se mu obrnile na strmi in poledeneli poti. Zgrmele so navzdol in se k sreči zagostile v gosto grmovje. Domov je šel povedat, kaj se mu je zgodilo, a oče ga ni oštel, ker je bil vesel, da ima fant toliko volje za delo. Oče je vzel s seboj starejšega sina, da sta presekala goščavo in z velikim naporom spravila samotajnik na pot. Seno se ni prav nič raztreslo, ker ga je Janez tako trdno povezal z vrvmi.

Brecljevi otroci niso nikoli mirovali; že zelo majhni so nabirali veje za koze, povezovali so jih v »vevnike«, nekakšne butarice, in jih posušili. Pobirali so drva, ki jih je naplavila voda; poleti pa so nabirali gozdne sadeže in jih prodajali turistom. Na sosednji žagi so pri enajstih letih že skladali »kašte«, da so kupci lahko zmerili les. Sekali so tudi lesne odpadke in jih povezovali v butare, »baške« po bohinjsko.

Krave so gnali past za jezero in tudi na paši ni mirovala ustvarjalna žilica. Invalid Hlipov Martin jih je naučil marsičesa. Delali so majhne kope, kjer so pridobivali oglje. Takrat je bilo za jezero še vsepolno strelskih jarkov in kavern iz 1. svetovne vojne. V grmovju so večkrat našli tudi kako granato, ki so jo starejši otroci z užitkom vrgli na ogenj, da jo je razneslo. Nekoč je pri tej nevarni igri ubilo neko deklico iz Stare Fužine. Takrat Janeza ni bilo zraven, ker je bil še premajhen, da bi pasel krave. Spominja se, kako so včasih po več tednov kosili po senoženih planinah in tudi na jezerski strani so kosili visoko po strmini navzgor. Dandanašnji pa celo vsi kmetje ne znajo kositi s koso, kaj da bi jo šele znali sklepati. Odarjev ata ne ceni takega »napredka«. Tudi »goljcvat« je hodil; včasih je bilo sekanje lesa v gozdu težaško delo, saj so vse opravljali ročno. Izučil se je sicer za mizarja, a si je pred 2. svetovno vojno nekaj časa služil kruh kot pismonoša. Leta 1941 se je poročil, v najhujšem času, kot sam pravi. Žena Malka je bila v Stari Fužini poslovođkinja združne trgovine. Učitelje, duhovnike in druge izobražence so začeli izseljevati v taborišča. Pokojne so morali civilno pokopavati. Ob vznožju gora so fantje kmalu začeli odhajati v partizane. Janez jim je med pošto prenašal literaturo. Kadar je ni mogel oddati, jo je skril pod stopnišče, ki se je zapiralo z lesenimi vratci. Hči Malka, ki je bila še čisto majhna, je nekoč vse izvlekla na plan. Žena je hitro vse skupaj vrgla na ogenj.

V Bohinju so začeli množično odhajati v partizane celo starejši možakarji. Mnogo jih je padlo tudi v nemški vojski. Tudi njegovega brata so mobilizirali; dolgo je veljal za pogrešanega na ruski fronti. Nazadnje pa so zvedeli, da je umrl za grižo na vlaku, ko so se s Poljskega peljali v rusko ujetništvo. Janezu so kot poštnemu uslužbencu ponudili pomoč; z vso družino bi se bil lahko umaknil v Avstrijo. Ni mu bilo lahko z dvema majhnima hčerkama, Malko in Marijo, ki sta se rodili že med vojno. A Janeza je bilo sram, da bi se »izmuznil«. »Izpolnil sem svojo dolžnost«, je dejal, »in odšel v partizane, kakor je šlo že toliko drugih pred mano. Bohinjci smo bili takrat bolj narodno zavedni, ker smo živeli bolj pri kraju in pa – vseskozi imamo radi gore.«

Tudi partizanski dnevnik je pisal Janez, drugi pa so tačas obirali uši, kot je Janez povedal za šalo in tudi zares. Ni čudno, da je njegov pokojni sin Janez znal tako večše sukati novinarsko pero. Sina Janeza zelo pogreša, marca prihodnje leto bo minilo že deset let, odkar ga je vzela zahrbtna bolezen. Ko je Janez praznoval osemdesetletnico, ni bilo več žene Malke, ob devetdesetletnici pa je manjkala še sin Janez. V njegovih mislih in srcu sta bila vendarle tudi onadva prisotna. Prišli so trije sinovi otroci: Andrej, Primož in Martina. Tina še študira, vnuka pa sta že pri kruhu in imata že vsak po enega otroka. Janez se razneži ob pravnuku Niku in pravnukinji Tjaši; kadar ga obiščeta, ju rad vozi z vozičkom okoli hiše.

Pri tem se večkrat spomni hčerke Marije, ki je umrla pri treh letih. Žena mu je pripovedovala, da je dan po njegovem odhodu v partizane prvič spregovorila in ga poklicala: »Ata.« Ko se je vnil, je ni bilo več med živimi. »Izgubiti otroka,« je večkrat pripomnil Odarjev ata, to je nekaj najtežjega v življenju. Tudi v partizanih je moral prestat veliko hudega in pravi, da je samo božja volja odločila, da se je živ vnil domov. Spominja se, kako so nekoč v Trnovskem gozdu cel teden stradali in tam je poskušal celo kaditi, da bi potešil lakoto. Tega ni počel ne prej ne kasneje v življenju. Pri štabnem šotoru pa je nekega dne zagledal v grmovju vse polno zavržene hrane. Dejal je, da je »te barabe niso mogle vse pojesti, pa so jo zmetale stran.«

Takrat ga je prvič popadla sveta jeza in žal mu je bilo, da se je odločil za v partizane. Dejal je, da ne

bi bil niti eno uro v partizanih, če bi bil vedel, da bodo po vojni pobili toliko nedolžnih ljudi in nam bo udbomafija toliko let krojila usodo. Odarjev ata se še sedaj zanima za politiko, a po televiziji posluša samo še poročila, ker zaradi očesne mreže ne more več brati. Včasih pa je prebral vse, kar je zatekel.

Tačas, ko je bil v partizanih, se je žena s hčerkama zatekla v varnejši Mengeš k svojim sorodnikom. Ženo so že pri dveh letih vzeli Čehovi, saj sta ji umrla oba starša. Poskrbeli so tudi, da se je izučila dveh poklicev, bila je šivilja in trgovka. Z veliko ljubeznijo in natančnostjo pa je izdelovala narodne noše. Z največjim veseljem se je za razne prireditve tudi napravila vanjo. Janez se ji je rad pridružil, saj je narodno nošo prinesel že iz Bohinja.

Odarjev ata obuja spomine, kako sta z ženo že v Bohinju začela pripravljati material za gradnjo hiše, a sta se po vojni odločila, da si bosta v Mengšu zgradila svoj dom. Žena Malka je mnoge noči prečula ob narodnih nošah, on pa je šel delat v Nemčijo, da sta lahko dokončala gradnjo. Žena se je preveč gnala; dolga leta se je borila s sladkorno boleznijo. Umrla je že pred trinajstimi leti. Hčerka Malka jo je požrtvovalno negovala, prav tako skrbi tudi zanj. Žal mu je, da ne more več delati na svojem vrtu; v posebno veselje mu je bilo sadjarstvo. Vsako leto je pridelal nekaj vina in sadjevca. Prijatelje in znance je rad obdaroval s sadjem; sedaj njegovo tradicijo nadaljuje hčerka. Tudi njegovi nasveti so dragoceni. Dokler ga pred štirimi leti ni zadela kap, je neprestano mizaril v svoji delavnici. V hiši je vse polno njegovega lično izdelanega pohištva. Po kapi je imel tudi velike težave z govorom; zdravniki so menili, da bo najbrž tako tudi ostalo. A trmasta Bohinjca sta se spopadla tudi s to neveselostjo; hči bi s svojimi učnimi metodami posekala vsako šolano logopedinjo. Kljub temu da Odarjevemu atu peša vid in sluh, se je tako rekoč nanovo naučil govoriti.

Odarjev Janez je vseskozi rad sodeloval tudi na kulturnih prireditvah, v Mengšu z narodno nošo, v Bohinju pa je bil »pri muzki«, saj je poleg orglic igral tudi na srednjo trompeto. Pel pa je pri pevskem zboru, ki ga je vodil znameniti bohinjski pevec, igralec, pesnik in režiser Franc Urbanc iz Stare Fužine. Janez je rad igral tudi pri Prosvetnem društvu v Srednji vasi. Včasih je bilo lepo v Bohinju, sedaj pa pravi, da je preveč turistov in avtomobilov. Hud je, da je tak »Babilon« v središču Triglavskega narodnega parka. Vesel pa je, da smo si Bohinjci končno izborili svojo občino. Vseskozi se rad pošali, da bi lahko imeli celo svojo republiko.

Njegovo praznovanje devetdesetletnice se je za več kot štirinajst dni razširilo na »celodnevno češčenje«: Vesel je vseh obiskov in dobrih želja, a »sebe ni bil nikoli navajen praznovati«. Obe Malki, žena in hči, sta že bolj na veliko praznovali, zase pa je že od doma navajen, da skoraj ni vedel, kdaj ima rojstni dan. Praznovali so bolj le nekatere godove: Martina, ki je farni patron, sv. Jožefa, takrat je bil semenj, in še Marijine godove. Njegov patron je sv. Janez Oblavljeni; v cerkvi sv. Janeza Krstnika ob Bohinjskem jezeru je upodobljen na freski. In še lesena glava sv. Janeza Oblavljenega je tam; včasih so jo nesli v jezero, če niso mogli dobiti utopljenca. Leseno soho sv. Janeza pa so postavili na most, kadar je predolgo deževalo. Takole so modrovali: »Ko bo dovolj moker, bo pa že izprosil, da bo nehalo deževati.« Ta leseni kip sedaj krasí Narodno galerijo v Ljubljani, zato ima pa v Bohinju dež še kar naprej mlade.

Odarjev Janez se je za svojo osemdesetletnico podal še na Triglav, petintrideset let ga je mislil obiskati, a je moral popustiti zaradi hudega neurja. Prišel je samo do Planike, vendar pa je pozdravil Sedmera triglavska jezera. Tudi ob blagoslovitvi kapelice na Kredarici se je podal sam v gore. »Počasi se daleč pride, zato zdaj najraje hodim sam. Kadar pridem, pridem,« je dejal. Pred nekaj leti je še smučal, a nečesa pa vendarle še ni opustil: ostal je trmast telovadec. Že ob petih zjutraj začne telovaditi; pred desetletji je začel iz zdravstvenih razlogov in od takrat ga nikoli več ne boli hrbet. Janez je kritičen do »komodnejšev«, ki zamaščeni zahajajo v bifeje. Taki ne razumejo tudi njegove velike ljubezni do gora, a on jih pomiluje, ker so prikrajšani za mnogo lepega in dobrega.

Odarjevega ata še vedno srečujemo v Mengšu, in ga občudujemo, kako pokončen in s prožnim korakom ubira svoja pota. Vedno pa ga spremlja hčerka Malka, saj po prometnih ulicah preži preveč nevarnosti tudi na mlade, kaj šele na starejšega človeka, ki mu pešata sluh in vid.

Ob visokem življenjskem jubileju želim Odarjevemu atu krepkega zdravja, da bi s svojimi dragocenimi življenjskimi izkušnjami in spomini še dolgo razveseljeval in opogumljal svoje najbližje. In seveda tudi znance ter prijatelje, ki ga imamo radi in cenimo njegove globoke življenjske modrosti.

Marija Cvetek

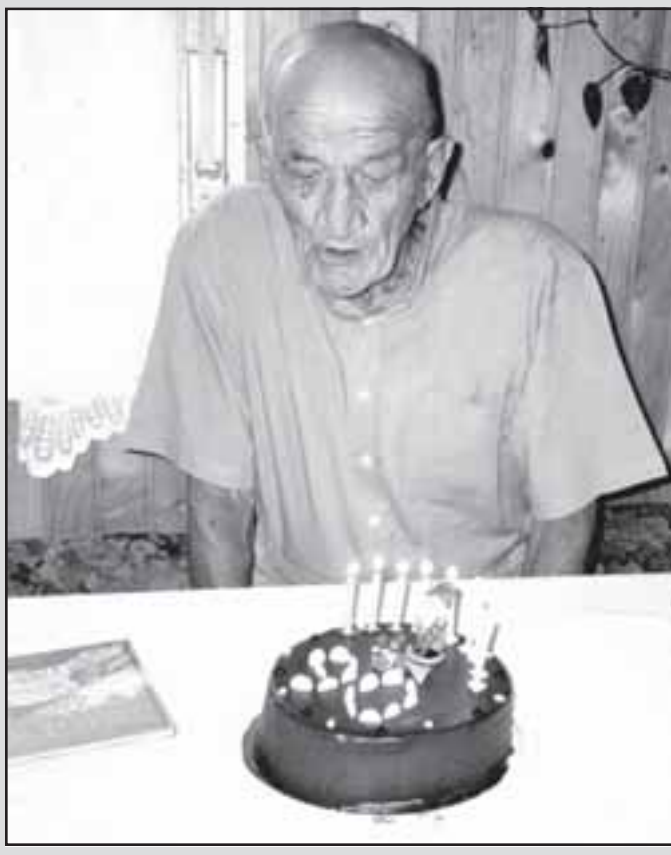
Janez Odar – 90. letnik

Rodil se je 26.8.1914 leta v Stari Fužini v Bohinju, še v Avstroogrski državi. V kmečki družini s šestimi otroki življenje ni bilo lahko. Oče je umrl mlad, mama pa po drugi svetovni vojni. Delala je doma in pri sosedih, da je preživela veliko družino. Tudi otroci so morali pomagati po svojih močeh. Spominja se, da so kljub utrujenosti in slabi hrani ob večerih radi zapeli. Tudi pozneje, ko je kot fant ob večerih hodil v gostilno, so s fanti prepevali pozno v noč. Tudi tople obleke niso imeli. Poleti in pozimi so bili enako oblečeni. Prvo suknjo je dobil šele, ko se je poročil.

Za mizarja se je izučil v Srednji vasi v Bohinju. Delali so od jutra do večera, zato se je domov vračal samo ob nedeljah. Svojo ženo je spoznal v Bohinju, kjer je bila zaposlena kot prodajalka. V Bohinju sta se leta 1941 tudi poročila. Družina se je hitro povečala za dve hčeri. Ko je oče Janez odšel v partizane, so jih Nemci hoteli izseliti. Mati Malka se je zato s hčerkama preselila k družini Šušteršič, kjer je stanovala že pred odhodom v Bohinj in kjer se je tudi izučila za trgovko in šiviljo. Šušteršičevi so bili tudi njeni sorodniki. V Mengeš so prišli, ko je bila Malka stara dve leti, druga sestra pa je kmalu po prihodu v Mengeš umrla. V Mengšu se jim je kmalu pridružil oče Janez. Pri Čehovih, kakor se pri Šušteršič reče še danes, so živeli nekaj časa, nato pa so začeli graditi novo hišo in so se še v nedokončano srečni vselili, samo da so bili na svojem. V tem času se jim je rodil še sin Janez. Oče je kot mizar služboval v Melodiji, kjer je delal osnove za kitaro in tamburice, v Tamizu, pri Bendu Antonu, pri Gabriču v Domžalah in v Nemčiji.

Vse življenje je rad zahajal v hribe. Prehodel je vse Julijce, Kamniške Alpe in opravil magistralo od Pohorja do morja. Samo na Triglavu je bil 34 krat. Pravi, da je potrebno živeti tako, kot veleva narava; malo jesti, nič piti in veliko telovaditi. Sam pa poleg teh pravil še rad poje in pleše. Na vnukovi poroki je bil glavni plesalec. Kljub izgubi žene in sina mu ob častitljivi starosti stojijo ob strani hči Malka, trije vnuki in dve vnukinji. Na njegov rojstni dan sva ga z Ivo Kralj obiskali in mu v imenu RK Mengeš zaželeli še veliko prijetnih dni ob glasbi in plesu.

Mimi in Franči

RAZSTAVA DAVIDA LIČNA IN POLONE KUNAVER LIČEN V GALERIJ MEŽNARIJA

Kulturno poletje v Mengšu je 12 avgusta 2004 zaznamovalo odprtje razstave grafik Davida Lična in Polone Kunaver Ličen v Galeriji mežnariji. Prodajna razstava ličnih in svežih grafik teh dveh mladih uetnikov, ki delujeta v Ajdovščini, je bila odprta do 21. avgusta. Ob odprtju smo poslušali glasbo kitaristke Mete Skok in violinistke Neže Skok.

Peter Škrlep

IZDELOVANJE MOZAIKOV

Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš že vrsto let sodeluje pri mengeškem oratoriju. Tudi letos sta dve skupini otrok izdelali sedem novih mozaikov, ki jih lahko občudujete na Linhartovi ulici v Mengšu. Delavnico so vodili člani društva Peter Škrlep, Jana Škrlep, Vili Hribar in Ana Sitar.

Peter Škrlep

KONCERT NA PROSTEM: ODKLOPLEN GREGA & DR. PRIMOŽ IN KWA POL BAND

Trdinov trg 4 je nov prostor, kjer je Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš 30.8.2004 pripravilo koncert na prostem. V Galeriji klet smo pred nedavnim že gostili Odklopljenega Grega in Dr. Primoža, za zdajšnji koncert pa se jima je pridružil Kwa pol band iz Budimpešte. Številni obiskovalci so uživali ob ritmičnem rocku, mnogi pa so prisluhnili le za hip ko so se peljali mimo koncerta.

Peter Škrlep

PIKNIK

Člani Kulturnega društva Franca Jelovška Mengeš in pevci Mladinskega pevskega zbora Sv. Mihaela iz Mengša smo se 3. septembra zbrali na pikniku na travniku pri kapelici Sv. Lucije v Topolah. Športne in druge igre ter dobra peka so tudi vreme držali pokonci, tako da smo se veselili in se lepo imeli.

Peter Škrlep

REZULTATI 20. JUBILEJNEGA TEKMOVANJA HARMONIKARJEV

OBČIN, DOMŽALE, KAMNIK, KOMENDA, LUKOVICA, MENGEŠ, MORAVČE IN TRZIN
»PO DOMAČE« PRI REPANŠKU NA HOMCU

DO 15 LET

- 1) TOMAŽ PUSTOTNIK
- 2) PETER MERELA
- 3) MATIC HRIBAR

15 DO 50 LET

- 1) CIRIL SPRUK
- 2) KLEMEN MASELJ
- 3) ALENKA ŠUŠTAR, MATEJ MLAKAR

NAD 50 LET

- 1) BREDA GUBLER-HORVAT
- 2) MARJAN HORVAT
- 3) TONE HABJANIČ, ALBIN ŠKRJANC

POSEBNE NAGRADE

NAJBOLJŠA GODČEVKA,
ALENKA ŠUŠTAR
NAJBOLJŠI SCENSKI NASTOP,
MATIC HRIBAR
NAJBOLJŠI ZAČETNIK, KLEMEN LOGAJ
NAJMLAJŠA, TEJA POLJANŠEK 5 LET
NAJSTAREJŠI, NACE OKORN 71 LET

ZLATI MEH GOSTILNE REPANŠEK
ZA PETKRATNO ZMAGO
MILAN RESNIK, MATJAŽ POLJANŠEK

SKUPNO JE NASTOPILO 41
HARMONIKARJEV
7-ČLANSKO KOMISIJO JE VODIL TINE
LESJAK
SLAVNOSTNA GOVORNICA JE BILA
VERA VOJSKA SVETOVALKA
DOMŽALSKE ŽUPANJE CVETE
ZALOKAR-ORAŽEM, KI JE PODELILA
NAGRADE MED DRUGIM, GORSKO
KOLO, ZLAT OBESEK V OBLIKI

HARMONIKE, MAJOLKE IN ŠE VRSTO
DRUGIH NAGRAD
POVEZOVALEC KONDI PIŽORN
GLASBENI GOSTJE TROJČKI GABER IN
ANSAMBL SVETLIN
KLJUB VROČINI VELIKO ŠTEVILO
GLEDALCEV IN NASTOPAJOČIH
SOORGANIZATORJI JAVNI SKLAD ZA
KULTURNE DEJAVNOSTI RS, OBMOČNI
IZPOSTAVI DOMŽALE IN KAMNIK IN
GOSTILNA REPANŠEK S
SODELOVANJEM OMENJENIH OBČIN
IN ZASEBNIMI PODJETJI.

Tekmovanje starejših gasilk in gasilcev za Pokal Gasilske zveze Slovenije in Pokal Mengša v Mengšu

V soboto 4. septembra je Prostovoljno gasilsko društvo Mengeš organiziralo zaključno tekmovanje starejših gasilk in gasilcev za Pokal Gasilske zveze Slovenije in meddruštveno tekmovanje za Pokal Mengša. Tekmovanje je potekalo pod pokroviteljstvom Občine Mengeš in Gasilske zveze Mengeš, ki tudi podeljujeta prehodne pokale za ženske in moške ekipe.

Na letošnjem tekmovanju je sodelovalo rekordno število tekmovalnih enot iz cele Slovenije, gasilke je zastopalo 10 ekip in gasilce 33 ekip. Gasilsko zvezo Mengeš so na tem tekmovanju zastopale gasilke iz Mengša in gasilci iz Topol, Loke in Mengša.

Končna uvrstitev za 7. Pokal Gasilske zveze Slovenije:

Starejše gasilke:	1. m. Polje	Starejši gasilci: 1. m. Šinkov turn
	2. m. Mengeš	2. m. Polje
	3. m. Gaberke	3. m. Mojstrana
	4. m. Šmartno ob Paki	4. m. Hajdoše
	5. m. Bevče	5. m. Teharje

Prehodne pokale Gasilske zveze Slovenije je podelil poveljnik Matjaž Klarič, ostale pokale pa podpoveljnika G.Z. Slovenije Maks Lešnik in Jože Berlec. Prehodne pokale Mengša sta podelila župan Občine Mengeš mag. Tomaž Štebe in predsednik G.Z. Mengeš Peter Petrič.

Da je bilo tekmovanje uspešno izpeljano, gre zahvala tudi pokroviteljem: Občini Mengeš, Gasilski zvezi Mengeš, Godbi Mengeš, ter donatorjem, sponzorjem in gasilskim simpatizerjem, ki so prispevali sredstva ali dobrote za srečolov.

Prostovoljno gasilsko društvo Mengeš se vsem iskreno zahvaljuje za materialno, moralno in fizično pomoč pri izvedbi tako velikega in pomembnega tekmovanja.

Z našim pozdravom
NA POMOČ!

Vodja tekmovanja
Stane Šimenc

MOJE LETO NA BAVARSKEM – 16. del

Zadnji dnevi na Bavarskem

Rekla bi, da je bil ves čas na Bavarskem precej zaseden, vendar pa je bil junij in celo poletje, ki mu je sledilo, prehudo za človeka z normalno delovno obremenitvijo. Zato prejšnji mesec tudi ni bilo nadaljevanja, se opravičujem tistim, ki ste ga pogrešili. Ker sem nameravala na Seminar slovenskega knjižnega jezika, sem imela na dan tudi osem ali deset ur pouka. K čemur je treba prišteti še priprave in vožnjo, tako da sem prav odštevala dni do vrnitve domov.

Sprejem pri münchenskem županu

Že na začetku maja je prišlo na univerzo vabilo, da smo vsi državljani novih članic povabljeni na sprejem k županu Münchna, ker ima to mesto skupaj z okolico že skoraj dva milijona prebivalcev, pa je to skoraj tako kot bi bil ta župan celotne Slovenije. V mestni hiši, ki je bila narejena v 19. stoletju v neogotskem slogu, je bilo vse zelo imenitno, podžupanja, ki je imela govor, pa je med smehom povedala, da jo Američani tako radi slikajo, ker so prepričani, da je stara že več stoletij. Stavba je kljub temu zelo zanimiva in na koncu smo bili povabljeni, da se vpišemo v knjigo gostov. Vsa stvar je bila na moč zabavna, ob takih priložnostih pa človek spozna, koliko Slovencev je zaposlenih v tujini. Tukaj so zdravniki, odvetniki, doktorji znanosti z najrazličnejših področij in to ne le tistih, ki so v šestdesetih in sedemdesetih prišli v Nemčijo in tam ostali, temveč mladih, ki sedaj po končani izobrazbi odidejo v tujino.

Polno obiskov

Predzadnji konec tedna v juniju me je obiskala prijateljica Saška iz Tübingena, ki poučuje slovenščino na tamkajšnji univerzi. V bavarsko prestolnico je iz sosednje dežele Baden-Württemberg prišla z zamudo in takoj sva se nasmejali »nemški točnosti«. Saška mi je prinesla iz Ulma zanimivo skodelico z Einsteinovo glavo in zanimivim napisom, ki pravi: *Vsi me imajo radi, toda nihče me ne razume*. Kar nekaj modrosti v tem stavku. Sobota, ki je sledila, je bila posvečena proslavam in srečanjem – opoldne sva bili

zmenjeni s Saškinim prijateljem, sicer Bavarcem, ki noče biti Bavarec, ko sva stopili na plano, pa sredi Münchna pred rezidenčno palačo zaslišiva Avsenike – pravzaprav njihovo glasbo, igrali pa so jo možje z ogromnimi belimi peresi za klobuki in pa preozkimi irharcami. Narod je užival in se mastil s klobasami, vse skupaj pa pridno zalival s pivom, tako da sem morala posneti fotografijo.

Po kratkem klepetu ob kavi sva morali na postajo, ker se je isti dan najavil tudi moj soizpravevalec za slovenščino profesor Hammel, prikupno zmeden štiridesetletnik, ki je bil vzgojen še po »dunajski šoli«. Kar presenečeni sva obstali, ko sva ga zagledali z vso snemalno opremo – stojalom za mikrofona in ostalim. Skupaj smo odšli na fakulteto, kjer sem jima razkazala knjižnico, potem pa sva se s Saško pol ure pogovarjali o mnogočem. Po koncu smo odšli na sprejem ob dnevu državnosti in odkritju spomenika Antonu Ažbetu.

Anton Ažbe in Peter Zimmermann

Anton Ažbe je bil ob koncu 19. stoletja eden najbolj priznanih slikarjev v Münchnu. Letos so mu 19. junija odkrili tudi doprsni spomenik prav na mestu, kjer je stala njegova delavnica. Glavni pobudnik za odkritje kipa pa je bil Peter Zimmermann, sicer ugledni, sedaj že upokojeni profesor na vojaški univerzi, vodja kuratorija Bavarsko-slovenskega društva in nasploh poznan med bavarskimi Slovenci. Med drugim je bil zelo zaslužen tudi za prihod Brižinskih spomenikov v Slovenijo ob vstopu v EU, kar je plod njegove vztrajnosti in navezovanja stikov. Sicer pa imata z ženo kmetijo na Štajerskem in v intervjuju za Delovo Sobotno prilogo je izjavil, da je v Nemčiji profesor, v Sloveniji pa kmet. No, kadar je bil v Münchnu, pa je hodil tudi k uram slovenščine. Gospod zelo dobro razume slovensko, ampak je izjavil, da ga je pred mano sram, ker dela napake, tako da sedaj on govori nemško, jaz pa slovensko in tako poteka tudi najino pisno dopisovanje. Za prepoznavnost slovenske kulture je naredil zelo veliko in tako ima ogromno stikov tudi z mnogimi uglednimi Slovenci, direktorejm Narodne galerije Andrejem Smrekarjem, Francetom Bučarjem in drugimi. Prav France Bučar pa si je zadal posebno nalogo,

namreč da mora Peter Zimmermann, ki se počasi bliža sedemdesetim letom, obiskati še Triglav, da bo tako postal »pravi Slovenec«. Podvig je načrtovan v začetku septembra.

Večerja

Po koncu proslave in mnogih zanimivih ljudeh, ki sem jih srečala, ko mi je postalo kar žal, ko so me spraševali, koliko časa bom še ostala na Bavarskem, in sem jim odgovarjala, da se poslavljam, smo se

Saška, profesor Hammel in jaz ob močnem nalivu poslovlj s sprejema ob dnevu državnosti in odšli na univerzo po opremo za snemanje, saj je nismo vzeli s seboj na sprejem. Univerza je bila že zaprta in k sreči so nas spustili noter, čeprav je bil kot nalašč drug vratar kot ponavadi.

Robert, med tem smo se začeli tikati, naju je povabil na večerjo in smo šli v Opatijo, ki je sredi Münchna. Natakariji so Hrvati, lastnik pa Slovenec. Ko je prišel čas za poravnavo računa, je na natakarijevo vprašanje – skupaj ali vsak zase – odgovoril skupaj. Potem se je pa začel monolog: »Vidita punc, to je kavalir, ne pa Nemci, jih vprašam – A živita skupaj? Pravijo: »Ja.« No, in a spita skupaj? »Ja«, no in zakaj potem plačujeta vsak zase?« Mi smo se smejali, ampak je pa res nekaj najbolj presenetljivega, da tukaj plača nekdo za vse. Po večerji sva ga pospremili na vlak in odšli nazaj v Gräfelfing. Naslednji dan sva odšli še v najnovejšo Pinakoteko, ki so jo odprli 2002. Po koncu so nama ponudili še preizkušanje avta, pa sva ga odložili za nedoločen čas.

Testi in zabava

Pred koncem šolskega leta nas je obiskal še naš generalni konzul. Njegovo predavanje in pa pogovori z vodstvom oddelka, da bo slovenščina ostala še v prihodnje (varčevalni ukrepi ...) je vzbudila precej zanimanja. Nekateri so se sicer opravičili, ker se je le začel že čas izpitov, pa vendar kar nekaj jih je ostalo, prišli so tudi drugi. Generalni konzul je imel predavanje v nemščini, ker je bilo znanje slovenščine različno in ker so bili prisotni tudi profesorji z oddelka. Konzul je predstavil razvoj Slovenije v zgodovini in njene želje v prihodnje, povabil pa tudi študente, da naj študirajo v Sloveniji. Zanimanja je bilo veliko. Sledila so tudi vprašanja in konzul se je odlično znašel tudi pri provokacijah enega od študentov ter s svojimi odgovori prepričal vse.

Semester se je kar prehitro končal, so zatrjevali vsi študenti. Zadnji dan pa sem pripravila še manjšo poslovilno zabavo s pecivom in pijačo in domačimi češnjami, ki sva jih z Markom pripeljala iz Slovenije. Prav vsak od zadnjih dni je bil tako zaseden, da sva komaj uspela slediti vsem obveznostim – jaz sem imela še vse dodatne ure, Marko pa me je prijazno spremljal in mi nadvse pomagal. Večerjo sva imela še pri grofovskih sosedih, gospa Knies pa je bila zopet užaljena, da sva tako zasedena, da ona bi naju rada povabila na zajtrk, midva hočeva pa že zjutraj od doma. Nazadnje smo se le zbrali zadnji večer pri leseni hišici na vrtu in popili kozarec vina.

Slovo

Dve leti sta bili dolgi in tako se je nabralo veliko stvari, predvsem knjig in obleke. Z Markom sva podrla sedeže in ko je on mojstrsko zložil vse stvari v avto, je bilo to vredno ogleda. Vzratno ogledalo ni služilo ničemur, ker se ni videlo drugega kot polno prtljage, še kako prav pa sta prišli bočni ogledali. Od Münchna sva se poslovila na najlepši možen način, saj sva splezala na zvonik Starega Petra, od koder je najlepši pogled na München in okolico. Edino veliko pivo sva spustila, ker naju je čakala še vožnja. Ja, tisto pivo bom pa kar pogrešala. To je del kulture, ki tam živi.

In tako se je leto podaljšalo in iz enega sta nastali dve. Lepa izkušnja, na začetku precej težav in kulturni šok, potem pa vedno več smeha in

zanimivih ljudi. Tudi s študenti sem imela dobre stike in rada bi jih ohranila. Za tujino pa mora človek spoštovati izrek Nikoli ne reci nikoli, saj se morda čez čas zopet odpravim na pot. Iskreno povedano, je včasih razdalja od Topol do Ljubljane daljša kot tista od Topol do Münchna. S poučevanjem slovenščine pa bom imela tudi tukaj precej dela, saj je tujcev veliko in čeprav sta bila Seminar slovenskega jezika, literature in kulture ter Poletna šola naporna, je bilo poleg tudi veliko smeha. Tako je bila mama Slovenke, ki se je poročila z Nizozemcem nadvse srečna, da obstaja ena zelo dobra stran tega, da se je hči poročila s tujcem, in sicer to, da je ne bo nikoli klical tašča. Kaj sem pa jaz vedela za te račune!! Fant se je tako že drugega dne na vratih prijazno nasmejal: »Dober dan moja tašča, kje je pa tast?« Kdo ne bi imel rad takšnega dela, kajne?

Konec

Mateja Jemec

MARATON V METANJU PODKEV

Med ekipama ŠD LOKA in EKIPO PR' JAKOV MET iz Trzina je bil 3.7.2004 odigran prvi dvanajsturni maraton v metanju podkev. V ekipah je bilo po 16 tekmovalcev. Ekipa iz Trzina je že v začetku povedla in vodstvo tudi zadržala do konca z minimalno razliko 86 točk. Končni rezultat je bil 1506:1420. V obeh ekipah je bilo nekaj izjemnih metalcev, med Trzinci je vsekakor blestel kapetan in vodja ekipe TESTEN RAJKO, pri ekipi ŠD LOKA pa je največ pokazal veteran URMAŽ FRANC. Zmagovalci so prejeli zlate spominske medalje (poraženci pač srebrne) in velik prehodni pokal, ki že krasi vitrino v domači gostilni. Po treh zmagah pa dobi zmagovalna ekipa pokal v trajno last. Nov dvoboj nas že čaka v jeseni, kjer se bomo poskušali revanširati in pripeljati pokal v Loko.

Prvi maraton v metanju podkev si je ogledalo zelo veliko število gledalcev in glasnih navijačev obeh ekip. Zmagovalci pa so prestižno zmago proslavljali še dolgo v noč. Omeniti velja še sponzorje ŠD LOKA. To so AVTOGEN D.O.O., VUKŠINIČ BOJAN KLIMANAPRAVE, AVTOPREVOZNIŠTVO KOCIJAN FRANCI, CEFR D.O.O., KALCER D.O.O., GOSTIŠČE TROJANE, vsem se tudi lepo zahvaljujemo.

za ŠD LOKA
MATJAŽ ANŽLOVAR

Planinsko društvo
Janez Trdina Mengel

PLANINSKI TABOR V KAMNIŠKI BISTRICI

Tudi to poletje smo si planinci iz mladinskega odseka mengeška planinskega društva privoščili en teden tabora. Letos smo taborili v Kamniški Bistrici, ob vznožju tistih gora, ki jih lahko vidimo iz Mengša, kadar je vreme lepo. V dneh, ko smo bili na taboru mi (24.–30. julij), jih žal niste mogli videti prav pogosto ...

Na taboru nas je bilo trideset, kakšen dan manj, naslednji dan več. Zaradi različnih starosti, različne stopnje utrujenosti, različnih interesov, različnega počutja in zdravstvenega stanja smo bili razdeljeni v dve skupini, med grče in čričke. Na začetku smo se na sprehodu po krožni poti mimo balvanov velikanov (Lepi kamen, Sivnica in Žagana peč) seznanili z dolino, črički so šli po dolini Kamniške Bele do slapa Orglice, mimo Rokovnjaških lukenj

do tolmunov v Repovem kotu in na Kokrsko sedlo, grče pa so se jim javljale z daljših in malo bolj zahtevnih tur: z Brane, Korošice in Grintovca.

Vmes smo imeli še turnir v badmintonu, nogometno tekmo z Vipavci iz sosednjega tabora, ustvarjalne delavnice, kopanje jarkov in igranje kart v deževnih dneh, plezalni vrtec v Kurji dolini, družabni program ob večernem ognju, predavanje z diapozitivi o slovenskih hribih in seveda zajtrk, kosilo, večerjo ter malico ... Tabor smo zaključili s planinskim krstom, s planinskimi porokami (da nam planincev ne bo zmanjkalo), s podelitvijo nagrad za najlepše pospravljene šotore in za tiste, ki so se vedno udeležili ture, in s pogovorom o tem, kako nam je bil tabor všeč. »Če me bo mami pustila, naslednje leto pridem spet,« je rekel eden izmed nas.

Ker vemo, kje se valja lastna hvala, bomo raje pohvalili druge! Hvala staršem, da ste nam zaupali svoje otroke, radomeljskim tabornikom hvala za šotore, mengeškim gasilcem za klopi, voznikom za potrpežljivost, pekarni Kralj za kruh, Marički za pomoč pri nakupovanju in prvo pomoč ob pravem času, predsedniku Mirotu za naklonjenost, kuharjem za gospodinjenje. Hvala vodnikom za čas in vso pomoč ter hvala vsakemu, ki je bil tam in pripomogel, da je bil tabor 2004 natanko tak, kakršen je bil!

Na svidenje naslednje leto ali pa že prej na kakšni turi. Če želite prejemati informacije o tem, kam bomo šli, nam pišite na naslov mojZemil.si!

Planinski pozdrav!

Katarina Marin

SLOVENIJA STOJI. NA MLADIH.

Matjaž Pečovnik

štipendije! ne šolnine
zelena energija
20.000 prvih zaposlitev
30.000 otroških nasmehov
40.000 novih stanovanj
100% čista voda

SMS
www.sms.si

 mag. Tomaz ŠTEBE

www.sds.si/Tomaz.Stebe

20

Želite na bolje ?
ZMAGAJTE z nami!
VABIM VAS NA VOLITVE!

MOJ OSEBNI REGIJSKO - LOKALNI PROGRAM

Izvedba s podporo in ukrepi države:

- Podjetna regija osmih občin pod kamniškimi alpami: Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Trzin in Vodice;
- Prednostna izgradnja obvoznice Mengeš in povezava cone Želodnik na avtocestni križ;
- Cenovno sprejemljiv, sodoben javni prevoz: hitra tramvajska železnica in avtobusni prevoz do postaj kamniške proge (nova proga Jarše - letališče Brnik);
- Kakovostna in neoporečna pitna voda, zanesljiva oskrba povezanih vodovodnih sistemov, varovanje okolja na območjih virov pitne vode, učinkovit inšpekcijski nadzor in ukrepanje;
- Enotno regijsko podjetje za javne gospodarske službe (voda, odpadne vode, odpadki); združiti čistilno napravo Domžale Kamnik in Komunalno podjetje Prodnik.

Projekti s podporo EU:

- Tehnološki centri za razvoj podjetništva; zagotoviti rizični kapital za poslovno in tržno uveljavljanje obetavnih tehnološko zahtevnih inovacij;
- Hitri internet - infrastrukturni del v javni lasti

Z veseljem bom prisluhnil vašim PREDLOGOM.
Povejte, KAJ VAS MOTI.

Oglasite se:
 040 852350
Tomaz.Stebe@sds.si

SDS

AS Aktivna Slovenija

SKUPAJ AKTIVNO V NOVE DOSEŽKE

ZA Aktivno Slovenijo in Slovenija bo trajnostna družba znanja in blaginje, gospodarske uspešnosti, socialne vključenosti in okoljske odličnosti

Aktivna Slovenija je vstopila v slovenski politični prostor z novimi, neobremenjenimi posamezniki ter strokovnimi kadri, ki z jasnimi programskimi cilji in vizijo vidijo Slovenijo kot trajnostno družbo znanja in blaginje. Nezadovoljstvo s slovensko razvojevalno politiko, ki izključuje drugače misleče iz političnega soddločanja, vodi v vse večje apatičnost prebivalcev Slovenije oziroma v pomanjkanje vere v boljši jutri. V Aktivni Sloveniji smo prepričani, da je potrebno apatičnost zaustaviti in po trinajstih letih ponuditi novo upanje, nov pogum, za aktivno in prijazno prihodnost za vse. V svojem volilnem programu, ki so ga avgusta 2004 sprejeli člani in članice programske konference, smo kot cilj zapisali trajnostni razvoj Slovenije v družbo znanja, ki po znala odgovoriti na izzive globalizacije, ohraniti človekovo dostojanstvo, nacionalno kulturo in samobitnost ter izkoristiti priložnosti za enakopraven razvoj vseh regij v Evropski uniji. Prav tako kot s procesom globalizacije, se Slovenija danes srečuje z neverjetno hitrostjo tehničnih rešitev, ki za doseganje odličnosti zahtevajo tudi spremembe v načinu upravljanja in vodenja. V programu so zapisani tudi konkretni koraki, npr. povečanje učinkovitosti javnega sektorja; enakopravno medgeneracijsko sodelovanje; davčna razbremenitev tistih z najnižjimi dohodki; večjo vlogo izobraževanja, znanja, kulture; odprava nepotrebnih administrativnih ovir na trgu in v gospodinjstvu; zagotovitev mehanizmov za delujoči trg kapitala in gospodinjstva; skladen regionalen razvoj; uspešno uvajanje socialnega podjetništva; sodelovanjem med državo in civilno družbo; ... Pa nekatere rešitve tudi podrobneje pogledimo.

Povečanje učinkovitosti javnega sektorja

Javni sektor mora slediti evropskim standardom odličnosti, saj bo le tako lahko zagotavljal servis svojim državljanom in gospodarstvu. Zastopati mora interese državljanov in iz pasivnega akterja postati tisti, ki aktivira nosilce razvoja in dogajanja v družbi. Dinamičnost in fleksibilnost javnih institucij zahtevajo tudi nenehne inovacije, zaenkrat predvsem tehnične, in ustvarjalnost.

Enakovreden razvoj celotne Slovenije

Le s spodbujanjem enakovrednejšega razvoja celotne Slovenije bodo lahko vsi deli Slovenije, vse regije in lokalne skupnosti razvile lasten socialni kapital, znanja in sposobnosti za hitrejši gospodarski in socialni razvoj.

Z odpravo nepotrebnih administrativnih ovir na trgu

Z odpravo nepotrebnih administrativnih ovir na trgu bi omogočili bolj dinamičen razvoj malih in srednjih podjetij, ki so tako v Sloveniji kot v Evropski uniji generatorji novih delovnih mest. Zagotoviti je potrebno tudi mehanizme za delujoč trg kapitala ter zmanjšati plačilno nedisciplino.

Uspešno uvajanje socialnega podjetništva

Z uspešnim uvajanjem socialnega podjetništva bi, tako kot drugod v Evropski uniji, zagotovili kvalitetna delovna mesta tudi za tiste skupine prebivalstva, ki jih je hitra gospodarska preobrazba socialno izključila. Potrebno jim je ponuditi nove razvojne izzive in jim tako omogočiti novo upanje, nov pogum. Le tako bodo lahko delovali pozitivno, uresničevali svoje potenciali in s tem omogočili višjo razvojno stopnjo celotni Sloveniji.

Razvoj civilne družbe

Vse moderne družbe spodbujajo razvoj civilne iniciative in v svoje delovanje vključujejo mehanizme, ki sprejemajo ponujene rešitve iz civilnih družb in z izvajanjem predvolilnega programa želimo v Sloveniji premagati trenutno apatičnost in ustvariti pozitivno, ustvarjalno okolje v katerem bodo vse dobronamernne iniciative maksimalno vključene v procese odločanja. Ljudje se moramo čutiti svobodne, imeti moramo večje zaupanje v pravičnost in pravno varnost. Le v takem okolju in s sodelovanjem bomo lahko vsi

državljeni in državljanke Slovenije po svojih močeh in z ustvarjalnimi potenciali prispevali k aktivni prihodnosti za vse.

In kaj bo vaš glas prinesel v vašo skupnost, v Mengeš? Konkretno reševanje problemov na ravni občine vam v tem trenutku ne morem ponuditi, prav gotovo pa se bom zanje zavzemala na državni ravni. Predvsem, da bo ena izmed cestnih prioritet Slovenije postala tudi naša obvoznica ter zagotovila pomoč pri pridobivanju sredstev strukturnih in kohezijskega sklada Evropske unije, ki v svoji namembnosti ponujajo razvoj turističnega sektorja (tako v ponudbi kot v nastanitvenih kapacitetah), infrastrukturni razvoj posameznih podjetniških okolij, razvoj inovativnega okolja (spodbuja inovativne posameznike) ter močno podporo pri ustanavljanju tako malih kot srednjih podjetij. Z vzporednim delovanjem na državni ravni ter v lokalni skupnosti lahko skupaj tudi v Občini Mengeš dosežemo trajnostno družbo znanja in blaginje ter omogočimo aktivno prihodnost za vse.

Tina Železnik

Kandidatka za poslansko v Državni zbor

Kratek življenjepisa: Rojena sem leta 21.2.1975, osnovno in srednjo šolo obiskovala v Kamniku. Zaključila sem Fakulteto za družbene vede, smer Komunikologije, in zadnji dve leti opravljala delo svetovalke za odnose z mediji v Državnem zboru. Sem tudi članica Občinskega sveta Občine Mengeš.

Luka Juri

5 razlogov, zakaj se izplača glasovati za ZLSD in Luko Jurija:

- ker je prava **sprememba** to, da ima ZLSD **večji vpliv** v prihodnji vladi
- ker smo v ZLSD dokazali, da smo **steber** politične in socialne **stabilnosti**
- ker je Luka Juri **mlad, a izkušen**, hkrati pa **neobremenjen** s preteklostjo
- ker v sebi nosi **vizijo** sodobne socialdemokracije, z delom na **mednarodnem področju** pa dobro pozna tudi politiko na evropskem nivoju
- se ne ustraši **zagovarjati svojega stališča**, hkrati pa zna prisluniti tudi drugačnim argumentom ter **iskati skupno rešitev**, ki bo koristna za vse

5 glavnih točk, za katerimi stojim in za katerimi bom stal tudi v državnem zboru:

- Spodbujati moramo **konkurenčno** šolstvo, ki bo vsem **dostopno**.
- Naše gospodarstvo mora temeljiti na **kakovosti** in **tehnoloških inovacijah**
- Potrebno je **povezati** srednje šole in fakultete s podjetji, tako da bodo mladi iskani in ne iskalci.
- Potrebujemo **visoko hitrostne železnice**, dejansko uporaben javni prevoz in takšne popuste, ki bodo spodbujali njegovo uporabo.
- Nujno je **povišati** starostne **pokojnine** in razviti **pomoč na domu** - starejšim omogočimo samostojnost in premagajmo osamljenost!

Luka Juri

Ohranimo Slovenijo!

***Moji cilji so vedno bili
in še naprej se bom
zavzemal za:***

- ***zaščito slovenskih nacionalnih
interesov***
- ***izgradnjo cestne, železniške
in športne infrastrukture***
- ***"prvo stanovanje" za mlade družine***
- ***sorazmeren razvoj mesta
in podeželja***
- ***boljšo socialno politiko in zdravstvo***

***Izberimo
SLS.***

11

Janez Per

Skupaj spreminjamo Slovenijo

Spoštovane občanke in občani občine Mengeš,

letošnje volitve v Državni zbor 3. oktobra so pomembne za prihodnost naše države.

Liberalna demokracija Slovenije je že dokazala, da zna pametno in razumno voditi državo, skupaj smo stopili v Evropsko unijo in postavili temelje za varno ter stabilno državo. LDS ima dober, razvojno in socialno naravnan program ter sposobno in pomlajeno ekipo, ki ga lahko uresniči. Z izkušnjami, energijo in znanjem sem se že v preteklosti trudila zastopati najboljše rešitve za vso državo, nikoli pa nisem pozabila tudi na interese naše osrednjeslovenske regije, pa tudi Vaše občine.

Z menoj se bo v Državnem zboru še naprej slišal tudi Vaš glas.

Vaša kandidatka

Cveta Zalokar - Oražem

GSM 051 261 652

cvetka.zalokar-orazem@lds.si

www.lds.si

Vabimo

Vse občanke in občane občine Mengeš vabimo na predstavitev kandidatke LDS Cvete Zalokar - Oražem in njenega programa ter pogovor z ministrom za promet dr. Markom Pavliho, ki bo **v torek, 21. septembra 2004, ob 20. uri** v avli Kulturnega doma Mengeš.

Janez Vasle

Prišel se je volilni turnir 2004. Na šahovnicah so že razvrščeni kandidati, med njim tudi jaz. Prve besede so namenjene vsem s katerimi se srečujem v svoji ordinaciji v Mengšu: po poklicu sem zdravnik, spec. pediater in to bom ostal tudi po izvolitvi, zdravnika ne boste izgubili, tudi kot poslanec bom ordiniral, čeprav omejen čas. Preostali ordinacijski čas bo zapolnjen s pomočjo kolegic ali kolegov. To je bilo potrebno zapisati, ker sem na volitvah 1992 izgubil zato, ker je LDS med ljudi spustila »racox«, naj volivci ne volijo Vasleta, ker bodo izgubili svojega zdravnika. Od takrat do danes se je z LDS zgodila mnoga rac, mnoga pomembnejših od moje ne-izvolitve, ki so Slovenije dobro zaznamovale. O raca ali celo prevarah smo bili po zaslugi opozicije podrobneje obveščeni šele v zadnjem času na raznih izrednih sejah DZ, interpelacijah zoper posamezne ministre in vlado; zavajanje glede krajših čakalnih dob pri specialistih, višini slovenskega javnega dolga. Slab za slovenski narod je zakon o javni rabi slovenskega jezika. Znano je tudi, da tudi pomembna, velika gradbišča lahko pričnejo z deli brez popolnih dovoljenj, že so v pravi družbi. Tudi divja deponija z odpadnim gradbenim materialom se z zapre šele, ko je cesta uničena in material na deponiji. Ali je le opozicija tista, ki nekaj nerga, kraje dragoceni čas in denar davkoplačevalcev, ko opozori na že pretirano samopalno ravnanje zakonodajne in izvršne oblasti, ko samo pravovremni dobivajo dobre pisle, ko so javna naročila speljana tako, da ni potreben razpis itd., itd.

Gospa novinarka me je v predzadnjih Novicah, takrat še kot možnega kandidata N.Si, ocenila kot zelo priljubljeno osebo, vendar se je vprašala, kako bi se znašel v politiki, ki je večkrat podobna kloaki ali močvirju s pogostimi krokodili. Tudi ta misel mi pravi, da sem se prav odločil, ko se tako kot leta 1992 ponovno izpostavljam in ponujam s svojim dosedanjim življenjem in s svojo politično pripadnostjo volivcem možnost, da 3. oktobra skupaj prekinemo 12 letno enumje in vsiljeno mnenje, da so samo nekateri trajno pooblaščenji urejati to državo. Da je to mogoče in zaželeno in potrebno, da je čas za spremembo, mi dajo vedeti tudi reakcije ljudi, ki so vse prej kot desnega političnega prepričanja in mi kljub tem ob slučajnih srečanjih izražajo podporo ob moji kandidaturi in izrekajo dobre obete na volitvah. Nova Slovenija – krščanska ljudska stranka je na evropskih volitvah zmaga, tudi v našem okraju je N.Si dosegla rezultat kot ga doslej še nismo. Pravijo, da tudi zaradi mene. Kandidiram tudi zato, da si bom kot poslanec iskreno prizadeval, da bo politično delo tudi v očeh državljanov postalo spoštovan poklic za splošno dobro vseh slovenskih državljanov, politiki pa služabniki tistih, ki nas boste izvolili, da bomo svoje programske obljube čim bolj izvedli.

O programu in ciljih N.Si lahko beremo, poslušam in gledamo vsakodnevno naše najvidnejše člane, ki so pripravili izvrsten program dela v vladi in parlamentu za prihodnja 4 leta. Mislim, da so prepričljivi in da bomo skupaj lahko v prihodnji letih ustvarili prijazna okolje za male in srednje podjetnike, za družinska podjetja, za res brezplačno šolo v času obveznega šolanja, nadaljnje šolanje pa brez šolnin, za večje veselje do življenja, dostopne možnosti vsem ob razvoju informacijske družbe. Da bo ta program lahko zaživel pa potrebujemo vaš glas, jaz pa se priporočam za vaš glas! Ne verjem!

slepa napovedim v raznih anketah, ki bodo kazale veliko priljubljenost dosedanjim vladajočim strankam. Za tvoje in skupno dobro te vabim: 3 oktobra pridi na volišče, oddaj svoj glas **NOVI SLOVENIJI – KRŠČANSKI LUDSKI STRANKI**. Prepričaj tudi soseda, sorodnika, ki bi okleval iti na volišče, da je vsak glas dragocen in da naj izkoristi priložnost, ki jo imamo vsaka štiri leta, da s svojim glasom prispeva, da bo naša zmaga prepričljiva in zadostna, da bo Slovenija z novim pogledom pokazala svoj novi obraz in ponudila možnost za nova življenja in nove priložnosti za VSE državljane Slovenije!

Vaš kandidat za poslanca,
Janez Vasle, zdravnik pediater

Nove volitve
Nova priložnost
Nov pogled
Nova Slovenija

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Zavihajmo Rokave!

Stane Kovač

slovenija je naša

www.sjn.si/

STANE KOVAČ - KEBER

Stane Kovač je lastnik najstarejše gostilne v Domžalah in oče petih otrok.

Že od malega je navdušen športnik in vnet gasilec. Predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Domžale je že celih 10 let.

V tem mandatu Občinskega sveta v Občini Domžale je njegov član iz vrst samostojne liste podjetnikov in obrtnikov. Opravlja tudi dolžnosti predsednika odbora za gospodarstvo, član pa je v komisijah za turizem in za vodenje razpisov.

Aktiven je na Območni obrtni zbornici Domžale, kjer je predsednik komisije za turizem in gostinstvo.

Vodenje gostilne ni enostavna stvar in njej namenja največ časa. Kljub temu si vzame čas za lepo knjigo, z ženo pa rada obiščeta gledališče. Največjo srečo mu nudi družina.

Če s tem spoznavate Staneta Kovača, pa gotovo ni potrebno predstavljati gostilničarja Kebra, saj ga gotovo vsi dobro poznate.

Sjn

NEKATERI PROGRAMSKI CILJI:

- razvijanje podjetništva z zagotavljanjem ugodnih pogojev mladim oziroma začetnikom, Slovenija naj bo družba malih podjetnikov in obrtnikov;
- poostriži ukrepe za zagotavljanje finančne discipline na trgu in preprečiti "zaigrane" razloge za prisilne poravnave in stečaje podjetij;
- Slovenija mora postati ena najkvalitetnejših evropskih turističnih destinacij;
- sredstva za razvoj podeželja prvenstveno nameniti za pomoč mladim kmetom pri podjetniško naravnem kmetovanju;
- zagotoviti cenovno dostopno informacijsko tehnologijo, Slovenija mora biti ena izmed vodilnih držav na področju informacijske tehnologije;
- v cilju povečanja slovenske natalitete zagotoviti znatno finančno pomoč ob rojstvu otroka, državno financiranje in enakost varstva predšolskih otrok ter zmanjšanje izdatkov staršev za nakup delovnih učbenikov in drugih šolskih potrebščin;
- zagotoviti enake možnosti šolanja mladih ne glede na njihov gmočni položaj;
- zagotavljati učinkovit socialni in zdravstveni sistem, temelječ na solidarnosti;
- zagotoviti visok nivo spoštovanja človekovih pravic in varnosti ljudi, upoštevati svobodo religij;
- sodstvo mora postati usposobljeno za hitro in pošteno presojanje, predvsem pa neodvisno tudi v praksi;
- pospešiti proces decentralizacije državnega odločanja na vseh področjih dejavnosti;
- razdeliti Slovenijo na tri evropsko primerljive regije;
- uvesti evropski elektronski sistem plačevanja cestnine;
- Slovenija mora postati medijsko pluralna z visoko razvito civilno družbo, ki ni strankarsko inicirana;
- ukiniti RTV naročnino, nacionalne potrebne programe zagotoviti s proračunskimi sredstvi.

Za kandidiranje za poslanca v stranki "SLOVENIJA JE NAŠA" sem se odločil, ker ima ta stranka korenine v neodvisnih listah in povezuje člane neodvisnih list z lokalnih volitev, ki so dosegle dobre rezultate. Stranka je zrastle iz lokalnih in regijskih okolij in ne iz političnega vrha in elite. "Sjn" je izrazito sredinska stranka.

ZAVIHAIMO ROKAVE!

Slogan je odraz naše resnosti in pripravljenosti, da s trdim delom svoje cilje in obljube tudi uresničimo. Pomembna garancija za to je tudi vaš in naš kandidat STANE KOVAČ, zato na volitvah na glasovnici obkrožite številko 1.

sjn

slovenija je naša
glas ljudstva

Taborniške novice

Zdravo!

Naša največja akcija, ki se zgodi vsako leto, je seveda tabor. Letos smo, kot že nekaj let zapored, taborili v Bohinju. Starejši člani smo v petek naložili tovornjak z vso potrebno opremo in se odpravili v Bohinj. Tam smo do nedelje postavili tabor. In ravno smo končali z delom, ko so prispeli tudi otroci. Razmestili so se po šotorih in na hitro spoznali red, ki je veljal v taboru. Sledilo je kosilo in popoldansko kopanje. Seveda mora imeti vsak tabor tudi »oranžni cveren« in letos je bila to Evropska unija. Zadali smo si, da spoznamo nekaj evropskih držav in prvi dan je bil posvečen Italiji. Zato smo imeli v zvečer San Bohinj, pevsko tekmovanje ob ognju. Slišali smo vse najnovejše uspešnice in potem utrujeni zaspali.

Naslednji dan so nas prebudile francoske poskočne pesmi (Kan-kan) in to je naznanjalo da bo dan posvečen Franciji. Po jutranjem umivanju, telovadbi, pospravljanju šotorov in zajtrku, smo dobili povabilo sosednjega tabora, da skupaj preizkusimo taborniško znanje. Priredili smo pravi mali mnogoboj. Le ta je sestavljen iz različnih veščin, ki se jih otroci učijo med letom na vodovih sestankih. Odrezali smo se zelo dobro. Ker se je mnogoboj rahlo zavlekel, smo se šli kopat kar v Savo in ne v jezero kot ponavadi. Po večerji pa je sledilo francosko potujoče gledališče z igro Aljo-Aljo. Ker se je predstava prehito končala, so gledalci zahtevali ponovitve in to v najrazličnejših verzijah npr.: hitra, karate, baletna, itd.

In že smo vstali v nov dan, tokrat v zvokih škockih dud, ki so naznanjale dan Velike Britanije. Po jutranji rutini je sledila prva gozdna šola. Končno smo si poiskali vodove koticke, poiskali vodova imena in podobno vse do kosila. Po kosilu je sledilo kopanje. Zvečer smo imeli vodov izhod, se pravi vsak vod je lahko odšel na sladoled ali pico. Nazaj grede pa so morali priti samo z eno svetilko in to po zelo temni in strašljivi gozdni poti.

V sredino jutro nas je pospremil grški Sirtaki. Na gozdni šoli smo se pripravljali na večerne poroke.

Ženini so izdelovali prstane, neveste so nabirale šopke, oboji pa so izdelovali svečane obleke. Po kosilu smo prižgali olimpiški ogenj in olimpijske igre v Atenah so se začele. Tekmovalci so celo popoldne napenjali moči v različnih disciplinah. Večerjo so nam postregli trije grški bogovi Zevs, Afrodita in Pozejdon, ki so prišli z Olimpa. Po večerji pa so nas prav trije tudi poročili. Oblečeni v svoje kreacije smo izmenjali prstane in na koncu celo sramežljive lubčke.

Kastanje te so nas prebudile in pospremile na telovadbo. Dopoldne smo v gozdni šoli osvajali različne veščine in jih nekaj tudi osvojili. Popoldan je bila podelitev medalj in nagrad za najbolj uspešne na olimpijadi. Nakar se je zgodil incident, Talibani so napadli zmagovalni oder. Dodobra mokri smo odšli na kopanje. Sledila je priprava na večerni program, ki je bil tokrat plesno obarvan. Zaplesali smo nekaj plesov bolj ali manj španskih in odhiteli spat. Ponoči nas je zmotil obisk vesolcev, ki so nas sredi noči peljali na telovadbo. To pa je bila ena od taborniških navad, da se zadnjo noč v taboru malo ponagaja otrokom.

Sledil je dan v znamenju Nemčije. Prav njihovo trmo in vstrajnost smo potrebovali, da smo prehodili pot okoli jezera kljub slabemu vremenu. Seveda pa se je med potjo zgodil tudi krst. Letos malo drugačen kot ponavadi. Namesto ob ognju smo ga letos izvedli v vodi. Popoldne pa smo prispeli na prostor za bivanje. Postavili smo

si bivake, kjer smo tudi prespali noč. Zjutraj smo odhiteli v tabor, kjer so nas že komaj čakali starši. Še zadnjič smo spustili zastavo in tako se je tabor za mlajše končal. Starejši pa so seveda začeli s podiranjem tabora in ga do nedelje tudi uspešno podrl in pripeljali v Mengeš. Na koncu naj se zahvalimo vsem, ki so pripomogli k temu taboru,

še posebej podjetjem Medic, Kalcer in Lek za finančno in materialno podporo. Ker smo na taboru zelo uživali, velja to podaljšati na celo leto. Kako? Tako, da se vpišete k tabornikom seveda. Vpis bo potekal v prvih tednih septembra. Več in bolj točne informacije najdete v taborniški omarici (na kulturnem domu). Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Andrej

KAKO SMO MONTIRALI KMEČKO PEČ V AMERIKI IN SE PRI TEM CELO SMEJALI

1. DEL

Amerika – nekdanja tako obljubljen dežela. Nikdar nisem posebej razmišljala, da bi jo bilo mogoče dobro kdaj videti. Posebej, ker sem slišala že toliko enakih mnenj znancev in vseh tistih popotnikov, ki so jo raziskali po dolgem in počez, vedno z njihovim mnenjem, češ da jo imamo doma. Menda bo že držalo, vendar izziv ki je sledil, je bil sila zanimiv in proseče prepričljiv. Na naš naslov je poklical Jože Novak iz ZDA – Ohio – Cleveland in se zanimal za montažo kmečke peči. Ta naj bi se nahajala v sobi poleg nove večnamenske dvorane in bi pri fari St. Marz church, po naše v fari pri Sv. Mariji Vnebovzeti, predstavljala še en slovenski simbol, ki bi naše zdomce združeval ob njej predvsem v dolgih zimskih večerih. Ojej, od kod ste rekli, da kličete?, sem ga prekinila, saj nisem mogla verjeti, če slišim prav. In za povrh še njegovo ime in priimek, oboje na vrhu lestvice najpogostejših slovenskih imen. Se mi je zdelo preveč enostavno. Povedal je še, da je iz Moravč in kmalu pride domov k mami. Sem rekla, da mora moj mož tole vse skupaj še malo prespati, preden se odloči. Ko sva se poslovila in sem odložila slušalko, sem si pa mislila: če bo šel mož, bom šla pa še jaz. Pa pika. Ja, potem je nastalo pa tisoč vprašanj in če-jev in situacija je mejila že na stanje obupanosti. Kakorkoli. Brat in njegova družina so pristali na to, da sem jim izročila včasno rejo vse tri sinove, sosedovi čez cesto in *žlahta* malo višje, so bili tudi pripravljeni popaziti na hišo in hraniti psa in mačka. K sreči se je vse izšlo, odločitev je padla in nekega lepega avgustovskega popoldneva se je na Dobenu oglašil Jože. Z najinimi povratnimi letalskimi kartami.

Šele nato sem pomislila, da bom prvič potovala tako daleč in prvič tudi z letalom. Oblila me je rahla zona vsakič znova, ko me je najstarejši sin in še nekaj ljudi vprašalo, kaj pa če pademo dol. Ni kaj, preveč smo vsi še pod vtisom 11. septembra izpred treh let, terorizem na več koncih sveta istočasno, to daje vtis slabih mnenj. Sploh za potovanje z letali. Pa se žal največ hujših nesreč zgodi v vseh drugih prometnih situacijah. S tem sem nekako premagala strah in počasi začela s pakiranjem kovčkov. Še dobro, da se je Jože še enkrat oglašil pri nas. Tako sem mu lahko oddala nekaj steklenic pravega žganega in medenega, bio – doma pridelanega, ma *glah tapravega* za v Ameriko in eno pečarsko sliko, joj, same težke stvari, ki se tako rade razbijejo. Sem si kar oddahnila, ker jih je rad sprejel, meni je pa le ostal prostor za kakšne druge, bolj pametne stvari. In sem se dolgo spraševala, kaj bi bilo še dobro vzeti s seboj in podariti komu, ki ga bom tam prvič srečala. Vsekakor so bile knjige, razglednice naših krajev, lesene piščali in raglje ter moji lastni kvačkani prtički pravi izbor in v njihovo zadovoljstvo. Ob tej priložnosti se moram zahvaliti tudi našemu županu Štebe-tu za podarjeno knjigo Mengeš in Trzin skozi čas in mu predati njihove zahvale. Prvi Trzinci jo že navdušeno prebirajo.

Ja, dan odhoda se je bližal, slovo od otrok je bilo mučno, solzice kar niso hotele odnehati in spet sem se spraševala, kaj nam je tegale res treba? Polet z Brnika je bil zgodaj, ob 6.50 uri, zato je najin taxi – sosed Damjan, že nekaj pred peto jutraj hupal na dvorišču. Čas nam je dopuščal popiti še eno pravo kavo, potem smo se morali pa kar odpraviti. Le še pomahala sva mu, ko naju je odložil pred vhodnimi vrati letališča. V tistem hipu zagledava Marka, ki si že ob tako rani uri briše pot s čela in nama razloži, da je bil okregan, ker ima pretežek kovček. No, nekako se je zmenil, vendar je porabil ogromno energije. Je bil pa najin dosti lažji in se to nekako *pogliha*. Gospa na šalterju je bila zelo prijazna s pripombo: vau, karte iz Amerike, vama jih je poslal stric? Ja, morda bi bilo dobro, če bi ga imela, pa še kakšno teto, a ne? Ne, ne, prijatelj so nama jih poslali, sem se hitro izvila in toliko, da nisem bleknila kaj o tistem delu okrog kmečke peči. No, saj upam, da zdajle tudi dacarji tegale ne prebirajo. Ker se Marko še kar ni mogel posloviti od svoje tete, nam je ta naročila še kavo in sok. Mirno in počasi smo srebali tisto pijačo, brez vsakršnih pogledov na uro, ko po glasnem ozvočenju kličejo moje ime in priimek in kraj, kjer naj se v najkrajšem možnem času zglašim. Evo, prvič nekam potujem, pa me že iščejo. In to samo mene, moža nič. Kaj on ne gre? Ja, prtljaga je bila na tvoj potni list, mi pojasni Marko. A tako. Sledil je carinski pregled in kontrola potnih listov, pri izhodu pa je že čakalo manjše letalo. Pred samim vstopom nanj se mi je zdelo fino, ker smo si lahko izbrali brezplačne izvode prvih jutranjih časopisov. Ker drugi niso vzeli ničesar, sama izberem Novice, Delo in Dnevnik. Stevardesa mi je v mojem navdušenju ponujala še Večer, sploh ker jo je zanimalo, kam potujemo naprej iz Munchna. Letalo nismo zasedli niti tretjinsko, zato smo po želji lahko izbrali tudi kak drug sedež in ne tistega predpisanega in rezerviranega na posamezno ime. Pa se mi ni dalo presedati, ker sta strah in trema naredila svoje. Preden smo prispeli na vzletno stezo, je stevardesa prikazala in obrazložila vse glede varnostnih ukrepov. In medtem, ko sem mislila, kam bomo še šli *po zalet*, se je naš avionček tako sunkovito hitro dvignil, da najprej sploh nisem dojela, da smo že v zraku. Tudi tisto dviganje v nebo se je dokaj hitro končalo in let smo lahko nadaljevali v ravni liniji. Prvič leteti – to je dogodek. Nekaj globokih vdihov in izdihov in že je sledil zajtrk. Okusen sendvič, po želji tudi vegetarijanski in kava ali čaj. Hm, kako paše že na začetku nekaj prigrizniti. In kako dobra postrežba. Na Adrii je najboljša, doda Marko, zapomni si, na naslednjem poletu bo dosti več plastike. On je že vedel. Komaj je ustrežljiva in prijazna stevardesa pospravila tistih nekaj pladnjev po obroku, že nas je druga opozorila, da bomo vsak čas pristali na Munchenskem letališču. A že? Nekajkrat sem pogledala skozi okno v čudovito naravo, nekajkrat se je videlo le morje oblakov, niti dobro Novic nisem prelistala in pristanek je bil tu. Kakšna hitrost. In olajšanje ob pristanku.

Tako. Prvi let je bil mimo. Se mi je zdelo, da bo kar šlo. Več nihanj in raznih drugih gibov letala sem si predstavljala, pa je bilo vse skupaj lepo mirno in udobno. Postanek v Munchnu pa se je vlekel kot jara kača. Celih pet ur in pol smo imeli na razpolago do naslednjega poleta v Philadelphio. Res je bila dolga. Od samega čakanja se mi je zdelo, da sem še bolj utrujena. Zdaj so mi prišli prav vsi tisti časopisi, kajti na Lufthansi me isti primerki v tujih jezikih niso zanimali. Malo smo se sprehodili naokoli mimo vseh mogočih trgovin in butikov, pa so bile cene takšne, da smo spet lahko globoko vzdihovali. Tudi vsa okrepčila so imela nore cene, tako da si letališko vzdušje še za nekaj časa zapomniš.

Čas je nekako mineval in uro pred odhodom se je le odprla carinska služba za naš naslednji polet. V primerjavi z Brnikom je bila tukaj prava armada carinikov in drugih uradnikov, ki so množično pregledovali našo osebno prtljago, denarnice, mobitele, ure, nakit ipd. Sledilo je obvezno sezuvanje čevljev in prehod skozi radarski okvir, prijazne gospe pa so še s posebnim senzorjem prečesale vsak del našega telesa. Prav nadležno. Potem je spet sledil pregled potnih listov in kar nekaj vprašanj, zakaj potujeva v ZDA, kam in za koliko časa ter s kakšnim namenom. Kes slovenskega prevajalca tam niso imeli, angleščine midva nič ne razumeva, nemško pa začuda oni nič ne razumejo in Marko, ki nama ni smel nič prevesti, ker je menda lahko vse takoj sumljivo, sva se na tem mestu zadržala nekoliko dlje od ostalih. Veste kaj, nazadnje smo se največ sporazumeli v ruščini, ki pa je bila v resnici srbohrvaščina. Žal. V Nemčiji se nisva mogla nekaj osnovnih stavkov sporazumeti v nemščini, ker je ekipa, ki skrbi za let, v celoti ameriška. Človek ne more verjeti. Potem sledi še izpolnjevanje nekih obrazcev, kjer je spet cel kup vprašanj o namenu potovanja, o posedovanju raznih nedovoljenih stvari ipd. Seveda naju reši Marko, sploh o vprašanju, ki zahteva točen naslov najinega potovanja. Neverjetno, kakšne zahteve. Za trenutek človeku postane še žal, da potuje. Res.

Po vseh uradnih postopkih so pol ure pred letom le začeli opozarjati, naj se pripravi prvih dvajset potnikov – po številkah in črkah sedežev. Tokrat sva sedela nekje na sredini mogočnega Boinga 767, v bližini njegovih kril, ki so nama zastirala pogled skozi okno. Točno ob času so zarohneli njegovi motorji in spet za moment nekaj strahu steče skozi telo. Ne vem, kaj so mislili drugi, jaz sem potihoma na kratko nekaj zmolila. Ne vem zakaj na Brniku nisem. Tu me je velikost letala malo zmedla, iz sredine je bilo tako daleč do pilota in hkrati tako daleč zadaj do repa, da sem bila skeptična glede dviga v nebo. In neverjetno, spet tako kratka vzletna steza in hkrati takšna moč pri premagovanju hitrosti in višine. V kratkem času smo nadaljevali let 12.500 m visoko, je sporočil pilot, se predstavil in zaželel lepo potovanje z njim. Si slišal? Če tam niso skoraj že nebesa...

Nadaljevanje prihodnjič.

Ana Jernejčič

ADRIA 2004: OP V DESKANJU S PADALOM VELIKA ZMAGA NAJMLAJEGA TEKMOVALCA

Odrpito prvenstvo Adria 2004 v Kiteboardingu, ki sta ga organizirala društvo EOS iz Domžal in domači Windsurf & Kite center Perna, se je po nekaj neuspešnih dneh vendarle dobro izteklo. Prireditve, ki so se je udeležili tudi številni člani Študentskega kluba Domžale, se je zadnji dan tekmovanja, v soboto, vreme usmilo, tekmovalci pa so po jutranji nevihti čez dan vendarle dočakali naugodnejši veter za kiteboardarje – maestral, medtem ko je vse prejšnje dni pihal jugo.

Tekmovanje, ki ga je po prvem dnevu zapustil eden izmed favoritov – Aleš Komočar, ki je zaradi obveznosti predčasno zaključil, je bilo napeto vse do konca. Kar nekaj presenečenj smo dočakali, med drugim tudi to, da je hrvaški up Damir Veleđar iz Zadra izpadel že v drugem krogu, medtem ko se je Domžalčan Gregor Žnidaršič obdržal vse do mini finala.

Presenetljivo se je v drugi krog uvrstila tudi edina ženska predstavnik Veronika König iz Češke, kjer pa jo je izločil Gregor Žnidaršič, ki je na koncu zaključil na 4. mestu. Vse do finala sta se zaslužno prebila najmlajša tekmovalca – Boris Judin in Jernej Demšar. Po dokaj izenačenem finalnem dvoboju med Judinom in Demšarjem je

Na plaži je bilo med tekmovanjem vse polno zmajev, tokrat na tleh, nad vodo pa v zraku.

na koncu zmagal mladi, 15-letni Boris Judin iz Črne Gore, kot edini predstavnik svoje dežele. Sicer pa so se na tekmovanju predstavili tekmovalci iz Hrvaške, Češke, Črne Gore, a največ tekmovalcev je bilo iz Slovenije.

Vsekakor je bilo tekmovanje, ki je poželo velik odziv gledalcev, zanimivo in razburljivo, predvsem pa se je ta šport s pomočjo pravega vetra, pokazal v vsej svoji veličini. Z atraktivnimi skoki, tudi več metrov v zrak, so tekmovalci prvič prikazali tekmovanje v boardingu v vodi v našem Jadranu in ponosni smo lahko, da so ravni mladi iz naših krajev tisti, ki so ta velik šport v obliki tekmovanja predstavili širšemu občinstvu.

Po podelitvi nagrad najboljšim – prva nagrada je bila 500 Eurov vredna deska za kiteboarding, je sledilo obvezno polivanje s šampanjcem, ki se očitno odlično spaja z morjem, saj je podelitev potekala kar na plaži, nato pa smo uspeli uloviti še najboljša dva tekmovalca, ki sta povedala naslednje:

Boris Judin, zmagovalec odprtega kiteboarding prvenstva: »Zelo sem srečen zaradi zmage, saj nisem pričakoval tega rezultata. To mi bo zagotovo pomagalo tudi naprej na tekmovanjih. To je bilo moje prvo tekmovanje v tujini, čeprav mi Hrvaška ni čisto tuja, saj kljub temu, da živim v Črni Gori, sem se rodil na Korčuli, otoku nasproti Pelješaca. Seveda se bom tudi naprej udeleževal tekmovanj v kiteboardingu. Čeprav se ukvarjam tudi z deskanjem na snegu, mi je ljubši kiteboarding, ki se dogaja v vodi. Drugače pa ne vem, kako sedaj naprej, moje mnenje je, da še nisem pripravljen za največja tekmovanja, a kasneje se morda lotim tudi tega,« so bile besede simpatičnega zmagovalca, ki je bil, mimogrede, najmlajši na tekmovanju, nima še nobenih sponzorjev, izredno obiskuje šolo, trenira pa samo poleti. A kljub vsemu tak uspeh. Jernej Demšar, tekmovalce, ki je tokrat zasedel drugo mesto se je že izkazoval na tekmovanjih, a v deskanju na snegu. Tudi zanj je bilo to prvo veliko tekmovanje v kiteboardingu ali jadrnanju s padalom. »Moji občutki po tekmi so kar v redu, malo sem razočaran, ker je veter preveč »pojačal« in nisem mogel pokazati vsega, kar znam. Drugače pa nimam nekih velikih ambicij v tekmovanju v tem športu, več mi pomeni užitek, ko sem na vodi kot pa tekmovanje. Sicer pa mi je pozimi všeč deskanje na snegu, poleti pa kiteboarding. Težko bi izbral med enim in drugim, saj me snowboard zanima bolj tekmovalno, kiteboarding pa za sprostitev. Sicer pa sem pričakoval, da bom prišel do finala in me vse skupaj ni presenetilo,« pa so bile besede mladega Gorenjca.

Organizatorji iz društva EOS so se na svoji prvi veliki prireditvi dobro izkazali, prav tako pa smo se člani Študentskega kluba Domžale v njihovi družbi dobro zabavali. Pelješac 2005?

Mateja Kegel

Mladi Boris Judin, najmlajši tekmovalce s zmagovalce tekme s svojim mentorjem.

Nekateri člani našega kluba so se v času OP v kiteboardingu naučili veščin surfanja.

Greša Žnidaršič, domžalski predstavnik na tekmovanju s slamnikom - prepoznavnim znakom domžalske občine.

Zbor organizatorjev in tekmovalcev pred tekmo, medtem ko je sodnik Goran seznanjal z navodili.

GOSPODAR STOLPOV

Od 25. junija do 15. julija 2004, se je Marjan Kovač, član alpinističnega odseka Mengeš in planinskega društva Janez Trdina iz Mengša, ponovno mudil v južni Ameriki, v Peruju. Tudi tokrat mu je uspel odličen vzpon in sicer na izredno lepo in zahtevno goro Chacararaju (6112 m), ki se nahaja v Beli verigi (Cordillera Blanca). Naveza treh alpinistov je na vrhu stene stala 8. julija 2004, ob 10 uri zvečer, po 14 urah zahtevnega in na trenutke tudi nevarnega plezanja. Na vzponu sta poleg Marjana Kovača sodelovala še znani slovenski alpinist Pavle Kozjek in Aritza Bilbao Monasterio (po rodu Bask, ki že deset let živi in dela, kot gorski vodnik, v Peruju).

Po predhodni aklimatizaciji, ki sta jo Marjan Kovač in Pavle Kozjek opravila s pomočjo gorskih koles na skoraj 4900 metrov visokem gorskem prelazu Punta Olimpica, so iz Huaraza, izhodišča za vse vzpone v Cordilleri Blanci, odšli v ponedeljek, 5. julija. Še istega dne zvečer so postavili bazni tabor v dolini Paria, na vzhodni t.j. amazonski strani Cordillere Blance. Tam so v slabem vremenu preživeli tudi naslednji dan in čas izkoristili za raziskovanje zapletenega dostopa do stene: konec doline namreč zapira nekakšna krnica, obdana z gladkimi stenami, v katero se podirajo seraki.

Dostop do pod stene so opravili naslednji dan, 7. julija, v slabih devetih urah. Prvi problem je predstavljala z mahom porasla skalna bariera, nato težko prehodni vodni žlebovi pod ledenikom, najbolj neugoden in nevaren pa je bil prehod skozi kuloar pod poševnim lednim stolpom - serakom. Vendar je bila to edina možna pot do vznožja stene. Šotor na ledeniku pod steno so postavili zvečer v snežnem neurju. Ponoči se je vreme izboljšalo.

Z vzponom so pričeli v četrtek, 8. julija, okrog 8. ure zjutraj, v lepem, sončnem in na trenutke kar (pre)vročem vremenu. Previsno skalno bariero so obšli levo po razu in po štirih raztežajih dobrega skalnega plezanja (do 6a, A1) ter po 60 m prečnice nazaj proti desni dosegli centralno ledišče.

Razmere so bile sprva slabe (razmočen nov sneg), potem v strmih delu boljše dokler se ni žleb zaključil v previsnih gobah. Z naslednjo prečnico desno so dosegli nov žleb, ki jih je po deset metriskem ledenem slapu, naklonine 90 st., in nočnem lednem in kombiniranem plezanju (M4-5), pripeljal pod izstopne previse.

Kot je to v Andih pogosto, je bil zadnji raztežaj med najtežjimi - kombinacija skale in snežnih gob. Kljub nekaj dramatičnim dogodkom, katerim so botrovali utrujenost, slabe razmere in nočno plezanje, so vzpon zaključili ob 10. uri ponoči, na srednjem vrhu oz. grebenu, po katerem poteka Terrayeva smer.

Marjan po vzponu pod steno

Po kratki pavzi so takoj začeli sestopati. Sestop, ki je bil sestavljen v glavnem iz spustov po vrveh, se je zaradi težav z mrazom, dehidracijo, zmrznjenih vrvi, ki so se zatikale in zaradi katerih se je bilo potrebno enkrat ponovno povzpeti do sidrišča, je potekal nadaljnjih 10 ur oz. do 8 ure zjutraj naslednjega dne.

Še isti dan so tudi nadaljevali sestop v dolino Paria. Mesto baznega tabora so dosegli šele nekaj pred polnočjo, kjer so v dežni plohi postavili šotor in se 10. julija, v (ponovno) deževnem vremenu, vrnili v Huaraz.

Nova smer Gospodar stolpov (El Señor de las Torres) poteka po izrazitem stebru med obema vrhovoma Chacararaja in se zaključuje vrh stebra v Terrayevi smeri na grebenu. Ocena smeri: ED+ (6a A1 AI6 - 90/55-70 st), 800 m, 14 ur. V spodnjem delu so v prvih štirih skalnih raztežajih našli nekaj klinov in ostanke starih fiksni vrvi (tudi konopljenih), kar kaže na dejstvo, da so predhodniki poizkušali navedeno smer preplezati že pred desetletji. O predhodnih poskusih niso uspeli pridobiti nobenih informacij.

Smeri v severni steni Chacararaja: prvi pristop (Terray 1956, zelena črta), *Gospodar stolpov* (Kozjek, Kovač, Monasterio, 2004, rdeča črta), Ameriška smer-Ortenburger 1964 (modra črta), Češka smer (Husicka-Hapala, rumena črta): potek ni natančno poznan.

Marjan Kovač

ARITZA med plezanjem

Pavle v zgornjem delu smeri

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU ZAČETEK NOVEGA ŠOLSKEGA LETA

Tako kot vsako leto ob začetku novega šolskega leta, je bilo tudi letos opaziti večjo aktivnost na področju varnosti v cestnem prometu s poudarkom na varnost najšibkejših udeležencev v prometu t.j. učencev Osnovna šola Mengeš.

Že kakšen teden prej so na vpadnicah v Mengeš opozarjali table, da so otroci spet tu. Tudi transparent v središču Mengša je opozarjal voznike na zmerno hitrost vožnje, trikotni lepaki pa opozarjali na varno pot v šolo. Žal so varne poti v šolo še vedno na določenih odsekih vse prej kot varne.

Na vseh križiščih in prehodih za pešce od križišča pri Pavovcu do križišča pri Gasilsko-gradbenem domu so prostovoljci, varnostniki podjetja Varnost Mengeš in policisti pomagali učencem OŠ Mengeš in ostalim pešcem za nemoten in varen prehod čez zelo gost prometni tok skozi Mengeš.

Prvi dan šolskega pouka so starše učencev 1. razreda obiskali policisti in predstavnik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Mengeš – SPV. Z žal prekratnim nagovorom so starše seznanili z nevarnostmi, ki prežijo na učence in jim ob tej priložnosti razdelili nekaj publikacij na to temo.

Od 8. do 10. septembra so policist, razrednik in predstavnik SPV učence 1. in 2. razredov pospremili po prometnicah Mengša in jih seznanjali z nevarnostmi v prometu, ki prežijo na njih. Zaenkrat večjih težav ni bilo. Upati je, da bo tako tudi v bodoče.

Osnovna šola, policisti, predstavniki Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in seveda predvsem starši bodo tudi preko celega šolskega leta skrbeli za aktivnost z namenom izboljšati prometno varnost in osveščenost staršev in učencev na to temo.

Ob tej priliki bi pohvalili nesebično, že večletno, pomoč varnostnikov podjetja Varnost Mengeš pri varovanju učencev v/iz šole ob začetku novega šolskega leta.

Eden zelo redkih prostovoljcev pri varovanju je bil g. Srečo Jeretina, ki je 10 dni zjutraj opoldan za varen prehod učencev in pešcev skozi nemogoč prometni tok skozi Mengeš. Še enkrat prav lepa hvala za nesebično pomoč.

Predsednik SPV
Srečo Hribar

Srečanje predstavnikov občin in sodelavcev Ljubljanske urbane regije: izzivi za regijo

10. septembra 2004 je na Igu potekalo 2. srečanje predstavnikov občin in sodelavcev Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije. Na njem je potekala tudi seja Programskega odbora Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije, na kateri so obravnavali projektne predloge za sofinanciranje iz neposrednih regionalnih spodbud. V popoldanskem delu je udeležencem o učinkovitem upravljanju javnih sredstev predaval dr. Brendan Gillespie iz okoljskega direktorata mednarodne Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj OECD.

Srečanja predstavnikov občin in sodelavcev pripravlja Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), ki skrbi za uresničevanje oziroma koordinacijo projektov iz Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije (RRP LUR). V letošnjem letu so se v okviru teh srečanj predstavniki občin sestali junija, RRA LUR pa jih bo do maja prihodnje leto organizirala še štirikrat. Osnovni namen teh srečanj je medsebojno izmenjavanje informacij o poteku projektov RRP LUR, izboljševati sodelovanje med partnerji v regiji, posredovanje informacij o primerih »najboljših praks«, skupno nastopanje pri financiranju projektov in drugo.

Na srečanju je potekala tudi seja Programskega odbora RRP LUR, na kateri so potrdili listo prioritarnih predlogov za sofinanciranje iz neposrednih regionalnih spodbud. Zatem so predstavniki RRA LUR predstavili aktualne projekte. Med njimi so precej pozornosti namenili vprašanju o **zavetišču za zapuščene živali**, projektu **Kolesarske poti** in sodelovanjem RRA LUR s sosednjimi regijami na Projektu regionalna zasnova prostorskega razvoja Kamniško-Savinjskih Alp.

Po predstavitvi projektov so se udeleženci v razpravi dotaknili tudi prihodnjega Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije. Lilijana Resinovič, direktorica RRA LUR, je opozorila, da trenutno pripravljajo strategijo razvoja za obdobje od leta 2007 do 2013 na državni ravni. To pomeni, da bodo morale občine Ljubljanske urbane regije kmalu razmisliti, ali bodo k temu pristopile oziroma na kakšen način in kdaj bodo to storile.

Lilijana Resinovič, direktorica RRA LUR, je dejala, da so tovrstna srečanja zelo pomembna za vse občine Ljubljanske urbane regije, saj so ena redkih priložnosti, na katerih se je mogoče pogovoriti o odprtih projektih, razpravljati o pobudah in predlogih ter analizirati skupno delo. »Zato je prvi del srečanj bolj informativen,

dejansko namenjen konkretnim projektom Ljubljanske urbane regije. Drugi, popoldanski del srečanj pa je namenjen izobraževanju in usposabljanju. Nanj povabimo ugledne strokovnjake iz institucij Evropske unije, da predstavijo primer in svoje izkušnje s področij, s katerimi se srečujemo tudi mi.«

Dr. Brendan Gillespie: oskrba s pitno vodo

V popoldanskem delu je udeležencem srečanja predaval dr. Brendan Gillespie, vodja oddelka za države nečlanice v okoljskem direktoratu Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD). Dr. Gillespie je sodeloval pri pripravi Okoljskega programa v srednji in vzhodni Evropi, ki so podlaga vrsti programov varstva okolja v mnogih novih članicah Evropske unije. Pri izvajanju programov se je namreč izkazalo, da je za izvedbo in uspeh investicij zelo pomembno kakovostno upravljanje z javnimi sredstvi. Zato se je dr. Gillespie v svojem predavanju na področju učinkovitega upravljanja javnih sredstev dotaknil primera storitve oskrbe s vodo. Opozoril je na različne vidike, da je voda po eni strani osnovna človekova pravica, po drugi strani pa je ekonomska dobrina. Izpostavil je argumente o državni in lokalni finančni politiki, pri čemer je opozoril na okoljsko učinkovitost različnih programov. Poudaril je, da je za učinkovito upravljanje potrebno določiti odgovornosti in kriterije za ocenjevanje projektov. Pri izvajalskih pogodbah med občinami in komunalnimi podjetji je treba ločiti vloge vlade, ki mora skrbeti za načrtovanje in predpise, in vlogo komunale, ki je lahko javna ali zasebna. Pred nekaj leti so se pojavile napovedi, da bo zasebni sektor popolnoma prevzel javnega, a se to vendarle ni zgodilo. Napovedal je, da bo vprašanje o zasebnem in javnem upravljanju pri oskrbi z vodo še dolgo na dnevnem redu, saj v praksi obstajajo različne oblike partnerstev.

Osrednja tema prihodnjega srečanja, 11. novembra 2004, bo **Vrednotenje učinkov strukturnih skladov**.

Dodatne informacije, kjer se lahko dogovorite tudi za gradivo srečanja in predstavitveno gradivo dr. Gillespieja:

mag. Lorena Korošec, Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), svetovalka direktorice, Linhartova 13, 1000 Ljubljana, telefon: 01/306-19-05, telefaks: 01/306-19-03, e-pošta: lur@ljubljan.si, lorena.korosec@ljubljan.si.

SKRB ZA OKOLJE V OBČINI MENGEŠ

V skrbi za ohranjanje okolja želim opozoriti na dogajanja v naši občini, ki zadeva vse nas:

JAMA NA DRNOVEM

Podjetje za ravnanje z odpadki Publicus iz Suhadol občina Komenda ter sedežem v Ljubljani, že več let sortira odpadke v jami na Drnovem severno od Mengeša. V zadnjem letu smo nekateri občani postali pozorni, da se iz te jame večkrat vali dim, ki je včasih tudi črn.

V želji, da bi dobili pojasnilo od pristojnih v podjetju Publicus, jim preko našega občinskega glasila postavljam nekaj vprašanj, ki se nanašajo na naše okolje:

1. Vprašanje: Ali se v jami v zadnjem letu opravlja poleg sortiranja odpadkov tudi sežig odpadkov?

Ali imajo dovoljenje za sežig?

2. Vprašanje: Kaj namerava podjetje z jamo v prihodnje?

V začetku septembra sem o zadevi obvestila inšpektorja za okolje v Domžalah in bodo stvar preverili.

POGIN ČEBEL

Zaradi uporabe fitofarmaceutskih proizvodov v kmetijstvu je letošnje leto prišlo na Gorenjskem in Primorskem do velikega pogina čebel, kar je čebelarjem povzročilo veliko škodo.

Konec letošnjega avgusta je pogin večine čebel doletel tudi mengeške čebelarje. Upamo, da bo preiskava vzorcev umrlih čebel, trave in zemlje odkrila vzrok.

NOVE INVESTICIJE

Kako pomembno je ohranjanje okolja se kaže tudi v tem, da to področje ureja država z okoljsko politiko. Od lokalne politike, njenega gospodarstva in prebivalcev pa je v veliki meri odvisno njeno izvajanje. Posebno pozornost bi morala občina posvetiti novim investicijam, za katere se predvidevajo škodljive emisije v okolje in pri ugotavljanju primernosti povabiti tudi zainteresirano lokalno prebivalstvo!

*Civilna pobuda za varovanje okolja
v občini Mengeš
Tanja Hribar*

BENETKE – MESTO NA LESENIH PILOTIH

Benetke v sosednji Italiji so že vrsto let priljubljena izletniška točka. Privlačnost je vsekakor izvrstna arhitektura, sprehod po ozkih uličicah, vožnja z gondolo ali vodnim taksijem. Nemogoče je opisati vse zanimivosti, od doževe palače do mosta Rialto ali Trg sv. Marka. Benetke je treba doživeti, nekaj ur pešačenja po ulicah je kar premalo, da si vse ogledamo. Kot zanimivost; bogata beneška dediščina stoji na lesenih deblih iz Dalmacije, za gradnjo pa so uporabljali istrski kamen. Tokrat objavljamo prvi del povesti, ki je bila objavljena v knjižici *Slovenske kolede za leto 1858*.

Poštena Bohinčeka v Benetkah.

I.

Benetke so pač znamenito mesto. Ako bi hotel vseh znamenitost popisovati, gotovo bi mi čemila zmanjkalo, in tudi vam bi se predolgo zdelo poslušati. Gotovo, ako bi kdo vso povestnico tega mesta vedel, lahko bi tri leta vsak pozimski večer pripovedoval, pa bi mu še ne pošlo. Vsak kamen tega mesta ima svojo zgodovino. V sredi morskih valov dvigujejo se palače, kakoršnih mi na Kranjskem gotovo nič nimamo! Od daleč viditi Benetke zdi se človeku, kakor da bi tropo divjih gosi ugledal, ktere igraje se brodljajo po širokih močvirjih. Bližje pa ko pride, pokažejo se mu čudni ptiči! Ko bi po suhem hodili v Benetke, gotovo bi marsikdo obstal in pozabil, da mu je treba naprej iti, občudoval bi že od zunaj orjaške in krasne poslopja. Kako se pa človeku zdi, pridši v tako mesto? Vender si ne smete misliti, da je tudi tako prijetno stanovati v tacih mestih, kakor je njih ogromnost in veličanstvo na videz. Ako ravno še vedno čudovito mesto, vender Benetke niso več in ne bojo več, kar so nekdaj bile. Odkar je kupčija hirati jela, vedno bolj propadati začela je krasota in moč Benetk tako, da oslabele so popolnoma, in čigar lev je nekdaj carigradsko lastovico v svojih krempljih držal, slep in hrom počiva brez knjige, s katere je nekdaj narodom postave bral. Gotovo je, kar pravi nek slavenski pesnik: Viekovite i bez. svarhe, nie pod suncem kripke stvari — to je po slovenski: vse mine!

Iz majhnih koč, ktere so slavenski beguni, (imenovali so jih tadanji pisatelji Benete ali Venete) naredili si po malih ostrovi, vzdignile so se Benetke. Bežali pa so ti Slovenci, ko je tropa divjih Avarov ali Hunov in tudi mnogo nemških narodov priderla v lepo Italijo. Kadile so se mesta, kakor kopé po hribih, razrušili so jih, da jim ni bilo ne sluha ne duha. Zato pa so bežali ostali Slovenci na bližnje otoke ter živili se z ribarstvom. Zjediniли so se kmalo drugi narodi s Slovenci ter začeli zidati in malo po malem so vstale ponosne Benetke. Slovence pa so kmalo ptujci zadušili, da zdaj ni družega, kakor še spomin, da so Slovenci temelj mestu položili.

Kjer je mnogo ljudi, so tudi mnoge različnosti, kjer je mnogo bogatinov, mnogo beračev je tudi tam. Tako je tudi v Benetkah. Kamor le pogledaš po ozkih in umazanih ulicah, vidiš, kako hite ljudje s trebuhom za kruhom. Vidiš pa tudi ljudi, kateri brez skerbi okrog hodijo, ali da se skazujejo, kako da so našopirjeni, ali pa iščejo praznoto svojih src napolniti z veseljami vsake baže; sploh čudovita različnost je tukaj doma.

Kdor je bil leta 1806 ali 1807 v Benetkah, je gotovo med družimi imenitnostmi vidil staro poslopje ravno na voglu, preden se na terg sv. Marka pride. Prav po

starem je zidano in od spodaj nima nič voglov, ampak tako rekoč odrezano je, da mu ni treba odzivnih kamnov; akoravno parizarjev (vozickov) tukaj nimajo, vender blago iz enega kraja v drugega tudi na vozéh ljudje prevlakujejo. Po tem takem je ta hiša imela dvoje predstrešje, pod katerim je bilo neizrečeno veliko lastovinih gnjezd. Vsak je rad zjutraj poslušal žvergolenje černih ptičic, pa tudi po dnevi občudoval njih pridnost in skerb za svoje mlade. Ali ne hiša ne lastovce niso memoidoče menda tako mikale, ampak bil je nek deček, sede na oglu v lepem in slabem vremenu. Imel je dva stolička pred sabo. Na eni klopici je sedel, na drugo pa je vabil memogredoče nogo djati, da jim čevlje prahu ali blata osnaži.

Moder deček je bil in izvolil si je ravno ta kraj kakor lastovke nad njim, da v deževnem vremenu ni bil moker. Lastovke se ga niso bale, saj je bil tako miren kakor ovčica. Po teh ulicah gre naj več ljudi vsak dan, ker deržé ravno na terg sv. Marka, kamor se Benečani sprehajati hodijo. Akoravno ne derdrajo kočije, je vender mnogo blata in prahu po Benetkah, več bi rekel, kakor je ljudem ljubo. Dajejo si zato ljudje tukaj čevlje blata ali prahu omazane osnažiti in s to rečjo se marsikak grošček ali pa še več prisluži, če je gospoda osnažil, kateri nima kamna mesto serca.

To v Benetkah ni nič nenavadnega. Tukaj pa je bilo to, da je bil ta fantič ljubljenec Benečanov, in vsak si je raji dal od njega čevlje osnažiti, kakor od drugih, kateri človeka kakor divji volkovi podé, če ima le količjak umazane čevlje. Kako pa je to, bi vtegnili dragi bravci vprašati? Odgovorim na tanko.

Fantič je bil černih las, kateri so mu po čelu vihrali kakor nojne (štrucove) peresa; misliti si ne moreš lepših. Obraza je bil okroglega, nedolžnega, kakor bi kri in mleko zmešal; kadar se je nasmejal, so se mu beli zobje ko sneg zasvetili. Pa to vse otamnile

so njegove oči. Kakor dva demanta svetile so se mu spod čela, odkritoserčnost in zvestoba sijala je iz njih. Kdor je le pogledal fantiča, ni mogel skor oči od njega odtergati, tako ljubezniv je bil. In kaj mislite, kdo je bil ta fantič? Bil je Kranjec, Veršanov Jožek iz Bohinja. Začudil se bo gotovo vsak, pa vender ni drugače. Zato pa hočem tudi o kratkem popisati njegovo osodo. Opmniti pa moram še, da si je mnogo več zaslužil, kakor vsi drugi in tudi kakor njegov tovarš Cvetnarjev Janez. Kakor sim že rekel, bil je ljubljenec Benečanov, in veliko si jih je dalo le zato čevlje snažiti, da so ga mogli dalj ogledavati in mu kaj podariti.

Nekaj je bilo, kar ga je še ljubezuvišega delalo; brala se mu je namreč neka otožnost na obrazu. Pa kako bi to ne bilo? Njegove misli so vedno še doma bile, gledal je pri Savici zjutraj krasno mavrico in šumelo mu je njeno bobnenje še po ušesih. Vedno mislil je na svojo ljubeznivo mater, ktero doma zapustivši si je šel kruha služiti po svetu. In to otožnost je vsak bral na nedolžnih licih lepega Bohinčeka. Prijazen je bil in nikdar ni tirjal plačila od ljudi za svoje delo, pa je vedno več dobil, kakor se je nadjal in več ko njegovi tovarši. Povzeto iz Slovenske kolede za leto 1858 — se nadaljuje

PETEK, 24. SEPTEMBER

Od 19. ure do 24. ure

Večer za mlade s skupino
CALIFORNIA

(OPOMBU: mladini in tudi ostalim je prepovedan vnos alkoholnih pijač in raznih drog; zabavni prostor bo pod stalnim nadzorom oseb s pooblastilom za odstranitev morebitnih kršiteljev)

SOBOTA, 25. SEPTEMBER

Ob 9. uri

Odprtje Mihaelovega sejma in dvig zastav, po odprtju koncert KD Mengeška godba. Obisk odprtja sejma grafa Menga s spremstvom in njegovi gostje, vitezi Gasperja Lambergarja

Od 10. ure do 12. ure

IIV IAV za najmlajše iz vrtcev
Gobice in Šenček

Od 14. ure do 15.30 ure

Vlečenje vrvi - merjenje moči med društvi

Od 15.30 ure do 18.30 ure

vam prijetne urice pričara medijski sponzor
GORIENJSKI GLAS

Od 19. ure do 24. ure

Zabavni večer z ansamblom
GASPERJI**NEDELJA, 26. SEPTEMBER**

Od 10. ure do 13. ure

Promenadni koncert:

Pihalni orkester Ilirska Bistrica pod
vodstvom Josipa Grgasoviča,

Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje pod
vodstvom Boštjana Dimnika,
KD Mengeška godba Veterani 50+ pod
vodstvom Vinka Sitarja

Od 14. ure do 15. ure

Koncert KD Mengeška godba pod vodstvom
Primoža Kosca

Od 15. ure do 17. ure

Obisk Radia GA-SA v Mengju - Sajo Hribar z
gosti

Od 15.45 ure do 18.30 ure

Predstavitve

Klub-a harmonikarjev Rabija Stoparja

Od 18. ure do 18.30 ure

Podelitev priznanj najvirnejši stojnici

Od 17. ure do 23. ure

Skupno veselje praznovanje z ansamblom
RAZPOTNIKI, ki obeležujejo 15 let delovanja

**V ČASU SEJMA DO PO MENGEŠKIM ULICAM
VOZIL MOTORNI VLAKEC JA MILODO IN
STARO, KI SE NE BOJI VETRA V IASEH**

SKUPINA ELEKTRONČEK

Generalni sponzor prireditel Mihaelov sejem

Začetek Skupine Elektronek predstavlja leto 1990 ustanovljena podjetje Elektronek d.o.o., ki se je lahkotno razvijalo predvsem z razvojem in proizvodnjo alarmnih naprav. Kasneje so aktivnosti preusmerili v informacijsko tehnologijo, kar se je izkazalo kot zelo dobro poslovno potero.

V letu 1995 so področje delovanja razširili na izdelavo računalniških sistemov za gostinsko in trgovsko. V letih 1997 in 1998 so se jim pridružili visoko strokovno usposobljeni kadri, s pomočjo katerih so aktivnosti preselili na področje igralništva. Z nadaljnjim razvojem ter izboljšavami njihovih električnih, mehaničnih in igriških aparatov so njihovi izdelki uspešno prebrskali skozi urene.

Poleg razvoja novih izdelkov so veliko truda namenili raziskovanju perspektivnih tujih tržnih ter študij zakonov in uredb, ki se nanašajo na uveljevanje igralništva v posameznih državah.

Svojo dejavnost so razširili tudi na področje turizma in igralništva saj so postali glavni delničarji Hotela Grosuplje, katerega so v preteklem letu v celoti obnovili ter ga preimenovali v Kongo, hotel Casino.

Danes Skupina Elektronek združuje enajst uspešnih podjetij. Vse od teh izvzema aktivno vlogo na različnih poslovnih področjih:

- » proizvodnja električnih, mehaničnih in igriških aparatov (Elektronek d.o.o., Fortanik d.o.o.)
- » distribucija električnih, mehaničnih in igriških aparatov IOP Family, Intermark, IOP Asia Pacific, IOP Canada in IOP USA
- » moda (Grony d.o.o.)
- » igraje (Gaming Developer d.o.o.)
- » turizem (Kongo, hotel Casino d.o.o.)
- » nogomet (Sine B.M.L. d.o.o.)

Iz užitnih njihovih položajev na igralniškem trgu, njihove naprave usmerjajo k zagotovitvi samozadostnega razvoja in proizvodnje. Njegov trg je ves svet, njihove možnosti v igralniški industriji so neomejene. Konstantno raste na domačem trgu bo omogočena s širjenjem na nove, med seboj nasprotna poslovna področja. Vse to jim bo omogočilo doseči višjo dodano vrednost, kar je zagotavljalo za več kot le prihodnje v vedno bolj tekmovalnem poslovnem svetu.

Za izvoženje bo poskrbel inštitut Pirmans podjetjem »KUSTIKER Pirmans«, Lujak 30, 11111 Ljubljana, tel. 041/421-348.

Električna napelava bo krasila podjetje »ELEKTROINSTALACIJE Skočejc«, ki ga vodi Milan Skočejc, Radenska 7a, 1230 Domžale

Vrhunjsko za prehranjevanje obiskovalcev je prevel Miha Smid, »Prištev G.C.C.«, Podhum 62, Igornje Gorje.

Cvetlični aranžmaji so dela zaposlenih v »ARANTAPRIZNOSTV in vrtarstvu« Hubal Peter s.p. Dobena 75, 1234 Mengeš.

Na sejmu vas bodo vodili člani radia BRC 4 generalnim direktorjem Matjažem Repnikom in Željko.

Imate nejasnosti in težave kot tudi za prijavitelje poskušajte predjednik KD Mihaelov sejem Štefana Borina kot predstavnika organizatorja. Dostopno je na številko: 041-730-382 ali 01/723-81-01.

OBČINA MENGEŠ

KOSOVNI ODPADKI IZ GOSPODINJSTEV

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE PRODNIK D.O.O. DOMŽALE, BO V V SREDO 06. IN ETRTEK 07. OKTOBRA 2004 OPRAVLJALO JESENSKI ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV.

KOSOVNI ODPADKI, IZKLJUNO IZ GOSPODINJSTEV MORAJO BITI NA DAN REDNEGA ODVOZA SMETI DO 5:00 URE POSTAVLJENI POLEG ZABOJNIKA.

MED KOSOVNE ODPADKE NE SPADAJO: GRADBENI MATERIAL, DREVJE, ŽIVE MEJE, AVTOMOBILSKI DELI, GUME, SODI, IPD. Te odpadke lahko brezplačno do 1 m3 oddate na deponiji v Dobu.

MED KOSOVNE ODPADKE NE SODIJO POSEBNI ODPADKI IZ GOSPODINJSTEV, KOT SO: EMBALAŽA ŠKROPIV, OLJ, BARV, LAKOV, AKUMULATORJEV, IPD.

POSEBNI ODPADKI IZ GOSPODINJSTEV

ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV BO POTEKALO NA DVORIŠU ZA KULTURNIM DOMOM

- V PETEK, DNE 08. OKTOBER 2004 MED 17.00 in 19.00 uro

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetilain gume osebnih avtomobilov

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča

a varen prenos do zbirnega mesta

- teko

i odpadki naj bodo zaprti,

eprav improvizirano

- odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati ve

jo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemijske

ne reakcije

- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehni

na navodila, pridobljena ob nakupu izdelka

VARUJMO NARAVO, BODIMO ZA VZGLED, OPOZARJAJMO KRŠITELJE

"POČITNIŠKI TURNIR" V NAMIZNEM HOKEJU

V petek, 23. julija 2004, je v organizaciji NHK Mengeš potekal prvi turnir v namiznem hokeju v Sloveniji. Zgodovinskega tekmovanja se je udeležilo 12 ljubiteljev te v svetu zelo popularne igre.

NHK Mengeš je prvi in zaenkrat tudi edini namiznohokejski klub v Sloveniji. Vsi, ki bi se radi preizkusili v tem športu, vljudo vabljeni, da se nam pridružite!

Rezultati:

1. Sergej Vasiljev (NHK Mengeš)
2. Bernard Škrlep (NHK Mengeš)
3. Matej Škrlep (NHK Mengeš)
4. Peter Škrlep (NHK Mengeš)
5. Silvan Baša (NHK Mengeš)
6. Viljem M. Hribar (NHK Mengeš)
7. Marjan Šmajc (NHK Mengeš)
8. Bojan Baša
9. Pavel Škrlep
10. Jasna Potočar
11. Ana Šitar
12. Luka Škrlep (NHK Mengeš)

(Rezultati so objavljeni tudi na spletni strani www.worldranking.tk)

ŠAH V LOKI

19.6.2004 smo člani ŠD LOKA organizirali Šahovski turnir v počastitev praznika Občine Mengeš. Turnir je potekal, tako kot je sedaj že v navadi, v OKREPČEVALNICI TAVČAR s pričetkom ob 9. uri. Ker so naše organizacije šahovskih turnirjev kar dobro poznane v šahovskih logih, se je na turnir prijavilo kar 48 tekmovalcev (najmlajši je bil star 10 let, najstarejši pa 68 let). Igralo smo po pravilih FIDE z dodatkom za pospešeni šah, 9 kol po švicarskem sistemu, igralni čas pa je bil 15 minut na tekmovalca. Sodnik turnirja je bil Franc Poglajen.

Zanimivo je bilo gledati potek celotnega turnirja, saj bi lahko rekli, da bi lahko med turnirjem, kljub velikemu številu tekmovalcev in njihovim navijačem, slišali travo rasti. Tako visoko stopnjo osredotočenosti pri nekem neprofesionalnem športu verjetno doživimo samo pri šahu in nikjer drugje. Tudi najmlajši tekmovalci so upoštevali nenapisano pravilo čiste tišine v prostoru.

Po koncu tekmovanja je vsak tekmovalac dobil kosilo, katero je bilo že všteto v ceno prijavnine. Turnir se je končal z podelitvijo pokalov in priznanjem najboljšim ter z »gasilsko sliko« vseh udeležencev. Seveda pa smo domačini, potem ko je bil uradni del turnirja za nami, veliko pozornosti posvetili strategiji in preučevanju storjenih napak med samim turnirjem. Saj veste, naš klubski moto je: »človek se uči na storjenih napakah«. Vsaka analiza odigranih tekem pa je še kako važna za bodoča tekmovanja. In ko smo ravno pri tem,

Hm, namizni hokej je trenutno res še neznanka v Sloveniji.

Na kratko bi rekel, da je to igra za dva igralca, ki s pomočjo šestih ročic upravljata svoje hokejiste in poskušata nasprotniku zabiti gol.

Sicer pa me je najbolj navdušil naslednji opis: "So ljudje, ki mislijo, da je šport le igra. Mnogo nas je, ki vemo, da to ni res.

So tudi ljudje, ki mislijo, da je namizni hokej le igrača ...

Zagotovo pa je med nami veliko takih, tako odraslih kot tudi otrok, ki se namiznemu hokeju lahko zahvalimo za obilo zabave. Razlog, da je tako zabaven, je prav v tem, da ni le igrača - vsak se lahko razvija in postane dober igralec namiznega hokeja."

V svetu potekajo zelo resna tekmovanja v namiznem hokeju.

Zelo je priljubljena Evroliga (<http://www.eurotablehockey.org/>). Enega od teh turnirjev se je udeležil tudi Sergej Vasiljev (predsednik kluba, trenutno 1267.

igralec na svetu :) in sicer v Plznu na Češkem: http://www.trefik.cz/stiga/turnaje2004/pragueopen/v/foto/index_e.htm

Obstaja svetovna namiznohokejska zveza:

<http://www.svensk-bordhockey.se/english/>

Na strani www.worldranking.tk se nahajajo rezultati vseh registriranih turnirjev.

Potem je tu šola namiznega hokeja:

http://www.stigagames.com/hockeyschool_en/start_en.htm

itd...

Če bi kaj od tega dodali v prispevek, lahko preprosto vrinete med prvi in drugi stavek:

Namizni hokej je igra za dva igralca, ki s pomočjo šestih ročic upravljata svoje hokejiste in poskušata nasprotniku zabiti gol.

In tam, kjer povabim še druge, da se nam pridružijo, dodajte:

Več informacij lahko dobite na telefonski številki 031 227 361 (Bernard).

Ne vem, koliko prostora imata na razpolago, zato sem bil malce bolj skup.

Lahko pa za katero od naslednjih števil napišem en večji prispevek o našem klubu. Vsekakor menim, da bo čez čas namizni hokej postal prava uspešnica.

Hvala!

*Lep pozdrav,
Bernard Škrlep*

lahko povem, da bomo kmalu začeli z igranjem v Kamniško – Domžalski ligi, kjer smo že, kot ekipa ŠD LOKA, vzrok za marsikatero neprijetno potenje in drhtenje za igralno desko.

Končni rezultati odigranega turnirja v počastitev praznika Občine Mengeš:

1. Zorko Dušan	7,5	25. Kohek Vladimir	4,5
2. Veskovič Džemal	7,0	26. Nadvešnik Vilma	4,5
3. Peršl Bojan	7,0	27. Kozarski Lara	4,0
4. Skok Boris	6,5	28. Nadvešnik Maja	4,0
5. Penko Igor	6,5	29. Jukan Damir	4,0
6. Čokan Mirko	6,0	30. Ocepek Marjan ml.	4,0
7. Filip Matej	6,0	31. Kozarski Filip	4,0
8. Božič Anton	6,0	32. Župec Jan	4,0
9. Bajec Borut	6,0	33. Ocepek Marjan	4,0
10. Pinter Andrej	6,0	34. Župec Nejc	4,0
11. Volf Žiga	5,5	35. Kunstelj Stefan	4,0
12. Volf Franc	5,5	36. Čizman Gregor	4,0
13. Novkovič Stojan	5,5	37. Šitar Andrej	3,5
14. Janjič Vitomir	5,0	38. Zajc Jan	3,5
15. Bizjak Janez	5,0	39. Mavsar Miha	3,0
16. Košir Payla	5,0	40. Piber Vinko	3,0
17. Orehek Špela	5,0	41. Vode Metod	3,0
18. Vidali Jože	5,0	42. Nadvešnik Matej	3,0
19. Orel Simona	5,0	43. Rebershek Ivan	3,0
20. Anžlovcar Matjaž	5,0	44. Kobold Andrej	3,0
21. Grčar Janez	5,0	45. Turek Bor Lucijan	2,5
22. Štefe Janko	5,0	46. Černe Peter	2,5
23. Turek Lan Timotej	4,5	47. Pavli Luka	1,0
24. Boršnik Aleš	4,5	48. Dimc Mitja	1,0

*Šahovski pozdrav iz Loke!
za ŠD LOKA
Urška Tavčar*

ZAPOZNELE NOVIČKE Z NOGOMETNEGA IGRIŠČA

V aprilu in maju je bilo letos prvič odigrana liga za najmlajše nogometaše U-8 (letnik 1995, 1996) v Domžalsko-Kamniškem okolišu. Sodelovalo je 7 ekip in sicer NK MENO 28-TEHROL, NK DOMŽALE, NK KAMNIK, NK DOB, NK RADOMLJE, NK KOMENDA, NK MEDVODE-ZBILJE. Odigrano je bilo po ligaškem sistemu vsak z vsakim, na koncu pa še razigranje.

Rezultati odigrane lige:

1 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK MEDVODE-ZBILJE	0:5
2 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK KOMENDA	6:2
3 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK KAMNIK	1:0
4 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK DOMŽALE	1:1
5 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK RADOMLJE	5:3
6 kolo:	NK MENO 28-TEHROL – NK DOB	8:5

Rezultati odigranega razigranja za prvaka:

* NK MENO 28-TEHROL – NK KAMNIK	0:2
* NK MENO 28-TEHROL – NK DOMŽALE	2:1
* NK MENO 28-TEHROL – NK MEDVODE-ZBILJE	5:0

Končna lestvica uvrščenih:

1. NK KAMNIK
2. NK MENO 28-TEHROL
3. NK DOMŽALE
4. NK MEDVODE-ZBILJE
5. NK RADOMLJE
6. NK DOB
7. NK KOMENDA

Poudariti velja, da je imela ekipa NK MENO 28-TEHROL najmlajšo ekipo, saj je glavnina tekmovalcev letnik 1996, kar pomeni, da imajo pravico nastopati v U-8 še sezono 2004/2005.

Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, da smo bili vsi veseli in navdušeni nad odličnim igranjem in kasnejšo uvrstitvijo naših malih nogometašev. Otroci in njihov trener Uroš Pišek so bili pri podelitvi pokalov upravičeno ponosni nase in na doseženi rezultat. A kaj naj rečem, tudi starši nismo bili od muh. Svoje male nogometaše smo spremljali iz tekme na tekmo, jih spodbujali in seveda tudi glaaaassnnnoooooo navijali, ko so se na igrišču »podili« za žogo. Ni kaj, ko so »ta mali« prejeli pokal za drugo mesto, smo vsi prisotni Mengšani in naši zvesti privrženci žareli od ponosa.

Sklepno dejanje nogometne sezone 2003/2004 je bilo 12.6.2004 na nogometnem igrišču v Mengšu s športnim piknikom.

*Uroš Pišek
Urška Tavčar*

Mali asi s trenerjem

Zvesta navijaška ekipa, ki je spremljala male nogometaše na vsaki tekmi

OP Mengeš 2004 – 28. in 29. maj 2004
Nastopilo je 42 tekmovalk in tekmovalcev. Tekmovanje je potekalo v treh kategorijah: ženske, moški do 45 let in moški nad 45 let. Prvi dan v petek so se odigrala srečanja do polfinala, naslednji dan v soboto pa polfinale in finale.

Izidi:

ženske:

1. Karin Kasesnik
2. Monika Lemič
3. Tina Mežan

moški do 45 let:

1. Dušan Planinšek
2. Luka Šolmajer
3. Iztok Mahorič

moški nad 45 let:

1. Marjan Mušič
2. Franc Rahne
3. Lado Hribar

Za prva mesta so bili podeljeni lični pokali, za druga in tretja pa medalje. Denar za nabavo priznanj je prispevala Občina Mengeš, za kar se ji ob tej priložnosti najlepše zahvaljujemo.

Turnir v igri dvojic –

28. avgust 2004 od 10. ure

Sodelovalo je 36 tekmovalk in tekmovalcev oziroma 18 dvojic. Odigrale so se štiri igre na 10 dobljenih iger in za vsako igro so bili igralci (pari) izžrebani.

Prvi trije pari so dobili praktične nagrade.

Druženje se je končalo ob 20. uri.

Klubsko prvenstvo 2004 –

4. september 2004 od 9. ure

Nastopila je večina članic in članov teniške sekcije (42 od skupaj 64), razporejeni pa so bili v tri kategorije, in sicer: ženske, moški do 55 let, in moški nad 55 let.

Tekmovanje je potekalo do finala na 9 dobljenih iger, finale pa na dva dobljena seta.

Izidi:

ženske:

1. Nataša Falenti
2. Tina Mežan
3. Darja Korelc

moški nad 55 let:

1. Franc Flerin
2. Darko Župančič
3. Marjan Majdič

moški do 55 let:

1. Boštjan Majcen
2. Dušan Planinšek
3. Marjan Mušič

Prvim trem iz vsake kategorije so bili podeljeni medalje.

Med tekmovalcem in po njem je ob igriščih pri brunarici prijetno zadišalo, tako da smo lahko potešili lakoto in si pridobili novih moči.

*Teniški pozdrav!
Marjan Mušič*

Spoštovane občanke in občani vljudno vas vabimo na

SVEČANOST OB 850 - LETNICI MENGŠA

v petek, 1. oktobra 2004 ob 20. uri v dvorani Kulturnega doma Mengeš.

Na prireditvi sodelujejo priznani mengeški umetniki:

oboist **Matej Šarc**

sopranistka **Nina Kompare**

kitaristka **Meta Skok**

klarinetist **Demetrij Lederer**

harmonikar **Klemen Leben**

otroški pevski zbor **Mengeški Črički**

Prireditev bosta po scenariju **Mateje Jemec** in **Nataše Jerič**

vodila **Mateja Jemec** in **Jure Sešek**, digitalna projekcija **Muzej Mengeš**.

Govornik mag. Tomaž Štebe, župan

Prisrčno vabljeni

RAZMISLITE O PREDLOGU!

Članom občinskega sveta in tudi občinskemu prazniku, na novo obnovljenih ulicah (Maistrova, Zadružniška in Zoranina⁹, katero obnovo gospod župan skoraj v vsaki številki Mengšana v uvodniku omenja, nikoli pa še ni pojasnil, zakaj v teh ulicah po času obnove in otvoritve še nikoli niso visele zastave v za ta namen montirane objemke z dvema cevka na drogovi javne ulične električne razsvetljave, razen izjeme v Zoranini ulici ob prikriji »sejmov« in še to ne vzdolž celotne ulice. Na treh omenjenih ulicah so na vsakem drogu montirane objemke (razkošno ali ne), medtem ko je na letos odprti ulici Zavrti že opaziti varčevanje pri investiranju, da ni potrebno na ulicah, ki potekajo po naselju in niso glavne, da visijo zastave na vsakem drogu javne razsvetljave.

Visele pa bi lahko na vsaki hiši v Mengšu, ne glede na kateri ulici so.

Pričakujem odgovor: »NI DENARJA«.

Vse odgovorne pozivam k razmišljanju ali je gospodarno in upravičeno, dokler ne bo prišel občinski proračun na »zeleno vejo«, da v slabih 20-ih minutah ob praznovanju Silvestrovega pošljete v zrak »ognjemet«, kateremu verjetno namenite okoli 1.000.000,00 SIT in tudi zapravite naš davkoplačevalski denar. Na to tudi stalno opozarja prvak SDS Janez Janša v zboru Republike Slovenije, da se za nepotrebne akcije

in veseljačenje porablja nacionalni denar. Ta znesek bi v občini porabili za bolj upravičene namene in to je nakup teh zastav in držal za zastave. Na teh 4 obnovljenih ulicah bi potrebovali, če bi obežali samo (začasno) po eno (1) zastavo 30 kosov in sicer:

- Maistrova ulica 5 kosov
- Zadružniška ulica 8 kosov
- Zoranina ulica 7 kosov
- Zavrti 10 kosov

Danes se vse te štiri ulice uporablja kot obvoznico Mengša!

Po izračunih bi po današnjih cenah, ko zastave velikosti 150 x 75 cm stanejo 5.800,00 SIT in potrebni drogovci po ceni 3.000,00 SIT, bi vse skupaj stalo 266.700,00 SIT. Zastave bi morale vzdržati najmanj 10 let ob pravilni hrambi (suhe in obežene), trenutno montirane objemke na drogovi pa ne bi bila »mrtva« investicija oz. bi služile svojemu nameu. V času enega mandata bi lahko na tak neobčutljiv način kupili 120 kosov zastav iz sredstev, katera porabimo za »ognjemet« v enem letu. Istočasno pa bi se tudi dovolil vprašati gospoda župana, zakaj pri taki razkošni opremi toliko potrošenega denarja novozgrajenemu vrtcu

»Sonček« na vhodni strani in montiranega držala za zastavo, saj je vrtec državna ustanova in ima dolžnost izobesiti zastavo ob državnih praznikih.

Ob tej priliki tudi zaradi te pomanjkljivosti vsakokratni volilni komisiji za volišče št. 7 za ta volilni okoliš ni mogoče izobesiti zastave (menda obstoja pravilo), da se volišče zaznamuje z državno zastavo pred voliščem oz. stavbo, kjer je volišče.

Z odpravo teh pomanjkljivosti bi mogoče tudi moralno vplivali na ostale lastnike hiš, da bi tudi oni več izobežali zastave, če bi v glasilu »Mengšan« pred vsakim državnim praznikom na to opozarjali.

Na to pravilo bi pa rad opozoril naprej občinske uslužbenke, svetnike, člane raznih komisij in odborov, da bi s svojim izobežanjem zastav najboljše vplivali na okolico kjer živijo, kar pa ni običaj razen izjem.

Naj nas ne bo sram izobežati zastav, saj imam slogan, da živimo v »evropskem glasbenem mestu na deželi« in da pripadamo samostojni državi Sloveniji!

Marko Hribar

Opravičilo!

V julijski številki glasila je v pismu g. Marka Hribarja izpadlo besedilo od šeste vrstice do devete, kar je privedlo do izgube pomena stavka. Besedilo se dejansko glasi: »...V severno-zahodnem kotu je »betonski« štirioglati steber, na katerem vrhu je vgrajena marmornata plošča še z bolj ostrimi robovi (položena samo na beton) kot bomba otrokom....«. za napako se iskreno opravičujem.

OBVESTILO

Alpinistični odsek Mengeš organizira začetni tečaj osnov alpinizma! Vse, ki vas alpinizem zanima, za dodatne informacije pokličite na telefon 041 745 214 (Marjan Kovač)!

Spoštovani!

Alpski teden-Alpe bodoče generacije je prva tovrstna prireditev na območju Alp, hkrati pa predstavlja največjo znanstveno konferenco v alpskem svetu v zadnjih letih. Organizatorji so štiri največje alpske, nevladne, okoljsko-znanstvene organizacije:

ISCAR-Mednarodni znanstveni komite za Alpe,
CIPRA International-Mednarodna komisija za varstvo Alp,
Mreža zavarovanih območij
Omrežje občin-povezanost v Alpah

Dogajanja ob Alpskem tednu, ki bo v Kranjski Gori, od 22. do 25. septembra letos, vam bodo predstavili:

akad. prof.dr. Matija Gogala, tajnik SAZU in član organizacijskega odbora,
prof. dr. Ivan Kreft, član organizacijskega odbora,

gospod Janez Bizjak, direktor zavoda TNP, član organizacijskega odbora,

gospod Jernej Stritih, predsednik CIPRE Slovenija,

dr. Anton Brancelj, predsednik organizacijskega odbora.

Gostitelj prireditve je Slovenska akademija znanosti in umetnosti, tehnični del organizacije pa je prevzel Nacionalni inštitut za biologijo.

Prireditev bo potekala v obliki vodenih predavanj, soočenj, delavnic in ekskurzij, svoj prihod pa so že najavili gospod minister MOPE Janez Kopač, nemški okoljski minister, gospod Jürgen Trittin, generalni sekretar Alpske konvencije, gospod Noel Lebel, ter še številni strokovnjaki, raziskovalci in politiki, ki preučujejo alpski svet in v njem sprejemajo odločitve.

Dodatne informacije:

dr. Anton Brancelj; GSM:041 601 391

E-naslov: anton.brancelj@nib.si

Matej Ogrin; GSM 041 612 604

E-naslov: matej.ogrin@siol.net

www.alpweek.org

STUDENTI IN DIJAKI POZOR!

Slovenska cesta 28, SI – 1234 Mengeš
T: 01 / 723 02 06 F: 01 / 723 02 07 GSM: 051 30 70 70 www.studentski-center.com
info@studentski-center.com

- 100 % zalaganje zaslužkov
- obveščanje o nakazilu preko SMS
- velika izbira prostih del
- popolna elektronska storitev (naročanje napotnic, pregled zaslužkov, pregled del...)

3X DARILO!!!

- darilo ob prvem vpisu in podaljšanju članstva
- darilo ob vrnjeni napotnici

BREZPLAČEN INTERNET

8 računalnikov s pekači

PREKO 27 NASLOVOV REVIJ NA ENEM MESTU

AKTUALNO!!!

- CENEJŠE KARTE ZA SMUČANJE Krvavec in Rogla
- BREZPLAČNA ŠOLA PODJETNIŠTVA – Gea College
- JOKER – Karte za Kolosej
- BREZPLAČNI ELEKTRONSKI NASLOV _____@studentski-center.com

BREZPLAČNA ŠOLA PODJETNIŠTVA IN OBRTI ZA MENGEŠKE DIJAKE IN ŠTUDENTE

Program usposabljanja je namenjen dijakom srednjih in poklicnih šol, mladim (starost do 30 let), ki so že zaključili z rednim šolanjem in ki so zaposleni ali še iščejo zaposlitev, študentom in vsem, ki si želijo pridobiti dodatna znanja iz podjetništva.

Metode dela

- Delo v skupinah
- Reševanje konkretnih primerov z mentorstvom predavatelja
- Individualna svetovanja
- Študije primerov
- Obdelava poslovnih zamisli udeležencev programa
- Pogovori uspešnih podjetnikov z mladimi
- Poslovne zamisli

Usposabljanje vključuje naslednja področja

- Podjetništvo
- Generiranje poslovnih idej
- Poslovni načrt
- Marketing
- Pravni vidiki
- Ekonomika poslovanja
- Poslovne informacije

Udeleženci ob zaključku usposabljanja prejmejo potrdilo o uspešnem dokončanju programa in oddajo svojo nalogo. Za vse informacije smo vam na voljo na naših telefonskih številkah

Tel.: 01 7230206, gsm.: 031623104 Uroš Sili

Pozdravljeni!

Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC je nevladna organizacija namenjena nudenju brezplačne pravne pomoči in svetovanju nevladnim organizacijam ter posameznikom. V letu 2003 smo imeli preko 6.000 strank in sodelovali z več kot 50 nevladnimi organizacijami.

PIC nudi v okviru izvajanja Zakona o brezplačni pravni pomoči posameznikom in nevladnim organizacijam (ki delujejo neprofitno in v javnem interesu, ter so vpisane v ustrezen register v skladu z veljavno zakonodajo), brezplačen prvi pravni nasvet. Dejavnost svetovanja se izvaja na podlagi soglasja Ministrstva za pravosodje.

Brezplačno pravno pomoč izvajamo v okviru naše dežurne svetovalne službe vsak delavnik od 9ih do 16ih, kmalu pa bomo uvedli tudi svetovanje preko e-pošte.

Poleg dežurne službe za brezplačno svetovanje pa lahko pod subvencioniranimi pogoji ponudimo tudi vse druge pravne storitve potrebne za vaše člane ali organizacijo (sestavo vlog, zastopanje, izdelavo pravnih mnenj, priprave statusnih aktov društva ali drugih aktov za društva ali zveze društev ter računovodski servis za nevladne organizacije ipd.), izvajanje mediacije – mirnega reševanja sporov v vseh primerih, ko bi bilo to potrebno ter različne oblike izobraževanj. Z objavo v vašem glasilu, bodisi naše spletne strani pic.si in logotipa ali na drugačen način, bi vašim bralcem omogočili dostop do brezplačnih pravnih storitev.

Več informacij lahko dobite na tel. številki 01/521 18 88, Povšetova 37, LJ, ali po el. pošti na naslov.pic@pic.si.

Primož Šporar, direktor

Društvo za izobraževanje za tretje življenjsko obdobje
UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO
OBDOBJE LIPA DOMŽALE
Ljubljanska 80 Domžale tel.722 66 70; 041 722
873
el.pošta: univerza.lipa.@siol.net

Prišlo se bo novo šolsko leto. Vsi, ki želite spoznati
nove prijatelje, obnoviti svoje znanje in ga oplemenititi
z novimi spoznanji, se oglasite v Lipi / v SPB -1, drugo
nadstropje - nasproti Zavoda za zaposlovanje/. Dosegljivi
smo po telefonu: 041 727 873 ali 722 66 70.

Uradne ure v septembru:
poned. in sredo od 10 - 12 in 16 - 18 ure

PROGRAM

Vsak krožek je delček celote, v kateri se učimo in
odkrivamo svoje sposobnosti.
*Vsaka ura, vsako srečanje je možnost za
zblizanje, za smeh in dobro voljo. V zrelih
letih znamo ohraniti mladost v duši.
Povezuje nas skrita energija vedoželjnosti
in ustvarjalnosti.*

JEZIKOVNO IZOBRAŽEVANJE

- *angleščina*
- *nemščina*
- *italijanščina*
- *francoščina*
- *španščina*
- *ruščina*

Pouk poteka v vseh stopnjah: začetna, nadaljevalna
in konverzacija.

ZGODOVINA

- *Zgodovina in kultura drugih narodov*
- *Po sledih naših prednikov*
- *Umetnostna zgodovina*

Pouk se izvaja z uporabo AV sredstev in z ogledi
kulturnih znamenitosti doma in v tujini.

Glasbena zgodovina

Pouk bo spremljan s predvajanjem glasbenih del z
ogledi glasbenih matinej , opernih prireditev in
simfoničnih koncertov.

Religije sveta

*Spoznali bomo dežele sveta: Tibet, daljni vzhod,
Egipt, Grčijo, Afriko, severno, srednjo in južno
Ameriko, Avstralijo, Polinezijo in Mikronezijo ter
verovanja ljudstev, ki so nekdaj živela tam.
Spoznali bomo hinduizem, budizem, judoizem,
krščanstvo in islam.*

KULTURNO PODROČJE

Literarni krožek:

- *literarna in študijska srečanja članov*
- *srečanja z literarnimi ustvarjalci drugih univerz
za tretje življenjsko obdobje*
- *razgovori s slovenskimi literarnimi ustvarjalci*
- *sodelovanje na natečajih za seniorje*
- *kulturni večeri*
- *izdaja literarnega zbornika*

KULTURA LEPEGA IN PRAVILNEGA GOVORA

LIKOVNI KROŽEK

- *začetna in nadaljevalna stopnja*
- *ekstempore*

- *likovne razstave*

Delo poteka v učilnici in v naravi.

KERAMIČNI KROŽEK

- *začetni in nadaljevalni*

GLASBENI KROŽEK

- *sintetizator*
- *kitara*
- *harmonikarski kvartet*

MEŠANI PEVSKI ZBOR

- *ohranjamo slovenske narodne pesmi in pesmi
drugih narodov*
- *nastopamo na kulturnih prireditvah*
- *sodelujemo na srečanjih pevskih zborov*

KROŽKI ZNANJA IN ROČNIH SPRETNOSTI

- *krožki ročnih del: šivanje, pletenje in kvačkanje*
- *oblikovanje lesa-rezbarstvo*
- *restavrotarstvo*
- *kuhinja za seniorje*
- *slikanje na svilo in steklo*
- *izdelava čestitk in voščilnic*
- *oblikovanje slanega testa*
- *peka kruha in slaščic*

UNICEF – PUNČKA IZ CUNJ

Lepe punčke iz cunj bomo izdelovali pod okriljem
UNICEF-a. Vsaka izdelana punčka pomeni, da bo
en otrok v nerazvitih državah cepljen proti
nalezljivim boleznim in bo imel večje možnosti
preživetja.

NAŠ DOM

- *osnove sadjarstva*
- *nega okrasnega drevja, grmičevja in rezanega
cvetja*
- *setev, sajenje, gnojenje, zaščita in kolobarjenje
v zelenjavnem vrtu*
- *izdelava ikeban in cvetnih aranžmajev*

ČEBELARSTVO

- *usposabljanje bo potekalo v sodelovanju s
Čebelarstvo Slovenije in njihovim učnim
centrom*

POMAGAJMO SI SAMI

- *nega in masaža*
- *skrb za bolnika*
- *zdravstvene težave zrelih let*

ZDRAVILNA ZELIŠČA- DAR NARAVE

SENIORJI V PROMETU – VARNA VOŽNJA

- *spoznavanje zakonskih in tehničnih novosti v
prometu*
- *obnavljanje znanja cesto-prometnih predpisov*
- *praktično obnavljanje varne vožnje z motornimi
vozili in kolesi*

ŠPORT IN REKREACIJA

- *telovadba in fitnes*
- *pohodništvo*
- *kolesarjenje*
- *joga v vsakdanjem življenju*
- *jahanje*
- *zimska šola v naravi*

PLESNI VERČERI

Pod vodstvom plesnih učiteljev se bomo vrteli v
klasičnih in modernih plesih. Naša druženja bodo
napolnjena z dobro glasbo, smehom in veseljem.
Pridružite se nam, vaše življenje bo zanimivejše,
lepše in bogatejše.

Na podlagi 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Ur. list RS, št.
44/92, 60/95, 67/97-odločba US, 66/00-UZ80, 73/03-odločba US),
izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za redne volitve poslancev v državni zbor, v 11. volilnem
okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo,
dne 3. oktobra 2004.

VOLIŠČE 4.11.19 - GASILSKI DOM TOPOLE, Topole 21,
Topole

VOLIŠČE 4.11.20 - OBRATNA ZADRUGA ZORA MENGEŠ,
Prešernova c. 33, Mengeš
Mengeš: Aljaževa ulica, Čopova ulica, Dragarjeva ulica, Dmovo,
Erjavčeva ulica, Finžgarjeva ulica, Glavarjeva ulica, Glavni trg 8
in 9, Gorenjska cesta, Gostičeva ulica, Jalnova ulica, Jama, Japljeva
ulica, Jurčičeva ulica, Kamniška cesta, Kolodvorska cesta vsa, razen
št. : 2a, 2b in 2c, Kopitarjeva ulica, Krekova ulica, Lavričeva ulica,
Levstikova ulica, Medvedova ulica, Novakova ulica, Prelovska
ulica, Prešernova cesta, Sadnikarjeva ulica, Staretova ulica,
Stoletova ulica, Svetčeva ulica, Valvazorjeva ulica, Veselovo
nabrežje, Zavrti št. : 45 in 47 in Zupanova ulica.

VOLIŠČE 4.11.21 - DOM POČITKA MENGEŠ, Glavni trg 13,
Mengeš
Mengeš: Glavni trg št. : 13, 15 in 17, Kolodvorska cesta št.
: 2a, 2b in 2c, Levčeva ulica, Slamnikarska ulica št. : 2, 2a, 4,
6, 8, 10, 12, 14 in Zavrti št. : 33, 35, 36, 37, 39, 41 in 43.

VOLIŠČE 4.11.22 - SEJNA SOBA OBČINE MENGEŠ,
Slovenska cesta 30, Mengeš
Mengeš: Balantičeva ulica, Detelova ulica, Glavni trg ves,
razen št. : 8, 9, 13, 15 in 17, Janševa ulica, Jarška cesta,
Kersnikova ulica, Linhartova cesta št. 33, Mehletova ulica,
Ogrinova, Slamnikarska ulica št. : 1, 1a, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17,
19 in 21, Slovenska cesta od št. 1 do 57, Šolska ulica, Šubljeva
ulica, Trdinov trg št. 18 in Zavrti od št. 1 do 32 in št. 34.

VOLIŠČE 4.11.23 - GLASBENA ŠOLA MENGEŠ I, Trdinov trg
8, Mengeš
Mengeš: Dalmatinova ulica, Glasbilarška ulica, Grobeljska
cesta vsa razen št. 100, Jelovškova ulica št. : 2, 2a, 11, 13 in
15, Linhartova cesta št. 24, Liparjeva cesta št. : 2, 3, 4, 4a, 5, 6,
7, 7a, 9, 11, 13 in 15, Slovenska cesta št. : 38a, 40, 42, 44, 46,
48, 50, 52, 59, 61, 63, 65 in 67, Stara pot, Šubičeva ulica,
Trdinov trg ves, razen št. 18, Trubarjeva ulica št. : 4, 6 in 8,
Vodnikova ulica in Zoranina ulica.

VOLIŠČE 4.11.24 - GLASBENA ŠOLA MENGEŠ II, Trdinov
trg 8, Mengeš
Mengeš: Baragova ulica, Cankarjeva ulica št. : 2, 4, 6, 8, 8a, 10,
12, 14, 16, 16a, 16b, 18, 21 in 23, Glavičeva ulica, Gregčeva ulica,
Jelovškova ulica vsa, razen št. : 2, 2a, 11, 13 in 15, Koblarjeva
ulica, Linhartova cesta št. : 1, 1a, 2, 2a, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,
13, 14, 16, 17, 18, 20 in 22, Liparjeva cesta št. : 8, 10, 12, 14, 16,
17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 22b, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31,
32, 32a, 33, 34, 35, 36, 38, 40 in 60, Muljava, Pristava, Rašiška
cesta, Ropretova cesta, Slovenska cesta št. : 54, 56, 58, 60, 62, 64,
66, 68, 70, 72, 74, 76 in 78 in Trubarjeva ulica
št. : 1, 3, 5, 7, 9 in 11.

VOLIŠČE 4.11.25 - VRTEC SONČEK, Zoranina 5, Mengeš
Mengeš: Cankarjeva ulica št. : 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17 in 19,
Grobeljska cesta št. 100, Hribarjeva ulica, Liparjeva cesta št.
: 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 65, Maistrova ulica,
Murnova ulica, Slomškova ulica, Slovenska cesta št. : 69, 71,
73, 75, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 90, 92, 94, 96,
Ulica dr. Zajca in Zadrugiška ulica.

VOLIŠČE 4.11.26 - GASILSKI DOM LOKA PRI MENGŠU,
Gasilska cesta 46, Loka pri Mengšu
Loka pri Mengšu: Gasilska cesta, Grajska cesta, Na gmajni,
Pot na Dobeno, Testenova ulica, Trzinjska cesta, Za Pšato.

VOLIŠČE 4.11.27 – PRI BLAŽU PREMKU, Dobeno 9, Dobeno
Dobeno

VOLIŠČE 4. 11.901 - KONFERENČNA SOBA OBČINE
DOMŽALE, Ljubljanska cesta 69, Domžale
Predčasno glasovanje.

Republika Slovenija
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
4.VOLILNE ENOTE
11. volilnega okraja

Številka : 00800-11/2004
Datum: 26.07.2004

PREDSEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
Anita Janjš

PRAVLJIČNE URICE

V KNJIŽNICI MENGEŠ

"... SPOZNALA SEM, KAJ SE SKRIVA V KNJIGAH: NE LE VILE
IN ŠKOTI, PRINCESE IN ZLOBNE ČAROVNICE, AMPAK
TUDI TI IN JAZ, NAŠA VESELJA, NAŠE SKRBI, NAŠA UPANJA
IN ŽALOST, DOBRO IN SLABO, RESNIČNO IN IZMIŠLJENO,
NARAVA IN VES SVET - VSE TO JE V KNJIGAH."
(Eva Jančič)

V čudežni svet pravljic vabimo otroke od 4. leta dalje, vsak torek
ob 17. uri. Pravljice se bodo pričele v oktobru in petekole do
maja. Skupino bo stalno in številčno omejeno, zato pohitite z
vpisom, ki bo potekal do zasedbe prostih mest.

PRISKOČNO VABLJENI

PRIČETEK VADBE V ŠD PARTIZAN MENGEŠ

Pričenjamo novo sezono 2004 / 2005. Na sestanku vaditeljev in izvršnega odbora smo pripravili urnik
vadbe v društvu. Vse skupine pričnejo z vadbo 1. septembra.

Fitness prične vadbo 4. oktobra, badminton otroci v OŠ v oktobru.

URNIK VADBE

PONEDELJEK

18.00 - 20.00
20.00 - 22.00
20.00 - 22.00

16.30 - 18.00 NAMIZNI TENIS - 2. SKUPINA
NAMIZNI TENIS - TEKMOVALNA SKUPINA
NAMIZNI TENIS - REKREACIJA
ODBOJKA MLADI (TELOVADNICA OŠ MENGEŠ)

TOREK

16.30 - 18.00
18.00 - 20.00
18.00 - 20.00
20.00 - 22.00
20.00 - 22.00

NAMIZNI TENIS - 2. SKUPINA
NAMIZNI TENIS - TEKMOVALNA SKUPINA
GIMNASTIKA - TELOVADNICA OŠ MENGEŠ
REKREACIJA - ŽENSKO
FITNES (FITNES STUDIO)
BADMINTON (TELOVADNICA OSN. ŠOLE)

SREDA

15.30 - 16.30
16.30 - 18.00
18.00 - 20.00
20.00 - 22.00
20.00 - 22.00

NAMIZNOTENIŠKA ŠOLA
NAMIZNI TENIS - 2. SKUPINA
NAMIZNI TENIS - TEKMOVALNA SKUPINA
KOŠARKA ŽENSKO
ODBOJKA - REKREACIJA (TELOVADNICA OŠ)

ČETRTEK

18.00 - 20.00
20.00 - 22.00
20.00 - 22.00

16.30 - 18.00 REKREACIJA - UPOKOJENKE
NAMIZNI TENIS - TEKMOVALNA SKUPINA
REKREACIJA MOŠKI
FITNES (FITNES STUDIO)

PETEK

16.30 - 18.00
16.30 - 18.00
18.00 - 20.00
20.00 - 22.00
20.00 - 22.00

NAMIZNI TENIS 2. SKUPINA
BADMINTON OTROCI (TELOVADNICA OŠ MENGEŠ)
NAMIZNI TENIS - TEKMOVALNA SKUPINA
NAMIZNI TENIS - REKREACIJA 2
BADMINTON (TELOVADNICA OŠ)

SOBOTA

10.00 - 13.00
16.00 - 18.00

LIGAŠKA TEKMOVANJA NAMIZNI TENIS
LIGAŠKA TEKMOVANJA NAMIZNI TENIS

NEDELJA

9.30 - 11.00 NAMIZNI TENIS - REKREACIJA

Vabimo vse, ki želite vaditi v sproščenem okolju pod strokovnim vodstvom, da se nam pridružite!

Jože Mlakar

OBČINA MENGEŠ – Telefoni, eNaslovi, www informacije

Delovno mesto / Področje	Telekom	SiMobil	eNaslov
Splošne zadeve, Vložišče, Tajništvo župana in uprave	(0)1 723 70-81(0)1 724 71-00	040 8523- 52	obcina@menges.si Marta Kuret@menges.si
Župan	040 8523- 50	Tomaz Stebe@menges.si	
Direktor občinske uprave	(0)1 724 71-02	040 8523- 60	Andrej.Benkovic1@menges.si
Svet občine, splošne zadeve	(0)1 724 71-06	040 8523- 55	Irena.Podborssek@menges.si
Sociala, vzgoja, zavodi, društva	(0)1 724 71-07	040 8523- 51	Rika.Binter@menges.si
Vodenje, investicije, okolje	(0)1 724 71-04	040 8523- 57	Andrej.Urbanc@menges.si
Prostor, lokacije, zazidljivost, zemljišča	(0)1 724 71-09	040 8523- 59	Robert.Spenko@menges.si
Vzdrževanje (redno, investicijsko), nadzor	(0)1 724 71-01	040 8523- 53	Boris.Kavcic@menges.si
	(0)1 724 71-05	040 8523- 54	Mitja.Dolinsek@menges.si
Knjigovodstvo, finance	(0)1 724 71-08	040 8523- 58	ef@menges.si
Fakturiranje, obračun	(0)1 724 71-03	040 8523- 56	Lidija.Urankar@menges.si
Knjižnica Mengeš	(0)1 723 73-74		
Vrtec Mengeš	(0)1 72375-00		
Glasbena šola Mengeš	(0)1 723 71-93		
Glasilo Občine Mengeš MENGSAN (tudi na www.menges.si)	(0)1 723 70-81	031 603 713 (odgovorni urednik)	mengsan@menges.si
Prodnik – Javno komunalno podjetjeKoncesionar za vodovod,			
kanalizacijo, odvoz odpadkov / ekološki otoki	(0)1 729 54 30	DEŽURSTVO	
Zimska služba – Izvajalec GRASTO d.o.o. – Odgovorna oseba	031 648 407	g. Bogo Rus	
PLINovodno omrežje – Dežurna terenska služba PETROL d.d.	040 679 344		
Policija DomžaleDežurstvo Mengeš PON 8.00-11.0, SREDA 15.00-18.00	(0)1 724 65-80		
	(0)1 723 75-68		
Policija	113		
Center za obveščanje, gasilci, reševalci	112		
Humana – stare obleke in obutev	031 510 521		
Središče »Naš Slamnik«- Upravljalca Študentski klub Mengeš - Čitalnica in internet - Turistično društvo Mengeš - Podjetniško združenje Mengeš (četrtki ob 20.00)-			
Planinsko društvo Janez Trdina- Kolesarsko društvo Mengeš	(0)1723 02-06 Fax:7230207		
Karitas – torek 16.00 – 18.00 ure	(0)1 723 89-77	041 912 550	031 294 933 ga. Jerca Stopar
Rdeči križ	01 723 74-42 ga. Majda Trobec	041 288 612	
Inšpekcijska služba Domžale	(0)1729 59-50		
Inšpektorat za okolje	(0)1478 71-01		
Veterinarska postaja Domžale	(0)1721 28- 84(0)1721 61-94		
Elektro Domžale	(0)1724 12-89		
Banka Mengeš	(0)1724 78-72		
Pošta Mengeš	(0)1723 70-00		
Opomba: Po fiksni telefonskem omrežju (Telekom) so možni trije pogovori hkrati (1xanalogni, 2xISDN). Po mobilnem telefonskem omrežju (SiMobil) so sodelavci dosegljivi vsak posamezno v času spodaj navedenih ur. V nujnih primerih in ko ni dosegljiv neposredni sodelavec pokličite vodjo področja, direktorja uprave ali župana. Župana (ali direktorja uprave) pokličite tudi v primerih ko menite da je bilo karkoli narobe in ravnanju občine in organizacij ter podjetij, ki delujejo v občini ali izvajajo dela.Pri županu je možno dogovoriti sestanke za občane vsak ponedeljek popoldan med 15.00 in 18.00. Termin rezervirajte v tajništvu. Župana lahko pokličete v kateremkoli času. V nujnih primerih se lahko oglašite na občini med 7.30 in 8.00 uro.			
URE DOSEGLJIVOSTI SODELAVCEV UPRAVE NA MOBILNIH TELEFONIH(Kličite v primeru zasedenosti fiksne telefona na delovnem mestu v času uradnih ur ali v nujnih primerih v navedenih urah)			
Ponedeljek, torek, četrtek: od 7.00 do 15.00; Sreda 7.00 do 17.00; Petek 7.00 do 13.00			
Opomba: Po fiksni telefonskem omrežju (Telekom) so sodelavci uprave dosegljivi v času uradnih ur.PONEDELJEK: 8.00 - 11.00 12.00 - 14.30; SREDA: 8.00 - 11.00 13.00 - 16.30; PETEK: 8.00 - 12.00 OBIŠČITE: www.menges.si - Novosti: Odloki, Video predstavitev »Mengeš – Glasbeno mesto«, Glasilo Mengšan, Podatkovna zbirka gospodarstva, društev ...			

Na podlagi 22. člena Statuta Občine Mengeš (Ur. vestnik Občine Mengeš, št. 5/99, 6/99) in Pravilnika o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Mengeš (Ur. vestnik Občine Mengeš, št. 15/96, 26/97) se objavlja

RAZPIS DVEH ŠTIPENDIJ ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE

Štipendiji se razpisujeta v skladu s 10. členom Pravilnika o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Mengeš, in sicer:

- eno štipendijo za šolanje na srednji šoli
- eno štipendijo za univezitetni študij.

Prijava mora vsebovati:

- dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole;
- dokazilo o učenem uspehu zadnjega zaključenega letnika šolanja oziroma študija;
- kratek življenjepis;
- dokazilo o dohodkih oziroma prejemkih družine (dohodnina 2003);
- dokazilo o stalnem prebivališču in državljanstvu (fotokopija osebnega dokumenta).

Prošnjo z zahtevano dokumentacijo morajo kandidati poslati v zaprti kuverti s pripisom »Razpis – štipendija 2004«, najkasneje do 20. oktobra 2004 na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš. O izbiri bodo kandidati obveščeni 15 dni po opravljenem izboru, ki ga bo opravila Komisija za štipendiranje v skladu z merili in kriteriji Pravilnika o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Mengeš.

OBČINA MENGEŠ

ŽUPAN, MAG.
Tomaž Štebe

KOZMETIČNI SALON LILIJA

Kolodvorska 2b, Mengeš

Izdelava umetnih nohtov, francoska manikura,
parafinska kopel, depilacija, celotna nega obraza
in dekolteja, tretma hrbta z AHA kislinami,
pedikura, ...

Rezervacije in informacije
Tel.: 041/ 981 381

ZAPOSlimo

MIZARJA
in
MIZARSKEGA
TEHNIKA

Vloge oddajte do
30.9.2004 na naslov:
LESKA d.o.o., Ulica
Konrada Babnika 25,
1210 Ljubljana

Ob praznovanju
850-letnice prve pisne
omembe Mengša želi Lek njegovim
občankam in občanom trdno voljo
in pogum pri ustvarjanju
prihodnosti kraja.

V Leku smo ponosni, da skupaj z vami
delimo preteklost, oblikujemo sedanost in
načrtujemo prihodnost Mengša.

 lek
novi član skupine Sandoz

www.lek.si

Kljub dolgotrajni bolezni smo upali, da boš še nekaj let med nami. Praznoval bi skoraj svoj 80. rojstni dan a si se moral posloviti. Dom brez tebe je prazen.

IVAN FLEISCHMAN

Hvala za lep cerkveni obred, pevcem in vsem prisotnim ob slovesu našega atita. Zahvaljujemo se za ustno in pisno izražena sožalja, cvetje in sveče.

Vsi njegovi

Življenje niso dnevi, ki so minili, temveč dnevi, ki smo si jih zapomnili

ZAHVALA

V 82. letu nas je po zahrbtni bolezni zapustil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek in brat,

JOŽE URMAŠ *Iz Loke pri Mengšu.*

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče.

Posebno se zahvaljujemo GD Loka pri Mengšu in vsem ostalim gasilcem, ki so ga pospremili na zadnji poti. Zahvala tudi dr. Gabrijeli Kovač Mohar, patronažni sestri, zvezi borcev, uslužbencem Komunalnega podjetja Kamnik, gospodu župniku za pogrebni obred, Juretu Močilnikarju za lepo zaigrano tišino in članom pevskega zbora Mengeški zvon.

Vsi njegovi

*Čas kuje srečo in nesrečo.
(Hans Habe)*

ZAHVALA

25. julija smo se zadnjič poslovili od naše drage mame

TILKE RUČIGAJ *Iz Dobena (1922-2004)*

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem iz Tunjic za lepo zapete pesmi, posebna zahvala gre dr. Marjanu Lobodi, dr. Gabrijeli Kovač Mohar, patronažni sestri ga. Ivi Kralj.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in hranite spomine nanjo.

Vsi njeni

ZLATA POROKA – 14. avgusta 2004 v Mengšu

Poročila sta se Ivan in Ana OŠEP iz Mengša. Poročil ju je župan – mag. Tomaž Štebe.

Pred 50 leti sta se poročila prav tako v Mengšu - v isti stavbi. Na istem naslovu. Vendar ne v poročni sobi, temveč v sobi za matičarja v I. nadstropju. Poročil ju je takratni župan Ivan Vidali, matičar Miha Brinšek.

Takoj po poroki sta živela v Mengšu na Prešernovi kot najemnika. V letu 1958 sta začela z gradnjo svoje hiše na Zadružniški ulici in se že naslednje leto vanjo tudi vselila. Tu živita še danes. Ostala sta zvesta Mengšu in sta vesela, da živita v Mengšu. Ob njunem jubileju jima iskreno čestitamo in jima zaželim, da bi njuna skupna življenjska pot bila tudi v bodoče mirna, topla in iskreno sožitje naj jima prinaša vedno novo srečo in zadovoljstvo.

